

RAAD VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN d.d. 15 DECEMBER 2020

VOORZITTER: ... voor maatschappelijk welzijn. Iedereen hartelijk welkom thuis en ook hier in de raadzaal en in de trouwzaal. En zoals jullie weten en zoals jullie fractieleider heeft meegedeeld beginnen we inderdaad met ... Nee, ik heb u dat niet meegedeeld, Frans? ... met de OCMW-raad en wel met de bespreking van meerjarenplan en aanpassingen, goedkeuring van Zorgpunt en zowel van euh, pardon, ja, Zorgpunt Waasland of het OCMW en van de stad. En daarvoor hebben we een werkwijze afgesproken. Iedere fractie kan over 40 minuten in zijn totaliteit beschikken om die dingen te bespreken. We doen dat in de volgorde, die we gewoon zijn. Grootste oppositiepartij eerst, daarna grootste partij van de meerderheid en zo wisselen we af. En daarna is er een antwoord in volgorde van de betrokken schepen en de burgemeester, waarna er nog een mogelijkheid is alleen voor de fractieleiders om nog een repliek in te dienen van 5 minuten maximum. Ik stel voor dat ik eerst het woord geef aan schepen Buysrogge, schepen van financiën, voor de inleiding. Schepen?

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Collega's, ook op mijn beurt iedereen een goeienavond. Het is zo, dat we vorig jaar hier in de decemberdagen tezamen zaten voor de goedkeuring van het meerjarenplan 2020-2025. Het is in dat meerjarenplan – het basisstuk – dat de krijtlijnen, die in de strategische visie zaten, dat we budgettair vertaald hebben hé. Dus die budgettaire vertaalslag heeft dus geleid tot de goedkeuring van het meerjarenplan. Die drie assen, die we erin voorzagen, is één, uiteraard willen we budgettair een gezond beleid hebben, uiteraard. Daarnaast zat er ook een lastenverlaging in met de daling van APB en drie, investeren we ook. We investeren in projecten in stenen, maar we investeren ook in mensen. Dus die drie elementen zijn toch wel belangrijk om nog eens te onderstrepen. Vandaag ligt hier de tweede aanpassing voor. Die tweede aanpassing, die bevat eigenlijk weinig nieuwigheden. Dat is eigenlijk verder werken op de keuzes, die we in de loop van 2019 gemaakt hebben. Ondertussen zijn er natuurlijk wel een aantal omgevingsfactoren, omgevingsomstandigheden, die ervoor gezorgd hebben dat er toch wel wijzigingen zijn hé. Dus die omgevingsfactor van corona, die zorgt ervoor dat we structureel toch een aantal aanpassingen, met een aantal aanpassingen geconfronteerd worden.

We hebben dan ook zowel op vlak van APB, dus de personenbelasting als op het vlak van onroerende voorheffing op basis van de meest actuele gegevens die we op dat vlak gekregen hebben – voor OV zijn dat gegevens van de Vlaamse belastingdienst, voor APB zijn dat gegevens van de FOD financiën – hebben we daar de meest actuele gegevens genomen en hebben we die doorgerekend in hetgeen dat we hier vanavond voorleggen. We hadden in de eerste aanpassing van de meerjarenplanning voor die twee gegevens in het eindjaar van 2025 al in totaal 1,4 miljoen euro minder inkomsten voorzien dan oorspronkelijk geraamd in ons meerjarenplan, ons initieel plan. Nu vanavond komt daar nog eens op basis van die meest actuele gegevens, komt er nog eens structureel 542.000 euro samengeteld bij aan minder inkomsten ten opzichte van de planning. Dus dat betekent dat we effect corona in 2025 is bijna 2 miljoen euro aan minder inkomsten ten opzichte van hetgeen dat we oorspronkelijk geraamd hebben. Over de ganse meerjarenplanning van 2021 tot en met 2025 spreken we al gauw over 8 miljoen euro aan minder inkomsten, alles opgeteld van 8 miljoen euro aan minder inkomsten. Ik heb ook deze morgen overleg gehad met de schepenen van financiën van de centrumsteden. En het is ook zo, ja, dat iedereen ermee bezig is, maar lang nog niet iedereen rekent volledig dat effect al door in hun huidige meerjarenplanning, waar iedereen mee naar de gemeenteraden gaat. Wij doen dat dus wel. Dus in dat opzicht, denk ik, zijn wij een goeie leerling en willen we ook in alle transparantie op dat vlak tonen waar we staan, wat de effecten zijn. En het verheugt mij wel eerlijk gezegd, dat we dat kunnen realiseren zonder dat we moeten inboeten op onze ambities. Er zijn een aantal aanpassingen, die hier vandaag voorliggen ten opzichte van het geldende meerjarenplan. Eén, er is een doorschuif van een aantal investeringsbudgetten. Op basis van ja, het realisatieritme worden er een aantal zaken doorgeschoven naar het volgende budgetjaar. En dat heeft impact op een latere aflos van de leningen. Twee, er is een heel beperkt, allé - het is in de betrokken commissies ongetwijfeld wel ter sprake gekomen - een heel beperkt aantal investeringsposten is opgetrokken. Er is ook een optrek als gevolg van onder andere corona van onze eigen investeringen, onze eigen input dat we geven op het vlak van leefloon. Er is de indexatie, die normaal gezien voorzien was voor politie en Zorgpunt, die we in overleg met hen, dankzij zorgvuldige budgettering van die betrokken organisaties, die we niet dienen door te voeren. Er is een actualisatie van de personeelskredieten, wat eigenlijk geen politieke actualisatie is, maar gewoon eigenlijk eerder op het sectoraal akkoord na, op de uitvoering van het sectoraal akkoord na, is dat eigenlijk louter een technische actualisatie. En er zijn de inkomsten en de verwerking van de coronasubsidies, die vanuit verschillende posten – zowel vanuit federaal als uit Vlaams – naar ons komen. Die zijn ook verwerkt in deze budgetaanpassing.

Collega's, ik denk dat er de afgelopen maanden keihard gewerkt is. Keihard gewerkt in eerste instantie door de stedelijke administratie om tot dit werkstuk te komen. En ik wil de administratie dan ook bedanken voor al het voorbereidende werk en in het bijzonder naast de aanwezigen hier uiteraard ook de afdeling financiën onder leiding van Bart Foubert en ook team beleidsondersteuning met onder andere Veerle Verhoestraete, die toch wel een coördinerende rol gespeeld hebben in hetgeen wat hier vandaag voorligt. Maar ik wil toch ook eventjes stilstaan bij ons eigen werk, dat we als gemeenteraad de afgelopen weken geleverd hebben met de 10 commissies, die er geweest zijn. Ik denk eerlijk gezegd, dat dat 10 constructieve en interessante commissies waren. Misschien zal wel blijken straks bij de bespreking, dat niet iedereen het volmondig eens is met de elementen, die hier aangekaart zullen worden of bij een eindstemming. Maar ik denk wel, dat we moeten constateren, dat er zinvolle budgetbesprekingen geweest zijn in die verschillende commissies. Dat er interessante vragen gesteld zijn. Ik wil ook alle collega's wijzen op de goeie verslaggeving die er gebeurd is, waar toch ook op heel wat vragen een antwoord gegeven is of waar ook nog een antwoord aangekondigd is, mocht het tijdsbestek tekort geweest zijn om een antwoord aan te leveren. Dus er wordt alleszins zeker op verder gewerkt. Alleszins mijn dank ook daarvoor. Dus ik wil concluderen, mevrouw de voorzitter, mijnheer de burgemeester, met het gunstige eindresultaat, dat we hier vandaag kunnen voorleggen. Als ge kijkt naar 2025 zitten we met een beschikbaar budgettaire resultaat, dus dat is het vroegere resultaat op kasbasis, dat nog steeds boven de 3 miljoen euro zit. We hebben nog steeds een positieve autofinancieringsmarge van 250.000 euro. Ook de gecorrigeerde autofinancieringsmarge blijft positief. En tot slot, misschien nog het belangrijkste, allé, voor ons als strategisch orgaan, als gemeenteraad, al de strategische plannen en de keuzes die er gemaakt zijn, al onze investeringen kunnen onverkort verder worden uitgevoerd.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik had gezien – of heb ik dat nu misgezien – dat mijnheer Van der Coelden zou ... Ah nee, ik had gezien of vergis ik mij dat u uw hand opstak? Ah. Goed. Dan geef ik het woord onverkort door aan Frans Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Eerst wil ik eens aanmerken, dat na mijn tussenkomst – zoals ook na afspraak voorzien – collega Anneke Luyckx nog een aantal, nog een klein licht wil – niet dat ze een klein licht is – maar ze wil een klein licht laten schijnen over een aantal problemen. Ze zal er wel tekst en uitleg bijgeven. Ik ga mij, collega's, burgemeester, schepen, niet verliezen in zeer technische discussies, ook niet in de hyperfinanciële discussies, maar ik ga mijn licht laten schijnen – een beetje filosofisch – over de afgelopen 2 jaar en over de 4 jaar die voor ons liggen, aan de hand van de plannen die er zijn en de realiteit die vandaag de dag aan de orde is.

Uiteraard hebben wij kennisgenomen van een werkstuk, dat fantastisch is voorbereid en uitgewerkt door onze administratie. Papier is natuurlijk verduidelijk, mijnheer de schepen van financiën en u kunt de plannen maken zoals ze zijn, maar ik ga u uitleggen waarom wij daar de nodige twijfels bij hebben. Waarvan wij hopen, waarvan wij hopen dat die twijfels onterecht zijn, laat ons dat onmiddellijk zeggen. Nu, ik ga beginnen met een luikje OCMW. Niet uitgebreid, maar ik onthoud daar of ik neem daar twee elementen uit. Aan de ene kant het bijzonder comité sociale dienst, wat in feite nog altijd de Core business is van het OCMW zoals het vroeger was. Dus eigenlijk de hulpverlening, de steunverlening, de sociale hulpverlening aan diegenen die het nodig hebben. En aan de andere kant – zo'n beetje een stokpaardje van mij ondertussen – het Zorgpunt Waasland. Nu, wij stellen vast en wij hebben een aantal steekproeven gedaan, zowel onze man in de BCSD als ikzelf, naar het aantal dossiers dat daar in de loop van een jaar naar voorkomt, welke dossiers dat zijn, enz... Grosso modo kunnen we zeggen, dat op jaarbasis ongeveer tussen de 6 en 7.000 dossiers behandeld worden, zowel ter bespreking op een bijzonder comité sociale dienst, dan wel volgens het vademecum. Ik ga dat niet uitleggen. Daarvoor bent u geïnformeerd bij het begin van deze zittingsperiode. Maar 6 à 7.000 dossiers, dat wil al wat zeggen in een stad van ongeveer 80.000 inwoners. Wat wel opvalt, is – en steekproefsgewijze hebben we dat proberen aan te tonen, het is niet altijd gemakkelijk, maar cijfers opvragen aan de administratie dat doen we niet, is ook heel moeilijk om dat te geven want daar zijn ze dan enkele uren of zelfs dagen zoet mee om dat allemaal te verzamelen – maar wij zien, stellen toch vast dat ongeveer 80 %, 80 % van deze dossiers te maken hebben met het aanvragen van leefloon of het equivalent van leefloon. En dat het overgrote gedeelte van deze 80 %, zo niet bijna allemaal, te maken hebben met mensen met een vreemde herkomst. Goed, dat zijn vaststellingen. Ik spreek mij daar niet over uit of een waardeoordeel. Komt daar nog bij de medische bijstand, die hen dikwijls gegeven wordt en de aanvullende steun als blijkt dat leefloon of equivalent daarvan onvoldoende zou zijn. Waarom stel ik dat vast en breng ik dat hier naar voor? Dat betekent dat het cliënteel, dat beroep doet op het bijzonder comité van sociale dienst, dus met andere woorden op het OCMW om het gemakshalve te zeggen, niet direct een weerspiegeling is of een afspiegeling is van de Sint-Niklase bevolking. Oké, ge kunt zeggen van dat kan ook niet anders, maar het verschil is te groot. Het verschil is te groot en er zijn dus volgens ons – en ik kan verkeerd zijn en u zult mij dan terechtwijzen – twee redenen voor. Ten eerste, de nieuwe instroom wordt vrij goed en degelijk begeleid. Van op het ogenblik worden ze geleid naar het OCMW, naar het bijzonder comité voor sociale dienst, naar allerlei instanties om te krijgen waarop ze recht hebben.

Ten tweede, aan de andere kant hebben we onze eigen mensen, waar nog altijd – en misschien terecht, maar dikwijls ten onrechte – een soort van drempelvrees is om beroep te doen op het OCMW aan de ene kant en aan de andere kant ook nog niet weten hoe ze het juist moeten aanpakken en waar ze – en niet alleen fysiek – maar waar ze juist terecht moeten. En ik denk dat we daar rekening mee moeten houden in de toekomst, met al deze mensen die ik hier aanhaal. Daarom en dan is dat niet direct en dan richt ik mij - en ik denk wel dat ze aanwezig is, weze het digitaal - een beetje naar de schepen voor welzijn, want alles loopt zo'n beetje door mekaar – OCMW, welzijn, enz... - om te horen kijk, er zijn dus, wij hebben in de stad een veelheid van verenigingen en organisaties, die zich bezighouden met sociale ondersteuning, sociale begeleiding van allerlei groepen in onze samenleving. Ik had graag eens – en we hadden dat zelf kunnen doen, maar we weten ook niet juist hoeveel en wie en wat – een ophijsting gehad binnen de eerstvolgende maanden welke verenigingen wat doen, voor welke bedragen er gesubsidieerd wordt en wat er met dat geld gebeurt. Met andere woorden, ergens een soort van kosten-/batenanalyse maken of inderdaad de financiële en andere inspanningen, die we vanuit onze stad en vanuit het OCMW doen of die inderdaad op het terrein wel voldoende resultaat hebben voor hetgeen dat wij er insteken. Eén ding moet mij van het hart en ik heb, wij doen veel, wij praten veel over armoedebestrijding en hulp en dergelijke. En wij hebben als ik mij niet vergis vorige maand of voor twee maand nog het armoedeplan besproken en gestemd. Armoede, kansarmoede of hoe men het ook wil noemen, daar zijn gradaties tussen. En dan viel mij een artikel op, een interview van iemand die niet direct tot onze politieke ideologie, laat staan onze politieke stal kan benoemd worden, nl. Luckas Vander Taelen. Ten eerste, het is geen domme mens, niettegenstaande dat hij van Groen komt. Het is misschien omdat hij van Groen komt, dat hij inderdaad geen domme mens is, want anders was hij misschien gebleven. Maar ja soit, tot daaraan toe. Maar ik zal citeren en in het kader van de kansarmoedebestrijding zegt hij en ik citeer, maar dat is allemaal zo klein “Als ik sommige mensen hoor klagen dat anderen geen kansen krijgen, dan heb ik het daar moeilijk mee”, zegt hij. “Hoezo ze krijgen geen kansen? Denk je dat ik kansen heb gekregen? Kansen die krijg je niet, die moet je nemen. Met al die geklaag en gezaag over geen kansen, daar bereik je niets mee. Pas op, als je van mening bent, dat je geen eerlijke kans hebt gekregen op basis van ras of afkomst, dan is dat een schande. Maar iemand van 16 jaar, die slecht Nederlands spreekt, geen woord Frans en geen woord Engels, die moet daarover niet komen klagen. Die moet beseffen dat zijn kansen op een job 0,0 zijn”. Dixit Luckas Vander Taelen. Niet dat ik met elk woord, dat hij daar zegt of schrijft of laat schrijven, 100 % akkoord ben, maar er zit een grond van waarheid in. Grond van waarheid, wat betekent dat?

Dat inderdaad men het soms van de mensen, die geholpen worden of geholpen willen worden of geholpen moeten worden, het op den duur wel iets te gemakkelijk oppakt, omdat men weet dat er toch voor hen zal gezorgd worden. En dat kan moeilijk de taak zijn van sociale hulpverlening. Tot daar het luikje OCMW of sociale, bijzonder comité sociale dienst. Zorgpunt. En dan zitten wij direct in het kader van het afgelopen jaar in feite, corona. Ik heb hier de directeur van Zorgpunt horen zeggen, dat er dus inderdaad een exploitatieoverschot is - ik heb dat nog eens nagekeken – van 900.000 euro. Dat er een financieel cashoverschot is van 5 miljoen, een cashbuffer van 5 miljoen euro. Dus ik denk dat financieel Zorgpunt wel wat kan hebben en wel wat kan doen. En wat mij altijd opvalt, dat zijn die beleidsdoelstellingen van Zorgpunt. En zeker beleidsdoelstelling nr. 5. En ik citeer “Efficiëntiekosten bewust en een bewuste effectieve organisatie”. Efficiëntiekosten. Kijk, de belangrijkste doelstelling van een zorgpunt moet zijn en van alles wat met zorg te maken heeft, de belangrijkste doelstelling moet zijn een kwalitatieve, hoogstaande dienstverlening. Daar is in deze doelstellingen van het Zorgpunt nergens sprake van. Ik heb het hier al verschillende keren gezegd tijdens de OCMW-raad, tijdens de gemeenteraad, zorg mag wat kosten. Als er zorg nodig is, moet dat wat kosten. En dan moet dat niet afhangen van de rekeningen, van de balansen van wat kan er en wat kan er niet. Zorg en mensen die zorg nodig hebben, die moeten geholpen worden. Kost dat geld, dan kost dat geld. Is dat ten koste van het OCMW, ja oké, dan moet het OCMW bijspringen. Moet de stad bijspringen bij het OCMW als tussenstap, voor ons niet gelaten, integendeel. Dan moet dat zo gebeuren. En corona, collega's, heeft heel wat blootgelegd. En dat heeft niet alleen te maken met ons Zorgpunt en met onze woonzorgcentra en dergelijke. De personeelsproblemen onaangepast, te weinig opgeleid, onvoldoende, verkeerd opgeleid of andere noden tegenover 15 à 20 à 25 jaar geleden. En ik heb tot mijn grote vreugde vastgesteld, dat directeur Van Diessen, die heeft gezegd van kijk, we proberen eraan te remediëren, we gaan bijscholingen geven, we gaan omscholingen geven, we gaan daar een extra effort doen. Dat is allemaal goed, maar fundamenteel en structureel verandert daar niets en is ten eerste ook op lokaal, regionaal vlak zijn die plannen té weinig ambitieus en aan de andere kant zitten we natuurlijk met de hogere overheid, die blijkbaar nog niet thuis geeft. Die denkt dat ze ervan af kunnen komen met een vrij magere loons- en/of weddeverhoging, maar in feite aan de structurele tekortkomingen binnen de zorgsector willen ze eigenlijk niets doen. Ik ga geen andere woorden in mijn mond nemen, want dan ga ik haren te berge doen rijzen en dat is vanavond niet mijn bedoeling. Soms wel, nu niet. Wij stellen vast, collega's, dat er in deze tijden vanuit dit college, vanuit deze meerderheid weinig of geen sociale ambitie blijkt.

Ik heb gerefereerd naar de woorden van de heer Vander Taelen, maar ik wil ook eens ingaan op de situatie van de sociale woningen. Sociale woningbouw, wat mij betreft, sociale woningen, ik gebruik die terminologie niet graag, ik heb het liever over betaalbaar wonen. Wij hebben een ellenlange wachtlijst, ontegensprekelijk. Is die correct? Neen. Waarom is die niet correct? Omdat daar waarschijnlijk – niet waarschijnlijk, maar zeker weten – dubbele boekingen bij zijn. Mensen die zowel in Sint-Niklaas als in Beveren, Temse of God weet waar zich inschrijven op een lijst om in aanmerking te komen voor een sociale woning. Daar staan mensen op op die wachtlijst, die er al 3, 4 à 5 jaar opstaan, maar die blijkbaar lijstmatig geen progressie maken. En dan stelt men zich daar vragen bij. Terecht of ten onrechte, ik denk terecht. Daar is een instroom. Ik ga die niet benoemen. Wij weten allemaal waar die instroom zit. Die mensen moeten geholpen worden, maar die hebben blijkbaar om de één of andere reden – niet allemaal, maar toch voor een belangrijke mate – omwille van de dringendheid en de hoogdringendheid hier en daar voorrang. Dat kan niet. Dat kan niet. Dat kan niet blijven duren en wij moeten dus remediëren en we moeten dus een ambitieus plan hebben in verband met betaalbare woningen, met sociale woningen. En daarom roep ik dit, deze meerderheid en dit college op om, we hebben allemaal ambitieuze plannen en het zijn prestigeprojecten – we komen daar straks nog op terug – het zijn prestigeprojecten, maar maak eens een ambitieus plan in verband met het realiseren van voldoende, meer dan voldoende betaalbare, noem het voor mijn part dan toch sociale woningen. Maak daar eens – een verschrikkelijk Nederlands woord – een taskforce met alle spelers op het terrein om dus binnen afzienbare tijd met afgemeten termijnen inderdaad een serieus pakket, een serieuze inhaalbeweging wat betreft betaalbare en sociale woningen te realiseren. Ik denk, dat dit op termijn voor de Sint-Niklazenaren veel belangrijker zal zijn dan het realiseren van sommige prestige-, prestigieuze projecten, die nu – ik kom daar straks op terug, zoals gezegd – aan de orde van de dag zijn. Dat zou dus inderdaad een project zijn voor de toekomst en vooral, u schuimt terug met strategische projecten, als ge spreekt van een strategisch project, dan kan het realiseren van x-aantal honderden extra sociale en betaalbare woningen inderdaad een zeer strategisch project zijn. Wat zien we nu? We hebben wel projecten en dure. Een project, dat al meegesleept wordt vanuit de vorige zittingsperiode, is het project van de Paterskerk. Ik had daar niet over gevallen – figuurlijk dan – maar ik werd gewezen door een collega vanuit onze fractie, Roland Pannecoucke, op het feit – die grasduint en de Paterskerk is in zijn côté – dat die Paterskerk inderdaad al veel geld heeft gekost, waarschijnlijk nog heel veel geld zal kosten, maar dat bijna 1 miljoen – het getal ken ik niet vanbuiten – maar tussen de 800 en 850.000 euro heeft gekost aan studiekosten, architecten en ontwikkelingskosten.

Gewoon papierwerk, nadenkwerk, de softe sector. Collega's, 800.000 euro tot 1 miljoen euro voor een project, dat nog letterlijk in de steigers staat, ik denk dat dat van het goede te veel is. En ik herinner mij nog, het is een project van toenmalig, voormalig schepen Geerts nog als ik mij niet vergis, dat eigenlijk is vastgegrepen omdat wij beroep konden doen op de subsidie grootstedenbeleid, subsidies uit het grootstedenbeleid. Als ik mij niet vergis anderhalf miljoen euro, maar als ge de kosten nu ziet en alleen nog maar aan de kerk zelf zijn uitgevoerd en gepland zijn, dan is dat anderhalf miljoen dat we krijgen of gekregen hebben van het grootstedenbeleid peanuts. Ik denk dat we daarvan af moeten stappen. Dat legt de link naar de studiebureaus. Ik zou wel eens een lijstje willen zien – en we zullen dat zelf maken, we zijn daarmee bezig – van alle studiebureaus – we hebben het daar gisteren ook nog even kort over gehad, over het probleem van de studiebureaus – wat die studiebureaus ons de laatste 2 jaar al gekost hebben en wat die ons in de komende 4 jaar nog zullen kosten. Dat is fenomenaal. Dat is fenomenaal. Awel, dat is een voorzet. En collega De Meyer, ik wist dat dat zijn dada is, dus ik ga hem het gras niet voor de voeten wegmaaïen. Trouwens, het is niet de moment om gras te maaïen. Maar dit rijst de pan uit, dit swingt de pan uit. Het stadhuis, mijnheer de schepen van financiën en voormalig schepen van stadsgebouwen, uw kind, als ik mij niet vergis ooit begroot voor 6,5 miljoen euro. Concept 6,5 miljoen euro. Ik ken de cijfers niet vanbuiten, maar dat zal, ik zal niet zeggen dat het verdubbeld is ondertussen, maar we gaan toch al boven de 10 miljoen uitkomen op dit ogenblik met hetgeen dat er gepland is en nog moet gepland worden. Waar men ... Dan hebt ge nog een aantal grote projecten. En ik noem dat de Droomfabriek. En het is, elke politieker mag dromen, elke politieker moet dromen. En hij mag proberen en hij moet zelfs proberen van zijn dromen te realiseren, maar wel binnen een serieuze context en binnen een bepaalde marge. Ik zal er een aantal opnoemen: het H. Heymanplein mét bibliotheek. En ik hoor collega Van der Coelden een paar weken geleden nog zeggen van “ik kijk uit naar de moment dat horden buitenlandse toeristen gaan komen kijken naar onze bibliotheek ...”, enz., enz... Tussen ons gezegd en gezwegen, zeker in deze huidige coronatijden, ik denk dat er weinig buitenlandse toeristen wakker liggen van een bibliotheek ergens in Sint-Niklaas, maar dat er veel mensen van onze eigen stadsbewoners, van onze eigen stadsgenoten wel wakker liggen van andere dingen. Trouwens, een rup is er nog niet en als ge, ik denk dat er weinig veranderd is, want de stemming binnen de omwonenden in de buurt is nog altijd niet omgedraaid. Ik herinner mij, direct nadat deze ploeg deze zittingsperiode heeft aangevangen, een hoorzitting of een informatievergadering in de bibliotheek. En de stemming was daar niet van “hoera, het komt in orde en nu zullen we er wel geraken”. Nee, integendeel. Het zwembad. Ook daar is nog niets definitief. Prestigeproject nr. 2.

Wij wachten nog altijd – en de schepen gaat ons daar, want de bedoeling is dat in februari dat allemaal rond is, dat we kunnen starten – hoe het zit met de gronden. Het is maar een detail, maar niet onbelangrijk. Ge kunt moeilijk bouwen op gronden, die niet van u zijn. Ge kunt dat proberen, maar dat gaat niet goedkomen. Stationsbuurt noord. Daar wordt in alle talen over gezwegen. Ik heb daar wel een paar woorden uitleg over gekregen van schepen Hanssens tijdens de commissie, maar voor de rest is dat stilte. Ik heb vernomen, dat dat wordt weggemoffeld, dat dat een stille dood aan het sterven is. Er is een studiebureau aangeduid. Dat is in theorie aan het werk, maar in de praktijk komt daar weinig van terecht. En dan hebben we de Grote Markt. En dat moet dan het Koninginnestuk worden van heel ... Ja, ja, ge hebt liever dat dat het zwembad wordt, hé schepen, dat weet ik wel, maar dat moet dan het Koninginnestuk worden van deze coalitie. Maar ik denk dat we nog ver weg zijn. Ik kom eventjes terug op de studiebureaus. Die kosten dus handenvol geld. Wij besteden, wij besteden heel wat uit, terwijl dat we toch, denk ik toch, hoop ik toch en ik ben er zeker van dat wij nog eigen potentie hebben binnen ons eigen stadspersoneel. Wat wij vaststellen, is dat er eigenlijk twee richtingen zijn, waarbinnen een studiebureau werkt. Ofwel moeten ze bewijzen wat er moet bewezen worden, bv. de locatie van het nieuwe zwembad, daar heeft men duidelijk moeten bewijzen wat er moest bewezen worden, dat dat de enige locatie was. Aan de andere kant, aan de andere kant, aan de andere kant gaan we moeten vaststellen, dat op den duur stelselmatig studiebureaus het beleid of de richting van het beleid gaan bepalen. En dan wordt het pas ongezond. Ik denk dat we dat in eigen handen moeten ... Het beleid is een politieke verantwoordelijkheid. Is ook geen verantwoordelijkheid van een stedelijke administratie. En is zeker geen verantwoordelijkheid van een studiebureau. Ik denk dat we dat altijd goed voor ogen moeten houden. En ik ga ver afronden, mevrouw de voorzitter. Het college van de participatie. Want dat is toch iets dat men hoog in het vaandel voert binnen dit college. Ik kan u zeggen, collega's, ik zit hier nu 32 jaar, de manier waarop men nu schermt met participatie, dat heb ik nog nooit meegemaakt. Op zo'n schabouwelijke manier iets voorstellen als participatie, dat tart elke verbeelding. Ik ga een aantal voorbeelden aanhalen, heel summier. Ook wat betreft het zwembad. Oké, de tijden zijn er niet naar, we hebben niet altijd de logistieke mogelijkheden om het op een ordentelijke en deftige manier te doen, maar het is zó amateuristisch, dat het eigenlijk kant noch wal raakt. En dan zitten we nu met de participatie en de bevraging van de bevolking rond de Grote Markt. Dat wordt deze week gelanceerd. Men heeft in volle coronatijd, in volle tijd van Kerstmis en Nieuwjaar 14 dagen de tijd om zo'n complex dossier zowel verkeerskundig als noem maar op, als de grote markt, evenementen en dergelijke, om dat allemaal, de opmerkingen van de bevolking in te wachten.

14 dagen in deze tijden, dit is ongehoord, dat is inderdaad du jamais vu. En dan heb ik deze week een opiniestuk gelezen van ook iemand, die niet direct tot onze club behoort, professor Carl Devos en de titel die sprong in mijn ogen. Het artikel is ook zeer goed trouwens, maar dat heeft te maken met de hogere overheid. Maar de titel was “deze regering is incompetent allerhand en autoritair”. Ik denk dat dat een ziekte is, die zeer besmettelijk is. Want als ik zie wat er allemaal gebeurt in de huidige constellatie, zowel wat betreft de gezondheids crisis, als de sociaaleconomische problemen, als ik weet niet wat, ik denk inderdaad dat sommigen de pedalen kwijt zijn. Godzijdank is het in Sint-Niklaas misschien niet zó erg. Ik zeg niet dat alle schepenen incompetent allerhand en autoritair zijn, maar sommigen hebben er wel een paar trekjes van. Maar ik ga geen namen noemen. Ik ga geen namen noemen. Het zijn niet alle Groene schepenen hé. Ja, goed. Nee, ge kunt daarmee lachen, maar de sfeer – en daarmee rond ik ver af, mevrouw de voorzitter – de sfeer die hier op dit ogenblik ... en dat is niet alleen een typisch Sint-Niklaas gegeven, dat is in het algemene. De mensen beginnen, ze lopen ongelukkig. Ze zijn verzuurd, men krijgt kritiek als ... Wat ... (?) schrijft hé “Wie kritiek heeft op bepaalde maatregelen, die woont op een andere planeet of die komt van een andere planeet”. “Absurde maatregelen worden opgelegd, worden gestraft”. “Het is met het vingertje ...”, enz..., enz... De sociale cohesie – en daar moeten we goed opletten, collega’s en dat is geen meerderheid/oppositie-verhaal – alle maatregelen die nu getroffen worden, goede en minder goede, de meeste met goede bedoelingen, andere met minder goede bedoelingen, dat laat ik in het midden, maar de sociale cohesie is volledig ondergraven en wordt verder ondergraven. En ik denk zelfs als al de miserie achter de rug is, ik denk dat het nog jaren zal duren niet alleen sociaaleconomisch, maar die sociale cohesie in de geesten ... Ik ga een voorbeeld geven hé. De horeca. Nu moogt ge morgen de horeca openen. Denk niet dat dat een toeloop zal zijn, een massale toeloop naar die horeca. Dat zal schoorvoetend zijn en druppelsgewijs. De mensen zijn bang – dat druppelsgewijs, soms in de winter zeker – maar de mensen zijn bang en zullen terug moeten leren leven. En dat wordt één van de grote maatschappelijke problemen, die wij als beleidsverantwoordelijken ook op ons moeten nemen. Collega’s, daarmee heb ik afgerond. Ik neem aan dat collega Luyckx in haar startblokken zit om nog even iets toe te voegen, mevrouw de voorzitter en dat laat ik dan passeren via u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Laat ik beginnen met mijn eerste punt. Ik heb er een aantal, maar ik heb een keuze gemaakt. En mijn eerste punt gaat eigenlijk over het feit, ik heb vorige maand een interpellatie ingediend betreffende de controle op eventuele eigendommen in het buitenland van huurders van sociale woningen.

En daar wou ik toch nog even op verder gaan. Want in antwoord op mijn vragen heeft de verantwoordelijke schepen gezegd, gesteld dat er geen controle is en dat die er ook niet zal komen op eventuele eigendommen, die in het buitenland liggen van kandidaat-huurders of van huurders. Ja, ondanks de mogelijkheden, die de Vlaamse overheid de steden en de gemeenten biedt om dit soort sociale fraude te bestrijden, geeft het stadsbestuur van Sint-Niklaas niet thuis. De reden van deze politieke beslissing ontgaat mij. Is het omdat men ervan uitgaat dat er meer kosten dan baten zullen zijn, die eraan verbonden zullen zijn aan zo'n onderzoek? Is het omdat men ervan uitgaat dat elke kandidaat en elke huurder zo zuiver op de graat is, dat zij er zelfs nog niet aan zouden denken om te vergeten dat er een eigendom in het buitenland in het spel is en dat zij daar eventueel inkomen uit genereren? Is het vanuit een misplaatst gevoel van medelijden met mensen, die door hun situatie beroep moeten doen op een sociale woning? Ja, we weten dat niet. Wie zal het zeggen. Maar feit is wel, dat de regels en voorwaarden verbonden zijn aan de vraag om een sociale woning te kunnen huren. Mensen die in dit land eigendommen hebben - hoe bescheiden ook - die vallen op vele vlakken uit de boot als het op sociale steun op aankomt. Zij moeten eerst andere middelen aanspreken - lees hun huis of erger - of hun eigendom verkopen. Zelfs als dat bv. een erfdeel betreft en zij dus eigenlijk broers en zussen bv. moeten verplichten om samen met hen de eigendom te verkopen om in regel te kunnen blijven. De wet is echter de wet en iedereen zou gelijk moeten zijn voor die wet. Maar blijkbaar in deze stad niet. Want in deze stad worden mensen met een eigendom in een land waar geen samenwerkingsakkoord mee bestaat, die worden gerust gelaten. Zij mogen die eigendom hebben, er misschien - zoals ik al zei - een inkomen uit verwerven en dat mag zolang zij maar op hun erewoord verklaren dat ze in orde zijn met de voorwaarden. Nu, ik vind het ook fijn om de centen van een ander te kunnen uitgeven, maar ik dacht toch niet dat wij hier in de gemeenteraad in Sint-Niklaas daarvoor verkozen zijn. Want ja, hier in 't stad kunnen we dan "mooi weer spelen", kunnen we misschien beter veranderen in "Sinterklaas spelen". Maar sociale woningen worden wel gebouwd met belastinggeld van de burger. En het is normaal, dat in een gezonde maatschappij sterkere schouders de zwakkere ondersteunen. Maar er zijn grenzen aan dit alles. Sinterklaas en Zwarte Piet gaan ook terug naar Spanje om dan het hele jaar hun voorbereidingen te treffen om één dag op het jaar Sinterklaas te kunnen komen spelen. Met de politieke beslissing een deel van de huurders van onze sociale woningen te discrimineren ten opzichte van een ander deel overspeelt dit college naar mijns inziens zwaar ten hand. U maakt onderscheid tussen uw burgers en u laat de handige Harry's met de buit lopen. De wachtlijsten van de rechthebbenden zijn lang, veel te lang. En spijtig genoeg zullen we nooit in staat zijn om iedereen te kunnen helpen.

Maar er zijn mensen, die inderdaad dit jaar op die lijst staan, die er nu misschien niet meer opstaan omdat ze noodkopers geworden zijn, die dan op een andere manier weer langs de kas moeten passeren, omdat ze niet in staat zijn om die woning, die ze uit handen of omdat ze in ieder geval met de rug tegen de muur stonden, die woning gekocht hebben, ja, die passeren dan op een andere manier langs de kas, want die huizen zijn de helft van de tijd blijkbaar – als ik de schepen mag geloven – niet in zo'n staat dat die eigenlijk echt bewoonbaar zijn. Of ze vallen in handen van huisjesmelkers. Waarom? Ten dele omdat er mensen zijn, die woningen bezet houden hier in de stad, die daar eigenlijk geen recht op hebben en die op zo'n manier, dus eigenlijk op een zeer asociale manier mensen die daar beter of meer recht op hebben of het meer zouden kunnen gebruiken die eigenlijk van een woning weghouden. En ik zei het al, het is niet volledig te vermijden, dat is een zeer spijtige zaak. Maar ik verwacht wel van onze overheid en ook van ons stadsbestuur, dat zij alles uit de kast halen wat ze tot haar mogelijkheden heeft om te vermijden dat mensen, die elders niet aan de bak komen, dat die op zo'n manier ook in de stad niet krijgen waar ze recht op hebben of meer recht op hebben dan een aantal andere mensen, die daar nu die plek bezet houden. En uw politieke beslissing om geen doorgeweven controles te doen met de middelen, die u door de Vlaamse overheid worden aangereikt, dat is in mijn ogen beschamend. En een stadsbestuur onwaardig. En dat brengt mij bijna naadloos naar het volgende punt, waar ik het over wou hebben en dat is het meldpunt voor discriminatie. Naadloos, omdat ik ook hier een ver doorgedreven kortzichtigheid opmerk. Wat gaat het college doen? Het college gaat een meldpunt discriminatie oprichten en daar is niets mis mee, laat dat duidelijk zijn. Onrechtvaardigheid is een zeer, dat we zo goed mogelijk uit de wereld moeten krijgen. Maar wat is het plan? Samenwerken met Unia. Normaal zou daar ook niets tegen in te brengen zijn met samenwerking met deze overheidsinstelling. Unia is op het eerste zicht een uitgelezen partner daarvoor. Maar sta me toe om daar toch ook enkele opmerkingen bij te maken. De reputatie van Unia bij de bevolking is op zijn zachtst gezegd twijfelachtig. Toch bij dat deel van de bevolking, die Unia überhaupt kennen. Waarom? Unia is nogal eenzijdig in haar herkennen van discriminatie. Daar waar klachten ernstig genomen worden indien de klagers het juiste profiel hebben, zijnde met wortels buiten het land en het continent, die worden – die klagers – die worden ernstig genomen. En klagers met een profiel van inlandse wortels, met dikwijls de bijhorende huidskleur, die worden regelmatig niet of weinig ernstig genomen. Als voorbeeld kunnen we bv. Facebook nemen. Bij ongepaste opmerkingen tegen een persoon met uitheemse wortels opent deze overheidsinstelling quasi onmiddellijk een dossier. In het omgekeerde geval is dat met de regelmaat van de klok niet zo.

Het is dan ook ja, spijtig, want dat soort armdrang zou normaal gesproken neutraal moeten zijn en voor iedereen moeten gelden, want spijtig genoeg melden zeer veel mensen, dat dat niet zo is. Er zijn van deze vooringenomenheid nog zeer veel voorbeelden te stellen. Wij krijgen regelmatig al wel eens mensen, die zeggen ik heb dat – een bepaald voorval – meege maakt en ik heb een klacht ingediend en aan mijn klacht wordt geen gehoor gegeven. En door deze feiten stel ik vast, dat de neutraliteit die van een meldpunt moet uitgaan, door een samenwerking met Unia niet gewaarborgd is. En om onze bevolking te kunnen beschermen, onze bevolking moet vrij en onbevangen discriminatie kunnen melden, ongeacht de afkomst van de klager. Dat mag geen voorrecht zijn voor een groep met het juiste profiel. En daarom betreuren wij de samenwerking en zullen wij in de toekomst de nodige aandacht hebben om erop toe te zien dat bij dit meldpunt de nodige neutraliteit aan de dag zal gelegd worden en dat elke klacht even ernstig zal genomen worden, ongeacht het profiel van de klager. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Luyckx. Dan geef ik nu het woord aan de woordvoerder van de N-VA, de heer Luk Huys. U hebt het woord.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, vorig jaar keurden we een meerjarenbegroting 2020-2025 goed. Deze bevatte heel veel ambitie en uitdagingen. Frans, je noemde dit prestige, wij noemen dit broodnodige investeringen, broodnodige versterkingen en een pak oplossingen voor heel wat problemen. Op 1 januari van dit jaar konden we er dan met volle moed aan beginnen. Maar op een moment dat alles goed en wel in de startblokken moest staan, kwam corona. Wellicht de ergste crisis in de laatste 80 jaar. Een crisis, die vele plannen en prioriteiten ondersteboven haalde. Ik wil hierbij toch het college en alle ambtenaren bedanken voor hun aanhoudende en enorme inzet tijdens deze crisis. Collega's, vandaag ligt hier de eerste jaarlijkse aanpassing van dit meerjarenplan voor. Een herhaling van alle speerpunten van deze meerjarenbegroting lijkt mij dan ook tijdverlies. Die zijn vorig jaar al ruimschoots aan bod gekomen. Deze aanpassing is zeker en vast geen makkelijke oefening geweest. Corona zorgt voor zeer veel onzekere factoren in vergelijking met de voorbije jaren. Maar toch stel ik vast, dat het college een gepaste benadering heeft gemaakt. Een glazen bol om in de toekomst te lezen, bestaat immers enkel in sprookjes. We moeten de gepaste maatregelen nemen voor de coronaslachtoffers, maar ook moeten we de antwoorden brengen op de reeds lang bestaande problemen. Onze stad heeft een geschiedenis om lang te discussiëren over een probleem. En dan nog eens jaren te discussiëren over de oplossing van dit probleem. De gevolgen waren de problemen bleven bestaan, omdat de oplossingen werden gemaakt op basis van oude vaststellingen. Deze meerderheid heeft zich voorgenomen om veel sneller problemen op te lossen door de nodige investeringen te doen mét respect voor de inspraak.

Er zijn nu oplossingen nodig voor meer zwembad, meer podium, minder armoede, enz... Toch wens ik enkele aspecten te benadrukken. Voor de vrijetijdsector was 2020 een jaar om zeer snel te vergeten. Geen Vredesfeesten, bijna geen kermissen, geen landjuweel in onze stad en een bijna altijd lege schouwburg. Ik wou dat ik kon zeggen, dat 2021 volledig anders zal zijn, maar ik vrees er een beetje voor, dus vergeef me mijn pessimisme. Dit bestuur beseft dit ook en hoopt dat in 2021 toch zoveel mogelijk coronaveilige evenementen en vrijetijdsactiviteiten kunnen plaatsvinden. En dat het masterplan schouwburgsite al in 2021 aanvangt, kan ik als cultuurliefhebber alleen maar een goede zaak vinden. Veiligheid is een onderwerp waarmee veel van onze inwoners mee bezig zijn. En jammer genoeg zal de misdadiger steeds een voorsprong hebben. Maar we hopen dat die voorsprong zo klein mogelijk wordt door te blijven investeren in blauw op straat. Dit op zowel preventieve wijze, jammer genoeg ook vaak op repressieve wijze. Het verheugt me dan ook te horen van onze korpschef, dat ons korps een aantrekkelijke werkgever is geworden. Korpschef, gelieve ons respect en bewondering aan uw mensen over te maken. Ook voor hen zijn het al enkele moeilijke jaren zelfs. Maar ook de verkeersveiligheid blijft onze aandacht krijgen. De laatste tijd is die nogal, zijn we nogal geconfronteerd met zeer pijnlijke ongevallen. Maar als ik de geplande infrastructuurwerken en verkeersmaatregelen lees, die in 2021 zullen plaatsvinden, kan ik enkel besluiten dat er nog nooit zoveel is ingezet op verkeersveiligheid dan de laatste 8 jaar. Collega's, 2021 wordt een jaar waar meer en meer strategische projecten vorm zullen krijgen. Deze projecten gaan veel verder dan deze bestuursperiode. Ik nodig jullie dan ook allemaal uit om over de partijgrenzen heen samen te werken aan al deze projecten. Als ik de partijprogramma's lees, vind ik deze projecten trouwens overal terug. En dat het kan, bewijst immers de constructieve trajecten rond Zwijgershoek en de Grote Markt. En ja, deze meerderheid vertrekt niet van een wit vel papier. In vele gevallen is daar ook geen tijd voor. U zou het ons misschien kwalijk kunnen nemen, dat we inspiratieloos zijn indien we met een wit blad zouden beginnen. Voor het nieuwe zwembad hebben we alvast de plaats bepaald, zoals we ook voor Zwijgershoek beslist hebben om daar een parkeergebouw te plaatsen. Het ene lijkt wel een probleem, het andere veel minder. Laat ons dus van deze projecten geen politiek spel maken. Hier is immers niemand mee gediend. Het verleden heeft het immers al uitgewezen. Denken we maar aan de ondergrondse parking, die uiteindelijk een ondergrondse parkeerstraat werd. Uiteindelijk is er meer zwembad dringend, is een veilige en aangename Grote Markt dringend, is een nieuwe bib dringend, is meer podium dringend en zijn er zeer dringende ingrepen nodig in onze deelgemeenten. Met de meerderheid engageren we ons om de ongeziene openheid en transparantie verder te zetten.

En laat ons samenwerken om onze stad terug fier op zichzelf te maken en terug op de kaart te zetten. En ja, de oppositie moet zijn rol daarin spelen, maar staan roepen dat het glas halfleeg is, terwijl het driekwart vol is, zorgt enkel voor de onnodige negativiteit, waar ik alvast het nut niet van inzie. Collega's, bepaalden durven dit bestuur misschien een hard, asociaal rechts beleid verwijten. Toch herhaal ik graag mijn woorden van vorige maand. Dat we jaarlijks 25 miljoen aan eigen middelen investeren in armoede. We trekken de budgetten voor de leeflonen op en we investeren in meer sociaal personeel. In ieder geval is en blijft de doelstelling overeind om de stad financieel gezond te houden en de doelstellingen, zoals een positieve autofinancieringsmarge te behalen of te behouden in ieder geval tegen eind 2025. Desondanks corona gaan we erin lukken om veel van de broodnodige plannen op een correcte, maar kortdate manier te realiseren. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Dan geef ik nu het woord aan de fractieleider van CD&V, de heer Jos De Meyer. Jos, jij hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, voor ons is de begrotingsbespreking niet alleen een gesprek over cijfers – uiteraard ook – maar over een aantal belangrijke politieke dossiers. Ik zal in mijn tussenkomst mij richten naar een paar grote projecten, het ook eventjes hebben over de investeringen in deze, vorige en komende legislatuur. Ik zal wat dieper ingaan op het groenbeleid en ten slotte zal ik een aantal beschouwingen geven hoe ik ervaar dat de gemeenteraad en de werking in onze stad in de loop der jaren geëvolueerd is. Het zal een iets langere tussenkomst zijn, die aangevuld wordt door Lore Baeten in verband met OCMW/Zorgpunt, door collega Julien Ghesquière over politie/MIWA en ook nog een vraagje heb ik daarnet vernomen van Kristof Van Gansen. Mijn eerste punt is de Grote Markt en de noordelijke in- en uitrit. De kostprijs vandaag, collega's, 8,8 miljoen, geraamd 7 miljoen – 8 miljoen min natuurlijk de 1 miljoen voor de noordelijke in- en uitrit die er niet komt – vandaag reeds 8,8 miljoen. Met andere woorden, 27 % duurder dan oorspronkelijk geraamd. Geen tweede in- en uitrit, collega's, zoals u weet en als alternatief er zullen wat meer wagens van de noordelijke verkeersstroom kunnen geparkeerd worden in de omgeving van de Hofstraat. In de beleidsnota 2020-2025 lezen we onder het punt – en ge moet goed luisteren – “Stadskern ook voor autoverkeer bruikbaar houden. Bij de herinrichting van de Grote Markt voorzien we een bijkomende in- en uitrit voor de parking”. Collega's – en ik richt mij dan speciaal tot de grootste fractie – ik herinner mij dat die noordelijke in- en uitrit één van de drie essentiële punten was uit de slotverkiezingscampagne van de N-VA. Ik vrees dat het stadshart door het niet-realiseren van de noordelijke in- en uitrit en slechts enkele parkings bijkomend in de Hofstraat onbereikbaar wordt voor het autoverkeer vanuit het noorden.

Terloops wil ik ook nog meegeven, dat de infosessie met het studiebureau mij vooral geleerd heeft, dat nog heel wat dure foliekes – ik zal ze zo noemen en ik denk onder andere aan de halfverzonken terras – geschrappt mogen worden. Dat er nog geen gedragen visie is, noch voor het busvervoer, noch voor de mobiliteit rondom de markt. En bovendien vrees ik ervoor dat de plannen onvoldoende klimaatrobust zijn, rekening houdend met steeds warmere en drogere zomers. Een Grote Markt, die effectief bruikbaar blijft voor zijn burgers, dat is voor ons essentieel. De fundamentele vraag – en u weet het, collega's – die volgens ons aan de bevolking moet voorgelegd worden, is voor mij “wens je een tweede in- of uitrit of wens je slechts enkele parkings meer in de Hofstraat”. De inspraak moet gaan over fundamentele keuzes en niet alleen over randvoorwaarden en bijkomstigheden. Punt 2, het zwembad. Uiteraard zijn we voor meer zwemwater. Alle collega's hier trouwens en alle fracties. Gedurende 30 jaar 2 miljoen euro, 60 miljoen plus intresten, 70 à 75 miljoen euro, evenmin goedkoop, collega's. Persoonlijk vrees ik, dat het aantal bezoekers onderschat is en dat dus mede de mobiliteit en de mobiliteitsoverlast in deze wijk zwaar onderschat zijn. Mogelijks kan u op die manier minder milderende maatregelen moeten nemen om zo makkelijker een ontheffing te krijgen van de MER-verplicht, maar ik vrees dat de mobiliteit op termijn in deze wijk heel zuur zal opbreken. De fundamentele vraag, die aan de bevolking moest voorgelegd worden, is volgens ons “wens je een nieuw zwembad op Puyenbeke of is De Ster een betere locatie”. Dat mis ik grondig. Drie, het investeringsvolume vorige, huidige en toekomstige legislatuur. De vorige bestuursperiode was de totaliteit van het investeringsvolume 110 miljoen euro. De huidige bestuursperiode 180 miljoen, 70 miljoen euro meer voor investeringen. Collega's, we hebben de laatste jaren de slechte gewoonte gecreëerd in onze stad, waarbij we moeten constateren dat alle grote projecten veel duurder uitvallen dan oorspronkelijk geraamd. Ik noem er enkele, de nieuwe vleugel van het stadhuis, het techniekhuis, de Grote Markt. We zien dit nu reeds gebeuren. Ik wijs er ook eventjes op, dat de raming die we gekregen hebben, de eerste raming die we deze legislatuur gekregen hebben voor de nieuwe bib, nu reeds 15,5 miljoen bedraagt. Bij de start van vorige legislatuur is dat project afgevoerd omwille dat het te duur was en toen was het nog enkele miljoenen minder duur. Ik vrees, schepen, als ge zegt dat alle projecten zullen gerealiseerd worden, dat het best wel eens zou kunnen dat de bib naar de volgende legislatuur verschuift als de projecten, zoals we ze nu kennen, verder in prijs toenemen. Volgende bestuursperiode zal het investeringsvolume – denken we volgens onze berekeningen – terugvallen op de 110 miljoen van vorige legislatuur. En als je daarvan de investeringen voor de rioprojecten – naar legislatuur gemiddeld 25 miljoen – en de 16 miljoen van de bib aftrekt, dan rest er nog 69 miljoen ruimte voor investeringen in een volgende legislatuur.

Na 7 vette jaren dreigen er dan 7 magere jaren te volgen. De toekomstige burgemeester, wie het ook weze, zal dan onder een zwak financieel gesternte de start moeten nemen. Mijn 4^e punt, collega's – en ge weet dat mij dat na aan het hart ligt – dat is meer bomen, meer bos, meer park, meer groen. En daar zijn we opnieuw met zijn allen voor. Op dit punt, voorzitter, wil ik iets gedetailleerder ingaan. Vooraf, schepen, ik wil u al de suggestie geven, dat het niet nodig is dat je voor een 3^e maal ons verkiezingsprogramma citeert. Ik heb dat deel grotendeels zelf geschreven. Ik ken het dus in al zijn nuances. En dat het jou soms inspireert, dat vinden we natuurlijk leuk. Maar toch vrezen we, schepen, dat ge specifiek voor dit punt niet goed bezig zijt. En ik zal u bovendien zeggen waarom. En ik zal u ook een aantal suggesties geven om u te helpen. Je stuurt iemand op pad in de Dillaartwijk, in de Clementwijk om bouwgronden te kopen om te bebossen. Ik heb ondertussen de brieven gekregen, die de eigenaars gekregen hebben. Collega's, u moet weten, het gaat hier over bouwgrond. Weliswaar niet aan de straat gelegen en niet uitgerust. U begrijpt dat dit voor de begroting immens zware gevolgen heeft. Dat is ook de reden waarom we dit punt hier heel expliciet behandelen, omdat we vrezen dat niet iedereen van het college voldoende weet heeft – en zeker niet van de meerderheid – wat hier eigenlijk bezig is en wat de financiële consequenties zouden kunnen zijn. In het bericht aan de betrokken eigenaars spreekt de gezant – ik zal hem zo noemen – van het stadsbestuur over een eventuele aankoopprijs van 21 euro/m² zonder vergoeding van de pachter. Bij de transactie, die vorige legislatuur gebeurd is voor soortgelijke gronden – bouwgronden, niet uitgerust en niet aan de straat gelegen – tussen het OCMW en de stad, de gronden in Sinaai u welbekend, werd er 80 euro/m² betaald. In de eerste redenering doe je een bod van 210.000 euro/ha, want een ha is 10.000 m², zonder pachtvergoeding. In de cijfers als je de stadstransactie volgt - en wat je doet voor jezelf, doe je toch ook voor je burgers – betaalde je 800.000 euro/ha. U begrijpt als ge 6 à 7 ha zou willen verwerven, zoals ik begrepen heb, in de Clementwijk op deze manier – Clementwijk/Dillaartwijk – dan spreekt ge over een miljoenenoperatie. Je begrijpt dan toch ook, collega's, dat een dergelijke dure prioriteit, dure aankoop geen prioriteit kan zijn, tenzij je over een ezel beschikt, die geld ... Is er een schattingsverslag van deze gronden, mijnheer de schepen van financiën? Want dat is niet onbelangrijk. Een schattingsverslag, dat nog geen 2 jaar oud is, van deze gronden? Waarom de keuze voor deze onderhandelaar? Een deskundig man, laat daar geen twijfel over bestaan, maar die draagt hoe dan ook het verleden van zijn functie mee, dat naar de betrokken eigenaars hoe dan ook misleidend is. Daar waar je binnen uw administratie zeer deskundige mensen hebt om als je dergelijke gesprekken wil voeren, dit perfect zouden kunnen. Ik verwijs naar de aankoop van de gronden van AZ Nikolaas, die binnenkort op een goeie manier zullen gefinaliseerd zijn.

Het is mij totaal onduidelijk waarom deze keuze. Het was en mogelijks is de bedoeling van nog een fase van de Clementwijk te ontwikkelen met onder meer meergezinswoningen. We hebben destijds hier de voorstelling van gekregen van die ene fase, die men toch nog zou willen ontwikkelen in de Clementwijk. Waarom de ontwikkelaar niet de last opleggen om binnen zijn project een buurtpark te voorzien? Dit zou een win/win-situatie zijn op financieel vlak, maar ook op ecologisch vlak. Ik heb de voorbije maanden meerdere malen gezegd als je bos wil aanplanten, kijk dan prioritair, niet exclusief, maar prioritair naar de niet-beboste percelen in het bosgebied. En dat zijn er nog een 70-tal ha, waarvan ik ook weet dat sommige minder en andere meer in aanmerking komen. Ik geef het u nogmaals als suggestie. Ik wil ook nog eventjes ingaan op een andere suggestie, die ik meegegeven heb deze week in uw commissie en ik verwijs daar graag naar plantkundige gewezen professor Hermie, auteur van het boek “de juiste boom op de juiste plaats” en De Standaard op 2 december voerde met hem een gesprek. Ik citeer even “Wij horen altijd dat er omwille van het klimaat en de biodiversiteit veel bos moet bijkomen. Maar de ruimte is schaars en zeer gegeerd door de verschillende sectoren. Vergelijk dat met de tuinen. In de tuin van 2 miljoen Vlaamse woonpercelen kunnen 4 bomen geplant worden. Dat is een voorzichtige, realistische aanname. In totaal geeft dat dus 8 miljoen bomen”. Einde citaat. Collega’s, waarom pas je dat ook niet toe in Sint-Niklaas? Ik geef 2 elementen als suggestie. Neem de voortuinen van een aantal wijken en ik som er een aantal op, niet-limitatief uiteraard: Don Boscowijk, Baensland, de nieuwe wijken op Tereken met een voortuin, Clementwijk, sommige wijken te Nieuwkerken, Belsele, Sinaai. Daar is het perfect mogelijk één of twee bomen of struiken aan te planten uit de suggestielijst van professor Hermie. Stel deze bomen/struiken gratis ter beschikking van de mensen, die er woonachtig zijn. Dat is mijn eerste suggestie. Mijn tweede suggestie is, voor de ruimere tuinen, die achter de woningen gelegen zijn en niet beperkt tot deze wijken, pas je de 1 + 1-regel toe. Een boom kopen en een boom gratis krijgen van de stad. Mobiliseer je bevolking in dit ecologische verhaal. Het is een ecologisch verhaal, je betreft uw bevolking daarbij, je sensibiliseert uw mensen en daarenboven doet u verschrikkelijk veel profijt voor de uitgaven van de stad, wetende welke grootste projecten we allemaal reeds hebben. Samengevat, maak werk van groen, meer groen, meer bomen, meer park, meer bos, maar doe het op een verstandige manier. Eén, in zoveel mogelijk voortuinen minstens een boom of struik gratis. Twee, in ruimere tuinen de 1 + 1-regel. Zo betrek je je bevolking in dit verhaal. Drie, nieuwe woonwijken, zorg ervoor dat de ontwikkelaars de verplichting hebben om een buurtpark te integreren in relatie tot het aantal woningen en de oppervlakte die ze aansnijden.

Vier, koop als stad zelf geen dure bouwgronden aan om die te bebossen, want het verhaal dat je nu wil schrijven in de Clementwijk – mocht dat effectief kunnen doorgaan, wat ik betwijfel – dan geef je miljoenen uit voor de aankoop van dure bouwgronden, weliswaar niet uitgerust en niet aan de straat gelegen én evident prioritair zijn er zoekzones voor echte bossen in de bosgebieden op het gewestplan. Collega's, tot hier de 4 punten waar ik iets over wou vertellen. En dan ga ik het nog even hebben over een aantal evoluties in onze stad, zoals ik ze er-vaar na 32 jaar gemeenteraad. Maar u moet mij excuseren, dat ik eerst even mijn neus snuit. De eerste beschouwing – en die zal u zeker en vast niet verrassen – je overdrijft, je overdrijft, je overdrijft met de studies. Evident moeten er externe studies gebeuren voor de ontwerpen van wegen, voor bepaalde openbare werken, voor sommige gebouwen. Dat ge u laat bijstaan voor complexe, juridische dossiers, nogal logisch. Ik heb eventjes opgezocht wat we deze legislatuur reeds hebben uitgegeven aan externe studies. Ik heb enkele maanden geleden, nog vóór de vakantie, aan de stadsdirecteur een aantal gegevens gevraagd. Ik heb die zelf nog aangevuld met een aantal cijfers, die ik de voorbije uren gevonden heb. En, collega's, u zit allemaal neer? We hebben deze legislatuur reeds voor 1.100.000 euro uitgegeven aan studies, die aan het lopen zijn of al afgerond. 1.100.000 euro. Ik ga één voorbeeldje geven van één project wat ons dat gekost heeft. Groot-Kloosterland. Ik moet wel zeggen, de cijfers die ik u geef, zijn niet allemaal van deze legislatuur, maar deels ook van vorige legislatuur, maar ze slaan op één project, waar nog altijd mee moet gestart worden. En uiteraard zijn een deel van deze studies nog lopende. Maar vandaag kost het Groot-Kloosterland aan studies niet minder dan 280.336 euro. Ik kan u het lijstje geven van de bureaus, ik kan het u allemaal voorlezen, maar ik geef u de totale som, 280.336 euro. Burgemeester, sorry, maar dit is niet meer ernstig. Mijn tweede beschouwing, de zogenaamde participatie- en communicatiestrategie is eigenlijk een reclamestrategie. Kostprijs tot nog toe – en dat is niet inbegrepen in de 1.100.000 euro van daarnet, dat staat er los van – voor participatie en communicatie tot vandaag, deze legislatuur, 233.590 euro. We zijn eigenlijk een aanbestedingsbureau geworden voor externe studies allerlei en we doen hetzelfde op vlak van participatie en communicatie. We beschikken over een schitterende communicatiedienst. Ik denk dat vele steden en gemeenten ons die benijden. We hebben twee nieuwe bijkomende ambtenaren voor de participatie, maar toch moet er nog zoveel door externen gebeuren. Het is een hunker naar het aanstellen van externe bureaus, die blijkbaar niet te stillen valt. En de fundamentele vragen, die worden eigenlijk niet voorgelegd. Ik heb in punt 1 voor de Grote Markt en het zwembad die twee vragen gesteld. We hebben in onze brievenbus één dezer dagen de brochure gekregen “samen maken we de stad van morgen”, prachtige reclamebrochure, niet goedkoop natuurlijk.

Je moet het deeltje duurzame mobiliteit eens lezen hoe omfloerst dit omschreven is en aan iemand die het beleid van de stad niet volgt eens vragen hoe hij dit moet interpreteren. En ik heb het gezegd, de meest fundamentele vraag voor ons, die wordt daar gewoon zelfs niet in gemeld. Wat mij ook opvalt, collega's en dat vind ik bijzonder merkwaardig, in gans die brochure geen enkel cijfer. De burgers kunnen kiezen zonder dat ze weten wat zijn hiervan de financiële consequenties. Zeer merkwaardig. Ik herinner mij, collega's – en collega Jef Maes heeft er één van de voorbije commissies naar verwezen – de participatievergadering in de Breedstraat rond de mobiliteit. Die was uitsluitend georganiseerd met eigen mensen, zowel schepenen als ambtenaren van de stad. Ik heb die vergadering ook meegemaakt, zoals nog een aantal collega's. Voor mij was dat dus ook één van de beste vergaderingen op vlak van reële inspraak en participatie van de mensen. Maar daar was op dat moment niemand extern bij betrokken. Ik zeg niet dat dat a priori altijd fout is, maar het leert u alleen maar dat ge met uw externe mensen ook perfect goeie inspraakvergaderingen kunt laten doorgaan. Dus eerste evolutie, toename studiebureaus tot in het oneindige. Twee, hetzelfde voor participatie en communicatie. En eigenlijk een miskennis van uw eigen personeel. Drie, wat ik zou noemen de politisering van sommige schepenkabinetten en dat betreur ik ten zeerste. Burgemeester, onze stad had een sterke traditie van slanke schepenkabinetten in vergelijking met andere centrumsteden. En ik denk dat dat alleen maar toe te juichen was. Een halftijdse administratieve medewerker per schepen, die geïntegreerd bleef in zijn eigen administratie. En voor de schepen als opdracht had agenda, afspraken, telefoons, correspondentie bijhouden en dat was het eigenlijk. Het is mijn overtuiging, dat de uitbreiding die het begin van deze legislatuur gebeurd is, echt niet nodig was. Wat ik jammer vind, is dat niet alle medewerkers gerekruteerd worden uit de eigen administratie. Dat geeft hen trouwens ook een terugvalpositie voor het geval de schepen vindt dat deze mensen dit werk beter niet meer vervullen of als de schepen op het einde van de legislatuur aftreedt. Dat is voor de betrokkenen alleen maar interessanter. Dus ik heb u gezegd wat ik niet nodig vond, wat ik jammer vind, maar wat ik vooral betreur, is dat sommige medewerkers ook aangetrokken worden uit de kandidatenlijsten van de verkiezingen van sommige partijen. Niet dat dat daarom geen waardevolle mensen zijn. Wel integendeel. En ik heb evenmin gezegd, dat deze mensen soms niet hard werken. Ik kan u perfect een aantal voorbeelden geven van kabinetsleden, die zeer hard werken, zowel voor de schepen als voor de burgemeester en die ook op de meest correcte manier openstaan voor de andere raadsleden als er een vraag is.

Maar ik vrees als ge partij-aanhorigen voor deze functies aanstelt, dat het risico bijzonder groot is, dat ze niet alleen de schepen ondersteunen in zijn beleidsverantwoordelijkheid, wat evident en logisch is, maar dat ze ook het risico lopen om de schepen te ondersteunen als partijfunctionaris. En opnieuw verwijt ik dat deze mensen niet, maar wel mogelijks hun opdrachtgever. Als deze mensen niet alleen op het stadhuis werken, maar ook naar de partijvergaderingen gaan – wat ik hen ook niet kwalijk neem – maar als ze dan kabinetsmedewerker zijn, dan is het soms een ja, koorddans wat wel en wat niet tijdens mijn job. Mag ik dit puntje op deze licht omfloerste wijze en een beetje Sibillijnse wijze formuleren om niet te zeggen dat er altijd nog geruchten zijn, die ik eigenlijk betreur. Maar het is niet mijn verantwoordelijkheid om daar controle over uit te voeren. Vierde beschouwing gaat over de verhouding meerderheid/oppositie. Corona zou het niet toelaten en het nachtelijk einduur van de gemeenteraad maakt het evenmin mogelijk, maar de korte drink na de gemeenteraad van vroeger mis ik. Niet zozeer voor het glas, wel voor de partijgrensoverstijgende babbel, die niet alleen vragen en frustraties, maar ook wederzijdse waardering kon kanaliseren. In de gemeenteraad heb ik – en ik denk dat het bij velen van ons is – grote waarderingen voor schepenen, die echt een gesprek willen aangaan met de raad en ook de oppositie en ook deze oppositie af en toe au serieux nemen en hun eigen visie durven bijsturen. En dit dan ook durven stellen, dat ze bijsturen. Ik heb het moeilijker – meer dan vroeger, maar mogelijks is mijn minder jonge leeftijd daar niet vreemd aan – met schepenen die op sommige momenten op een Trumpiaanse wijze hun groot vergelijk hardnekkig, permanent verdedigen. Collega's, wij keuren met onze fractie ongeveer 80 % van de agendapunten goed. Mogelijks geven we vanuit de oppositie ook soms waardevolle suggesties en voorstellen. Integreer ze alstublieft in uw beleid en durf dat ook op deze wijze benoemen. Het stadsbestuur en de mensen van onze stad zullen er niet slechter bij varen. En mijn vijfde beschouwing is de volgende. We hebben een kwaliteitsvolle administratie met heel veel waardevolle mensen. En als ik naar 6 legislaturen kijk, naar 6 bestuursperiodes, dan denk ik dat de stadsadministratie eigenlijk inhoudelijk kwalitatief nooit zo sterk gestaan heeft als vandaag. Ik denk dat dat mede de verdienste is van de stadsdirecteur. Waarom deze mensen niet meer valoriseren, meer responsabiliseren? Dat betekent niet dat zij moeten beslissen, integendeel. Het is evident, de politieke verantwoordelijkheid blijft altijd bij het college. Zij zijn baas, zij moeten beslissen en zij moeten zich verantwoorden ten aanzien van de kiezer. Dat zijn zo'n 5-tal evoluties, die ik merk, die ik even in een mijmering wou meegeven. Collega's, gezien we dichtbij Kerstdag zijn, sluit ik af met een korte wens. Maak het beste van Kerst, oud en nieuw. Hou het vooral gezond.

Ik geef het woord door – als de voorzitter dat goed vindt – aan mijn collega's. En ik denk dat Lore Baeten eerst zal tussenkomen, daarna gevolgd door Julien en afsluitend door Kristof.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan mevrouw Baeten. Lore, je hebt het woord.

BAETEN: Ja, dank u wel, voorzitter. En ik wou verder gaan op die zorg, waar Jos mee afsluit. Beste schepenen, beste collega's, we vernamen deze maand van de schepen van financiën, dat er de politieke keuze is gemaakt om wat het Zorgpunt betreft geen indexering door te voeren. En ja, ik noem dit bewust een politieke keuze, want ondanks dat overschotten en efficiëntie misschien een teken kan zijn van goed beleid, meten wij als fractie goed beleid niet enkel aan de hand van cijfers, maar vooral aan wat er leeft bij mensen. Welk signaal geef je in tijden van een pandemie, waar personeel op zijn tandvlees zit, woonzorgcentra en bewoners kreunen onder de corona? Zij hebben elk recht op goede zorg, op een aantrekkelijk beroep, op extra beroepskrachten, op nazorg, noem maar op. Toegankelijke en betaalbare zorg is essentieel en zal met de maatschappelijke evoluties enkel maar belangrijker worden. Dus willen we als fractie oproepen om toch voor die indexering te gaan en vooral met de overschotten en de efficiëntiewinsten, die jullie boeken, te kiezen voor een ambitieus, maar vooral menselijk zorgbeleid. Want dat laten jullie nu liggen. De keuze doet ons vermoeden, dat de voeling bij de meerderheid ontbreekt met dat wat er leeft en beweegt in de zorg. Het is onbegrijpelijk en eigenlijk ook wel onverantwoord, dat in een tijd waar zowel op Vlaams als federaal niveau er extra middelen worden vrijgemaakt omdat men de grote noden en de hiaten ziet in de zorg, wij als stad nu de omgekeerde beweging maken. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, Lore. Dan geef ik het woord door aan de heer Ghesquière. Julien, je hebt het woord.

GHESEQUIERE: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, collega's, burgemeester, wij hebben eigenlijk zeg maar hopelijk allemaal zeer aandachtig geluisterd naar wat Jos daar te vertellen had in verband met heel het meerjarenbudget en de huidige werkwijze van onze gemeente. Maar wat betreft cijfers staan we toch met nog een aantal vragen en hopelijk gaan we die vragen ja, vandaag gaan we ze niet opgelost krijgen, dat weet ik zeker, maar hopelijk gaan we zien dat die cijfers nog kloppen eind van deze legislatuur. Want wat Jos daarnet vertelde in verband met investeringen, daar kunnen we eigenlijk uit concluderen, we zien niet anders dan in 2020 een daling van de investeringsuitgaven van 13 miljoen en we zien dat nu stijgen voor 2021. Wat betekent dat eigenlijk? Dus opnieuw stijgen met 9 miljoen en zoveel, dus gedaald met 13 miljoen en zoveel. We zien inderdaad in deze legislatuur een continue opschuiving. Ja, dat is natuurlijk ook een methode om een begroting te helpen te blijven kloppen.

Zeker als ge daaruit gaat concluderen, dat daarnaast de financiering – die wordt uiteraard dan ook doorgeschoven, dat is nogal logisch – dat betekent ook dat er de op te nemen leningen in 2020 van 14,9 miljoen, pardon, die zijn gedaald in 2020 met 14,9 miljoen en die zijn in 2021 opnieuw gestegen met 8,5 miljoen maar al de rest wordt altijd maar voortdurend doorgeschoven. Dus dat betekent effectief, dat men met een aantal investeringen maar start mogelijks bijna aan het eind van deze legislatuur en de leningen maar serieus begint af te betalen vanaf volgende legislatuur. En als ge dan de berekening daarnet hoort van Jos, dat er inderdaad 70 miljoen meer op die manier doorgeschoven wordt, dan vrees ik inderdaad wel dat we hier de rekening een beetje aan het doorschuiven zijn, letterlijk en figuurlijk dan. Wat betreft de rest van de financiën, wat collega Baeten daarnet zegde in verband met het niet-indexeren van de dotatie voor het woonzorgcentra, ook dat gebeurt in principe niet voor de politie, want die hebben inderdaad veel te “gunstige” resultaten gehad de laatste begrotingsjaren en nu ook in de nieuwe begroting komen die effectief met zeg maar minder toe. Mogelijks is dat wel een gevolg van het niet volledig invullen of ingevuld krijgen – want dat is zeer moeilijk, dat beseffen we – van het korps, maar op die manier is dat weer zeg maar een opsmukking van onze begroting. Want dat wil ook zeggen, als er minder geïnvesteerd wordt, als er minder dotaties zijn, kunnen er ook minder nieuwe initiatieven komen. En ik ga nog eventjes terugkomen op mijn tussenkomst in de algemene commissie vorige maand in verband met politie. De politie, we hebben daar gevraagd naar diversiteit binnen het korps. En ik heb intussen in gesprekken met de korpschef wel begrepen – en daarvoor dank ik haar ten zeerste – dat er inderdaad eigenlijk al stilletjes aan werk gemaakt wordt van diversiteit in het korps. Maar jammer genoeg zie ik dat daar ook geen aparte middelen voor uitgetrokken worden. En ik ga herhalen wat ik vorige maand daarover zegde. Ik hoop dat er dan bv. middelen vanuit welzijn, vanuit jeugd, noem maar op uitgetrokken worden om inderdaad diversiteit in het korps aan te moedigen en om de politie opnieuw zeg maar op een respectvolle manier op de kaart te zetten. Ik weet dat het zeer gevaarlijk is om in details te treden, ik ga dat ook niet doen. Maar de gebeurtenissen van bv. gisteravond bewijzen nogmaals dat respect voor de politie een heel belangrijk element is, dat zeker en vast in de opvoeding van vele mensen mag thuishoren. Dus op dat vlak diversiteit in het korps, dat kan inderdaad heel veel helpen. Ook de politie opnieuw de kans geven om naar de scholen te gaan en - wat ik vorige maand ook al zegde, ik ga in herhaling vallen – Kris Polies op manier van spreken terug in te voeren. Dat zou toch wel een ideaal zijn. En dan nog een laatste puntje, want ik heb gezegd dat ik het heel kort ging houden. Wat betreft MIWA.

De mobiliteit – hoe raar dat het ook mag zijn – eigenlijk is het vooral de mobiliteit in de stad, die eigenlijk vraagt naar wat er al jaren geleden voorzien was en dat er nooit gekomen is, dat is een recyclagepark op de grens tussen Belsele en Sinaai. De opstoppingen zeg maar op Vlyminckshoek, die zijn eigenlijk op drukke momenten nog niet verholpen. Door de corona valt het nog mee nu, dat het eigenlijk niet al te druk is. Maar toch, dat verhaal blijft maar duren. De mobiliteit daar in die omgeving kan alleen maar verholpen zijn met een extra recyclagepark en dat zou echt toch wel opnieuw te berde mogen komen. Toch nog één ding. Als ik kijk naar de cijfers opnieuw en ik kijk naar de gecorrigeerde autofinancieringsmarge – en ik weet dat dit zeer technisch is – ja, dat eindigt, dat moet positief eindigen in 2025. En dat zit op 55.000 euro. Dus dat is wel heel krap berekend. Dat is ik zou zeggen goed gedaan om zoiets in evenwicht te krijgen. Maar ik geef maar één stom voorbeeld. Ik hoop dat het verhaal van het autonoom gemeentebedrijf van 't Bau-huis niet faliekant afloopt, want dan heb je al direct een paar 100.000 euro te kort. Dus ik hoop dat dat inderdaad ten gunste loopt voor de stad, want anders zitten we toch al direct met een probleem om dat op te lossen. Dat was het, voorzitter.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. En dan geef ik het woord aan de heer Van Gansen. Kristof, je hebt het woord.

VAN GANSEN: Beste collega's. Mijn tussenkomst gaat over beleidsdoelstelling nr. 6, de weg naar een klimaatneutrale stad. Het vorige burgemeestersconvenant en het bijhorende klimaatplan van de stad Sint-Niklaas loopt af op donderdag, 31 december 2020. Nu, als ik informatie opzoek over het nieuwe klimaatplan, dan lees ik in de meerjarenplan en de -begroting, dat er binnen de 2 jaar na het ondertekenen van de burgemeestersconvenant moet er dus een nieuw klimaatplan opgemaakt worden voor Europa. En dat is absoluut juridisch-technisch juist, maar het is voor mij wel een raar signaal naar uw bevolking en uw bedrijven, dat een stadsbestuur, dat dat eigenlijk binnen 17 dagen zonder klimaatplan gaat vallen. En ja, ik wil daar nu ook niet flauw over doen hé. Dat is geen doodzonde, dat we zonder een klimaatplan vallen, want uw budgetten en uw mankracht dat blijft namelijk beschikbaar. Dat is zeker het probleem niet. Maar ik vraag mij toch af hoe een andere oppositie hierop zou reageren. Want voor mij is dat een knipperlicht, dat een Groene schepen met een Groene beleidsprioriteit een klimaatinstelling mist. Dus daarom ook mijn oproep aan het stadsbestuur, ja, steek een tandje bij, zodat de tussenperiode waar we dus geen klimaatplan hebben hier in Sint-Niklaas, dat die tussenperiode, dat die zo kort mogelijk gehouden wordt.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Dan geef ik nu het woord aan de heer Aster Baeck, de woordvoerder van Groen, fractieleider van Groen. Aster, jij hebt het woord.

BAECK: Dank u wel, voorzitter. Goedenavond, collega's. Dat het ongewone tijden zijn, moet ik niemand uitleggen, denk ik. Onze burgers hebben het niet gemakkelijk. Ongenoegen en angst vieren hoogtij. En er is frustratie en eenzaamheid. En het ziet ernaar uit dat deze situatie nog wel even zal duren. Ook aan politiek doen, is in deze periode niet zo leuk. Vooral online vergaderen en heel weinig interactie met Sint-Niklazenaars, terwijl het net voor hen is, dat we dit engagement allemaal hebben opgenomen. Ja, ook ik heb het gehad en verlang weer naar een coronavrij leven, naar betere tijden. En ja, ook hier was de hoop het afgelopen jaar even verdwenen. Maar, er is licht aan het einde van de tunnel. We moeten nog even volhouden en dan kunnen we hopelijk van 2021 maken wat we van 2020 niet helemaal hebben kunnen maken. Gelukkig, afgelopen weken begon mijn enthousiasme voor lokale politiek wel een beetje aan te wakkeren. En dat kwam omdat ik, ja, dit plan aan het lezen was. Op het eerste zicht een saaie bundel, de strategische nota, aanpassing meerjarenplan 2020-2025. Maar deze bundel, die bevat ja, op zich geen grote, nieuwe wereldschokkende dingen, maar het was toch nog eens leuk om door alle beleidsdoelstellingen en de actieplannen en actiepunten te gaan. Want iedereen mag zeggen wat hij wil en iedereen moet vooral zijn rol blijven spelen, maar, collega's, hier ligt op zich wel een mooi plan voor Sint-Niklaas en zijn prachtige deelgemeenten. En ja, daar word ik enthousiast van. In 2018 trokken wij met Groen naar de verkiezingen met een algemene doelstelling en drie speerpunten. De speerpunten, iedereen mee, betrokken burgers en groene straten en pleinen zijn duidelijk terug te vinden in het plan. Voor het komende jaar liggen daarbij voor ons de klemtoon bij iedereen mee op de uitvoering van het lokaal armoedepan en het diversiteitsplan. En concreet wil dat zeggen, dat de aanpak van discriminatie serieus wordt genomen en dat we heel blij zijn dat de plannen voor noodopvang concreet vorm beginnen te krijgen. Bij betrokken burgers kijken we vooral uit naar hoe we samen met de Sint-Niklazenaars in een participatietraject de heraanleg van de grote groene markt kunnen realiseren. En naast tal van kleinere projecten doen we ook - practice what you preace - een intern participatietraject om diensten beter te laten samenwerken en met elkaar te laten connecteren om zo tot een straffere samenwerking te komen, die elke Sint-Niklazenaar ten goede komt. En dan onze straten en pleinen vergroenen, dat doen we door het stimuleren van de aanleg van gevel- en tegeltuinen, creëren van de straat van de toekomst en starten we met de aanplant van een Tiny Forest. En natuurlijk werken we verder aan de winkelwandellus, het hart van de stad waar we ontharden en vergroenen. Ten slotte blijven we ook verder bouwen aan de fietsstad Sint-Niklaas en doen we ons label "Kind- en jeugd vriendelijke stad" alle eer aan. Is dit plan perfect? Kan het beter? Natuurlijk en we zijn ook de eerste om dat toe te geven. Want stel u voor, dat er geen ruimte meer is om te verbeteren.

Ja, politiek zou best saai worden of voor sommigen nog saaier. Maar toegeven dat er altijd verbetering mogelijk is, staat in schrill contrast met uitspraken die hier in het verleden werden gedaan. Zo werd hier gesproken over lege dozen en over een gele en een groene catalogus met een blauw inpakpapiertje errond. Ja, ik hoop dat men ondertussen deze catalogus wel wat beter gelezen heeft en dat men wel kan erkennen, dat er heel wat moois voor de Sint-Niklazenaar instaat. Het is – zoals al eerder gezegd – voor die Sint-Niklazenaar dat we het doen. Onze #fier op Sint-Niklaas had en heeft nog steeds de doelstelling om de Sint-Niklazenaar terug en meer fier te maken op zijn stad. Want, collega's, we leven in een lelijk eendje dat een prachtige zwaan aan het worden is. Ik sluit dan ook graag af met iedereen een welverdiende vakantie toe te wensen. Een vakantie, waarin ik hoop dat jullie goed kunnen uitrusten, waarin iedereen het hoofd wat leeg kan maken om in 2021 terug fris te starten. Want er ligt nog heel veel werk op de plank en dat moeten we doen ten dienste van onze stad en voor de prachtige mensen, die erin leven. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Dan geef ik nu het woord door aan de fractieleider van de sp.a, Kris Van der Coelden. Kris, jij hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Dank u. Laat mij eerst beginnen met het ja, misschien traditioneel, maar niet minder welgemeend woord van dank. Woord van dank aan de mensen van de stedelijke diensten, die niet alleen een begroting hebben gemaakt die goed in mekaar zit, maar ook voor alle informatie die daarover voor ons ter beschikking werd gesteld vooraf of als gevolg van vragen die gesteld werden in de commissie. Maar ook - als het goed is, moeten we dat ook zeggen – ook een woord van dank aan de mensen van het college voor de manier waarop de commissies verlopen zijn. En ik wil dat gerust nog wel opentrekken naar de manier waarop dat – zeker het laatste halfjaar – er samengewerkt is. We hebben denk ik een wat moeilijke start gekregen vorig jaar. We hebben onder meer met onze partij dan een klacht ingediend bij de gouverneur over het niet-ter beschikking stellen van documenten. Nu, als ik zie welke documenten dat we vandaag spontaan ter beschikking gesteld krijgen, onder meer over die strategische projecten en als ik ook zie hoe we de laatste maanden een aantal praatsessies gedaan hebben met leden van meerderheid en oppositie rond belangrijke projecten voor de stad, dan kunnen we dat alleen maar toejuichen dat op die manier alle raadsleden en we zijn allemaal verkozen om de stad te besturen en onze ideeën mee te geven in het beleid van de stad of we nu op de oppositie- of de meerderheidsbanken zitten, kan ik mij alleen maar verheugen dat dat soort gelegenheden gecreëerd wordt. Over het budget zou ik drie dingen willen zeggen vanavond. Eerst iets over de cijfertjes, de centen. Ten tweede iets over de investeringen. En ten derde iets over wat ik gemakshalve zou noemen het beleid dat kort bij de mensen staat.

Maar eerst iets over de cijfers. Ik heb vorig jaar in mijn tussenkomst gezegd, dat dit budget sluitend is. Dat dat ook past in een lange traditie in Sint-Niklaas, waarbij dat in feite de stadsfinanciën altijd wel gezond geweest zijn en nooit echt in het gedrang geweest zijn, euh gebracht zijn door gevaarlijke keuzes die gemaakt zijn. Maar ik heb ook gewezen op een aantal risicofactoren, die in het budget vervat zaten. En ik zou daar toch eens op willen terugkomen vandaag. Ten eerste is er die, ja, bijna absurde cijferdans rond de responsabiliseringsbijdrage. Als ge ziet wat er ingeschreven staat in de meerjarenplanning, wat stad/OCMW - en ook de politie en AZ Waasland horen daarbij – wat wij zouden moeten betalen aan responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen van de vastbenoemde ambtenaren, als ge dat allemaal samentelt, dan kom je op 4,7 miljoen bijdrage in heel de periode 2020-2025 voor alle instanties die te maken hebben met Sint-Niklaas. Als ge dat dan naast de Vlaamse tabel legt, een tabel van de Vlaamse overheid, die nog altijd op die website staat, al sinds vorig jaar oktober of november en waar de Vlaamse overheid duidelijk maakt welke subsidies zij voor de gemeente voorhanden heeft om tussen te komen in de kostprijs van die responsabiliseringsbijdrage, dan zie je daar dat ze voor Sint-Niklaas voor die 4 instanties tezamen, dat daar 21,2 miljoen subsidie voorzien wordt voor heel die periode 2020-2025. Die subsidie dekt 50 % van de responsabiliseringsbijdrage. Dus in feite gaat de Vlaamse overheid er via die tabel vanuit, dat Sint-Niklaas voor de stad, voor het OCMW, voor de politie, voor AZ Waasland alles tezamen ruim 42 miljoen responsabiliseringsbijdrage zal moeten betalen in de periode 2020-2025. Dus volgens Vlaanderen 42 miljoen, volgens onze eigen begroting nog geen 5 miljoen. Dus dat is bijna een factor 10 verschil dat daar opzit. Terwijl – en dat is dan nog het zotste van allemaal – in feite die twee instanties, dus zowel de stad als de Vlaamse overheid, verwijzen naar cijfers van de federale overheid - want het is uiteindelijk die federale overheid die de facturen rondstuurt – naar cijfers van de federale overheid van mei 2019. Nu, wat alleszins in het voordeel spreekt van het stadsbestuur, dat is dat blijkbaar de factuur die dit jaar is toegekomen rond responsabiliseringsbijdrage, dat die, allé, op een paar 10.000 euro na, laat ons zeggen dat die past in het plaatje van de stad. Gelukkig maar, zou ik zeggen. Maar ik denk toch ook dat er dringend een gesprek moet georganiseerd worden tussen het stadsbestuur en zowel de Vlaamse als de federale overheid om die cijfers toch eens op scherp en op juist te krijgen. Ofwel is de stad juist en dan stuur ik morgen een mail naar mijn partijvoorzitter, dat hij de Vlaamse minister maar eens moet ondervragen over zijn tabellen. Ofwel – en ik hoop het niet voor ons allemaal – zitten die tabellen van de Vlaamse regering dan toch dichterbij de waarheid en dan zouden wij de komende jaren geconfronteerd kunnen worden met een majeur budgettair probleem. Ik hoop het niet.

Ten tweede, wat de financiën betreft, ben ik vorig jaar ingegaan op de personeelskost. Nu, als ge ziet vandaag wat de verwachting is over de evolutie van die personeelskost, dan stijgt die zowel voor stad als OCMW op jaarbasis met ongeveer 1,5 % per jaar. Wat een aanvaardbare stijging is. Wat ook een stijging is, die toelaat om de personeelskosten onder controle te houden. Dat is ook de boodschap, die we meegekregen hebben uit de rekening 2019 en uit de toelichting van de meerjarenplanning eerder deze week door of eind vorige week door schepen Buysrogge. Maar daar hoort toch wel een belangrijke kanttekening bij, denk ik. En die kanttekening is zowel door Frans in het klein en door Jos daarnet in extenso gemaakt, nl. dat er heel veel werk, dat in opdracht van de stad en van het OCMW verricht wordt, uitbesteed wordt. Er zijn een aantal dingen, die we al wisten van vorig jaar. De intentie van het stadsbestuur om het parkeertoezicht uit te besteden en ondertussen de bestaande equipe niet verder aan te vullen. De intentie om de ophaling van de blauwe zakken niet meer in eigen beheer te doen. De intentie ook om het zwembad of het zwemgebeuren – ik zal het zo zeggen – over te laten aan een private partner in de toekomst. Dat zijn dingen, die we al wisten. Ja, wat er dit jaar misschien niet nieuw was, maar toch wel heel opvallend bijgekomen is – ik ga hier niet herhalen wat Jos daarnet gezegd heeft – maar dat zijn inderdaad ja, al die kosten die wij uitbesteden aan studiebureaus en aan ondersteuning. En voor een deel – en daar volg ik Jos ook in – zijn er een aantal logische dingen bij. Als ge een complex gebouw wilt zetten, kan ik mij voorstellen dat ge daarvoor een externe architect inhuurt. Als ge met een ingewikkeld dossier begint gelijk het zwembad, lijkt mij dat niet onlogisch dat ge ook beroep doet op een gespecialiseerd advocatenbureau. Maar anderzijds, allé, als ge ziet hoe praktisch elk initiatief dat de stad tegenwoordig neemt, ondersteund wordt door een extern communicatiebureau, als ge ziet als we voor de Salons een nieuwe uitbater willen vinden, hoe we daar ook al beroep doen op een bureau dat ons moet helpen om zo iemand te vinden, als ge ziet hoe het stadsgesprek ocharme geleid wordt door externen en niet door eigen ambtenaren of eigen mensen vanuit het college, allé, dan denk ik inderdaad dat er toch wel reden is om u daar eens over te bezinnen. En dan denk ik vooral – en dan sluit ik terug aan bij mijn betoog over die personeelskosten – dan denk ik dat we onszelf ook wel een beetje bedriegen als we zeggen “we bevriezen het huidige personeel of het personeelsbestand op zijn huidig niveau en we bevriezen de personeelskost op een aanvaardbaar stijgingsritme”, ja, als we dan aan de andere kant zoveel mensen inschakelen die in feite werk komen doen, dat evengoed door ambtenaren vaak zou kunnen gebeuren. Derde element van het financieel verhaal, het parkeerbedrijf.

We weten nu door het bestek dat in oktober is goedgekeurd, ja, wat min of meer het financiële kader is waarbinnen de uitbesteding van het parkeertoezicht zal moeten gebeuren met aan de ene kant afgerond 16 miljoen ontvangsten vanuit het betalend parkeren over een periode van 12 jaar waarin de concessie zou duren, aan de andere kant ja, de kostprijs zelf van het toezicht - wat nog een groot vraagteken is - maar ook de 4,7 miljoen investeringen die we verwachten van de exploitant in een parking op Zwijgershoek, maar ook in een parkeergeleidingssysteem én in de vernieuwing van de parkeerautomaten. We gaan zien wat dat oplevert in de loop van 2021. Volgens mij in het beste geval ja, een nuloperatie, waarbij dat ge met de ontvangsten ook de kosten zult kunnen dekken. Maar ik wil er u wel op attent maken, schepen, dat er ondertussen die 1,7 miljoen ontvangsten die de stad zal innen uit het parkeren per jaar, dat die nog altijd in de meerjarenplanning staat. Dus op het moment dat die zouden versast worden naar een parkeerbedrijf, ja, zijn we die wel kwijt in onze begroting en stelt er zich een probleem. Dat voor wat betreft het financiële. Tweede element, de investeringen. Er is zo een oud gezegde denk ik uit de gemeentepolitiek, dat zegt “de eerste 2 jaar dan maakt ge plannen, de volgende 2 jaar dan werk je aan de uitvoering en de laatste 2 jaar van de legislatuur dan worden er lintjes doorgeknipt”. Met de huidige procedures, die vaak moeten gevolgd worden voor grote projecten is dat een logica die toch wel voor een groot deel van een ander politiek decennium is. Maar dat neemt toch niet weg, dat we in 2021, in het 3^e jaar van deze legislatuur, ja, gaan zien wat de kostprijs en wat de praktische uitvoerbaarheid gaat zijn van een aantal grote projecten, die dit stadsbestuur een warm hart toedraagt. Ik heb het daarnet gehad over het parkeertoezicht. In 2021 – en daar is ook al over gesproken – gaan we ook een zicht moeten krijgen op wat de nieuwe Grote Markt zonder alternatief voor de noordelijke parkeerders zal moeten kosten. We gaan ook zicht krijgen op wat het H. Heymanplein gaat kosten. Al begrijp ik daar toch uit de documenten, dat wat de realisatie betreft het voor deze legislatuur voorlopig nog zonder bibliotheek zal zijn. We gaan weten wat het nieuwe zwembad aan de stad gaat kosten. We gaan – en dat kan hopelijk al in de commissie zijn van schepen De Meester in januari – we gaan ook een beetje beter zicht krijgen op wat de plannen zijn van de stad rond de bosaanplant. We gaan die – spijtig genoeg waarschijnlijk voor het stadsbestuur – in de loop van 2021 ook kunnen kaderen in heel de regelgeving rond de betonstop, die voor het aankopen van bossen en het herbestemmen van gronden toch wel een heel zware kostprijs dreigt met zich mee te brengen voor een stad, die aan een actief grondbeleid zou willen doen.

En we gaan – daar is nog niet over gesproken – we gaan hopelijk in 2021 ook zicht krijgen op de kostprijs van het project, het strategisch project in de Heistraat, waar die studie van, hoe noemen ze, Miss Miyagi - waar ik soms wel wat de indruk kreeg dat die meer met zichzelf bezig waren als ik die hun studie las, dan dat ze bezig waren met het belang van de stad, maar bon – die daar 3 scenario's naar voorschrijven van respectievelijk 4,2 miljoen, 9 miljoen en 14,5 miljoen euro, terwijl als ik het allemaal goed bekeken heb, er in de meerjarenplanning amper een goeie 3 miljoen euro voorzien is. Dus hoe men uit die cijferdans zal geraken, dat zal mij ook benieuwen. Dus 2021, een belangrijk jaar, waarin dat we zicht gaan krijgen op de kostprijs van een hele hoop investeringen. Anderzijds – en daar herhaal ik dan weer wat ik vorig jaar ook gezegd heb – anderzijds zitten we toch nog altijd met het gegeven, dat in de meerjarenplanning voor de wat men dan noemt de strategische investeringsprojecten, dat de kostprijs daarvan - voorzichtig denk ik dan - geraamd wordt op 38,6 miljoen euro terwijl dat er in de meerjarenplanning nog altijd maar 27 miljoen euro voor voorzien is. Dat is 70 %. En als ge u dat, ja, als ge u daar iets bij wilt voorstellen, als ge volgens die prognoses de markt doet, het H. Heymanplein heraanlegt en de winkelwandellus realiseert, dan zijt ge 28,5 miljoen euro kwijt, terwijl dat er maar 27 miljoen euro voorzien is. En dan is het geld op om voor die andere strategische projecten – de herinrichting van Nieuwkerken, het Kon. Elisabethplein, de herinrichting van Zwijgershoek, de plannen om de stadskern te vergroenen – ja, dan schiet daar geen euro meer voor van over. De voorbeelden zijn willekeurig gekozen, maar ik wil u maar aangeven, ja, hoe die strategische projecten in feite op een bijzonder wankel financiële basis in de meerjarenplanning gebouwd zijn. Derde element van mijn tussenkomst, het beleid kortbij de mensen, is de titel die ik erop geplakt heb. We hebben vorige maand samen met de meerderheid en in een geest van consensus het lokaal armoedeplan goedgekeurd. Ik denk dat dat goed was, dat we daarmee een heel duidelijk signaal gegeven hebben vanuit de overgrote meerderheid van deze gemeenteraad, dat we staan voor een actief en een vrij ambitieus – laat het mij zo noemen – welzijnsbeleid. Maar allé, het mag toch ook wel wat, nog altijd wat meer zijn. Want we hebben in diezelfde maand moeten constateren, dat inderdaad – Lore Baeten heeft er al iets over gezegd – dat er gekozen is om het overschot, dat er in 2019 was bij Zorgpunt Waasland van 1,8 miljoen euro, dat door de niet-indexering van de dotatie van het Zorgpunt, ja, dat dat overschot al op 5 jaar tijd voor de helft zou weggesmolten zijn. In tegenstelling, in tegenstrijd tot wat in het beleidsprogramma van het stadsbestuur zelf stond, nl. dat de eventuele efficiëntiewinsten van het Zorgpunt moesten geherinvesteerd worden in het welzijnsbeleid. Dat er nogal wat kan geherinvesteerd worden, daar hoef ik u hopelijk niet van te overtuigen.

We zijn er dit jaar allemaal de pijnlijke getuigen van geweest hoezeer de zorgsector nog altijd nood heeft aan meer middelen, aan meer mensen om aan iedereen de zorg te kunnen verstrekken die hem of haar toekomt. We worden nog altijd op geregelde basis en met corona zelfs als het gaat over psychologische hulp aan mensen weer meer, maar nog altijd geconfronteerd met diezelfde noodkreten vanuit de welzijnssector rond plaatstekort in de bijzondere jeugdzorg, rond plaatstekort in de gehandicaptenzorg. Toch ook terreinen, waar de stad in het verleden met renteloze leningen en subsidies een belangrijke rol heeft gespeeld als stimulator van lokale initiatieven. En dan – en ik ben blij dat het publiek hier is – een oud zeer van ons, maar de nagel waarop dat we blijven kloppen, de aanvullende steun. Een beetje de assepoester denk ik van het OCMW, het schoonste meiske van de klas, maar niemand ziet haar staan. Dat is ook een beetje de aanvullende steun. Een prachtig systeem, dat op maat ervoor moet zorgen dat iedereen in Sint-Niklaas, die het financieel moeilijk heeft, ja, dat die op basis van objectieve criteria steun kan krijgen, financiële steun kan krijgen als die daar recht op heeft vanuit het OCMW. Maar ook een systeem, dat jammer genoeg nog altijd door veel te weinig mensen wordt aangewend, terwijl dat we ervan overtuigd zijn, dat het potentieel minstens 5 – als het geen 15 - keer – groter is dan wat er vandaag bereikt wordt. Dat is één aspect van dat beleid dichtbij de mensen. Het welzijnsbeleid. Anderzijds – en dat zijn ook discussies die in deze gemeenteraad bijna maandelijks gevoerd worden – ja, zijn er ook wat ik zou noemen de kleine zorgen of de zorgen van de man in de straat. We hebben een paar keer hier de discussie gehad over de stadswachten en met name de inzet van stadswachten en parkeerwachters om ja, op zijn minst het veiligheidsgevoel, maar jammer genoeg ook soms de objectieve veiligheid in het stadspark te kunnen garanderen. Allé, de antwoorden die we daarover kregen, ja, die voldeden toch absoluut niet aan de verwachtingen. Nog een oud zeer, dat hier maandelijks overal ter sprake komt, de werfvuilproblematiek, die ook parten blijft spelen. Het groenonderhoud, waarbij dat klachten van mensen over gebrek aan onderhoud echt niet alleen te maken hebben met verzuurde mensen of zagerige mensen. Daar stelt zich ook wel effectief een probleem op diverse plaatsen in de stad op verschillende momenten. Sociale economie ook. Ik heb het daarnet gehad over dat gebouw in de Heistraat. Dat mag er zijn en dat zal veel kosten, maar misschien nog veel belangrijker, dat is dat we ook inspanningen doen om de sociale economie als niche, als marktsector, als een plaats waar mensen aan de bak kunnen komen en voldoening kunnen halen uit hun arbeid, terwijl ze ja, op de gewone, op de private, op de particuliere arbeidsmarkt niet aan hun trekken komen. De inspanningen om de sociale economie te ondersteunen, die zijn de laatste jaren toch ook behoorlijk stilgevallen.

En als ik het allemaal in één woord moet samenvatten, dan vinden wij dat dat beleid kortbij de mensen, dat beleid dat tegemoetkomt aan de zorgen van de gewone Sint-Niklazenaar, van de man in de straat, dat dat qua ambitieniveau toch wel schril afsteekt tegenover de eyecatchers, de strategische projecten, de projecten waar we wekelijks een mooie folder van in de bus krijgen, waarmee dit stadsbestuur de mensen tracht te overtuigen dat men werkt aan een nieuwe stad. Ik vat samen, collega's en ik kom nog eens terug op die drie elementen uit mijn tussenkomst. We hopen – ondanks die risicofactoren – dat de stadskas ook de komende jaren financieel gezond kan blijven. We vrezen dat we nog regelmatig zullen moeten terugkomen ja, op dat menselijke, op die dingen die de gewone mensen, de gewone Sint-Niklazenaar bezorgen. En we wachten in 19.., nee, in 2021 in spanning af hoe de mooie woorden van het stadsbestuur rond die grote projecten zullen omgezet worden in praktische en budgettaire maatregelen en plannen. Uit mijn tussenkomst spreekt denk ik toch wel enige septisch over die intenties. Dat was ook de reden en ook enige zin voor kritiek. Dat was ook de reden, waarom wij vorig jaar het meerjarenprogramma niet meegestemd hebben. En om diezelfde redenen zullen we dat ook dit jaar niet doen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik nu het woord aan de ...
Excuseer, ja?

VAN DER COELDEN: Ge moet eens kijken naar Gaspard, want het zou kunnen dat Gaspard nog iets wilde toevoegen. Maar ik ben hem vergeten.

VOORZITTER: Ja, Gaspard? De micro staat nog niet aan. Uw micro.

VAN PETEGHEM: Ja, het volgende. Ik ga het kort houden, maar toch wel heel belangrijk. Het gaat hem bij mij vooral over de zonerings- en saneringsprojecten in de meerjarenplanning. Eerst zou ik toch wel willen opmerken, dat wij in deze begroting al die projecten opgesomd krijgen wat betreft volgend jaar met de duidelijke datum en de financiën. Maar eigenlijk mis ik in die begroting toch wel het jaartal van uitvoering en de bedragen, die daarop gekleefd staan. Waarom? Omdat dat altijd gemakkelijk is om te werken in de loop van het jaar als ge iets moet weten over die projecten en ge pakt die boek en dat staat daarin. Dus dat is een gemis. Dat is misschien ja, voor de toekomst. We zullen er ook nog wel een nota van krijgen, heeft Carl beloofd. Nu dan wat betreft de riolen is het zo, dat wij in deze bestuursperiode eigenlijk de hydronautstudie was volledig afgewerkt en lag klaar op ons grondgebied. Waar ik in de toekomst nog wel wat meer uitleg zou over willen, dat zijn vooral over de uitvoering van die groene lobben, dus de verscheiden aanleg in die groene lobben, in die groene zones. Daar hebben we nog weinig over te horen gekregen. Maar dan is het ook zo, dat wij al 83 % van de gescheiden riolering hebben aangelegd in het vorige bestuur.

En als ik dus nu zie – en er is al verschillende keren op gezinspeeld – verdragingsmanoeuvres, dan zie ik in de rioleringsdossiers enorm, enorme verdragingsmanoeuvres. En ik ga ze eventjes opnoemen. Ik zal beginnen met het bufferbekken Clementwijk, dat had er al 2 jaar moeten liggen. Dat is enorm vertraagd. Daar mogen we zeker van zijn. Dan Tereken/Schoolstraat, dat is een enorm vertraagd dossier. Dan Iepenstraat, een enorm vertraagd dossier, zeker 1,5 jaar. Ik ga niet uitweiden over wat daar de fout van is, maar dat weten we. Dan de Zwaanaardestraat vind ik nog eigenlijk wel het strafste. Dat is nu nog maar een voorbereiding. Dus dat wil zeggen in voorbereiding. Dat wil ook zeggen, dat we nog geen uitvoeringsdatum hebben. En de Molenwijk ook. Dat staat ook nog op voorbereiding. Dus eigenlijk in die begroting is er nog niet zoveel definitief wat betreft de uitvoering. Alleen zijn er dossiers, die allang klaarlaggen voor uitvoering eigenlijk minstens met 2 jaar doorgeschoven. Als ge dus weet, dat een dossier, een nieuw dossier opstarten als het over een rioleringsdossier gaat, dat dat minstens 4 jaar duurt, dan vrees ik ervoor dat in deze bestuursperiode er niet veel dossiers meer zullen uitgevoerd worden. Dus dat is mijn bedenking. En ik ben ervan overtuigd. Het is ook zo, dat participeren, dat is goed, maar de mond loopt ervan vol. Het is zo dat wij binnen onze diensten goeie mensen hebben. Spijtig zijn er heel veel mensen met ervaring met pensioen gegaan. Dat was toch wel belangrijk voor de stad. Maar die diensten zitten met zoveel mensen te vergaderen aan tafel over projecten, dat die dossiers niet vooruitgaan. Dus ik ben altijd een uitvoerder geweest en ik vraag om daar toch wel meer werk te maken. Ge moet met geen 20 man rond de tafel zitten, maar dat bevoegde mensen zich eens aan tafel zetten wat betreft het voorbereiden van die dossiers en vooral van de uitvoering naar de toekomst toe. Dat is kort mijn betoog over de rio. Wat betreft de voet- en de fietspaden zal ik één van de volgende gemeenteraden wel wat puntjes op de agenda zetten om die nog eens te bespreken. Dat is kort mijn toespraak.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Peteghem. Dan geef ik nu het woord aan de heer Noppe, fractieleider van Open Vld. Karel, jij hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Beste collega's, ongeveer een jaar geleden zaten we hier ook in de raadzaal samen, zij het met meer collega's en ik weet niet of het er iets mee te maken heeft, maar het was hier ook al iets warmer toen dan nu. Maar dat terzijde. We zaten hier dus samen om de bespreking en de goedkeuring van het meerjarenplan 2020-2025 te bespreken. Een ambitieus, sterk en financieel evenwichtig plan, waarmee we de uitdaging waarvoor onze stad staat, aanpakken. Niemand had toen ook maar kunnen denken of zelfs vermoeden in welke uitzonderlijke omstandigheden we ons vandaag zouden bevinden.

De afgelopen maanden werden we getroffen door de grootste gezondheidscrisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Wereldwijd beleven we een ongeziene crisis op medisch vlak, die een grote druk legt op ons zorgsysteem en het zorg- en verplegend personeel. Een crisis, die ook gevolgen heeft op ons dagelijks leven, op onze economie en zelfs op de manier waarop we met elkaar mogen en nee, zelfs moeten omgaan. Het staat in schril contrast met de vrijheid, die we gewoon zijn en nu nog des te meer waarderen. Ook in Sint-Niklaas ontsnapten we niet aan de coronacrisis. Sinds half maart is het stadsbestuur eigenlijk continu in staat van paraatheid en doet men zijn uiterste best om deze crisis in al zijn facetten goed te beheren en passende antwoorden daarop te geven. Ik ben dan ook enorm fier en heel dankbaar en ik vermoed veel van de collega's samen met mij, als ik in het personeelsmagazine van de stad de getuigenissen en berichten lees over de inzet en het harde werk van alle stadscollega's de afgelopen maanden. Iedereen heeft zijn of haar steentje bijgedragen en het beste van zichzelf gegeven. Van de poetsdames tot de vuilnisophalers en ik vergeet waarschijnlijk nog zoveel anderen, maar die dagdagelijks in de weer bleven. Maar we vergden ook van andere collega's heel veel. Van de ene dag op de andere verplicht moeten thuiswerken, uw job op een heel andere manier moeten invullen, ook dat is geen evidentie. En dan zijn er nog collega's, die zich, die hun job zagen wegvallen door die coronacrisis, maar er geen probleem van maakten om zonder aarzelen dus bij te springen bij andere diensten en collega's. En dan hebben we het allengs nog niet gehad over de mensen van de noodplanning, hulpverleningsdiensten, ziekenhuispersoneel en woonzorgcentra. Als er dus al positief nieuws uit deze crisis te halen valt, collega's, dan is het voor ons wel de vaststelling dat onze stadsorganisatie en haar personeelsleden flexibel en wendbaar zijn en een zware storm zoals deze goed weten aan te pakken. Op zich is dat een heel geruststellende vaststelling. Dat de coronacrisis ook op beleidsmatig vlak een serieuze impact heeft, behoeft geen betoog. Beleid voeren in crisistijd is nooit eenvoudig en het zal ook nooit voldoende zijn of nooit goed genoeg of perfect. Het stadsbestuur moet nu eenmaal keuzes maken en ze deed dat naar best vermogen. Soms snel en kort op de bal spelen, soms op basis van de weinige informatie die we maar hadden, soms puur in uitvoering van federale maatregelen die ons werden opgelegd, soms namen we beslissingen met een financiële impact, een andere keer namen we dan weer heel praktische en ondersteunende maatregelen. Maar steeds vertrokken we vanuit hetzelfde uitgangspunt, hoe kunnen we onze inwoners, onze ondernemers en onze verenigingen het beste ondersteunen en door deze crisis loodsen. Het is overduidelijk, dat het beheer en management van de coronacrisis dit jaar heel wat tijd en energie heeft gevraagd.

En sta me toe om toch heel kort in te gaan op de hele reeks uiteenlopende maatregelen, die we de afgelopen maanden hetzij in het college, hetzij hier in de gemeenteraad al dan niet samen hebben goedgekeurd. We namen de beslissing om mondkmaskers te kopen voor alle inwoners. We namen de beslissing om terrasbelasting kwijt te schelden, om huurgelden bij verenigingen en concessionarissen tijdelijk niet te innen, om uitstel van betaling te geven voor verschillende heffingen. Om een kader te creëren, waardoor dat horecazaken de komende 3 jaar hun terrassen kunnen uitbreiden. Om een billijke verdeling uit te werken voor de Vlaamse middelen uit het noodfonds ter ondersteuning van het verenigingsleven. Om middelen in te zetten extra voor armoedebeleid. Om op regelmatige basis te communiceren over de crisis, met onze inwoners, rechtstreeks via een brief of een filmpje. Met het nemen van verschillende politieverordeningen om de strijd tegen het virus ook op ons grondgebied te winnen. Het stadsbestuur werkte daarbij steeds complementair aan het beleid, dat al federaal, Vlaams of provinciaal werd uitgezet. Dat de aanpak van dergelijke grote crisis ook een impact heeft op het financieel beleid en het meerjarenplan, dat stond van bij de start al vast. Er werden extra uitgaven gedaan, terwijl er minder ontvangsten binnenkwamen, maar langs de andere kant werden noodgedwongen door de crisis ook enkele projecten tijdelijk wat vooruitgeschoven en daar ook de bijhorende leningen daardoor, maar we ontvingen langs de andere kant ook middelen van de Vlaamse en federale overheid. Maar het belangrijkste, collega's, is toch dat we reeds in juni de belangrijke beslissing al hebben genomen om de nodige voorzichtigheid in te bouwen en dat we geanticipeerd hebben op de lagere inkomsten uit onze voornaamste inkomstenbronnen, de APB en de onroerende voorheffing. Het bleek de enige juiste beslissing te zijn en zoals de schepen aangaf, zijn zeker niet alle steden en gemeenten al mee in die richting, maar het was wel de juiste beslissing. En ook nodig om ons financieel evenwicht te bewaren. Dit vertaalt zich – zoals de schepen aangaf – in een positief beschikbaar budgettair resultaat en op het einde van de legislatuur ook in een positieve autofinancieringsmarge. En ja, collega's, hierbij houden we ook al rekening met de verlaging van de APB van 8,5 naar 7,5 % vanaf 2022. Een belofte, die we houden en een belastingverlaging waar de Sint-Niklase inwoner meer dan recht op heeft. Investeren. Vorig jaar stond mijn tussenkomst bijna integraal in het teken van de ruime investeringen, die deze meerderheid gepland heeft. Investeren in mensen, maar ook in gebouwen, wegen en infrastructuur. Het is daarbij geen kwestie van prestigeprojecten, zoals kwatongen blijven beweren. Het gaat stuk voor stuk om nodige investeringen. Investeren, waarvan trouwens de grote meerderheid onder ons het eens is. Het is een noodzaak om te investeren in een stad, die steeds sneller groeit en ze ook te voorzien van de nodige faciliteiten. Binnen enkele maanden ronden we de kaap al van 80.000 inwoners.

Dat is ongeveer iets meer dan anderhalf Koning Boudewijnstadion of voor wie het liever dichterbij huis zoekt, dat zijn 4 volle Ghelamco Arena's. Wanneer je als stad dergelijke schaal aanneemt, dan moeten ook uw faciliteiten, uw publieke ruimte en uw beleid daarop afgestemd zijn. Die investeringen zijn dus een broodnodige inhaalbeweging, die we doen en waarbij dat we inzetten op de realisatie – en ze zijn hier al aan bod gekomen – van verschillende projecten. Een nieuw zwembad, een nieuwe bibliotheek en een groene, gezellige en duurzame markt die de komende decennia mee kan. Maar ook zoveel andere, grote en mindergrote projecten bv. om onze straten veiliger te maken of te vergroenen. En vooral, laten we dat niet vergeten, de investeringen die we doen in mensen ... (?) binnen het beleidsprogramma iedereen mee, waarvan we vorige maand nog maar net het armoedebeleidsplan hebben goedgekeurd. Het afgelopen jaar werden de eerste stappen gezet om die ambitieuze plannen uit het beleidsprogramma “de stad van morgen” uit te voeren. En met de uitdrukking “de eerste stappen” ben ik eigenlijk nog iets te voorzichtig, want het nieuwe bestuur ging het afgelopen jaar desondanks die coronacrisis, die heel veel aandacht vergde, naarstig aan de slag op tal van beleidsdomeinen. En binnen verschillende projecten werden grote stappen vooruitgezet. Volgens sommigen hier zullen we misschien te snel gaan, maar wat dat betreft, kunnen ze er volgens mij niet verder naast zitten. Stap voor stap zullen we de meerjarenplanning verder uitvoeren in nauw overleg met alle betrokken diensten, alle betrokken actoren en de inwoners. Dat participatie tijdens een nooit eerder geziene gezondheidscrisis op een andere manier verloopt dan normaal, is maar logisch. Grote fysieke bijeenkomsten organiseren, zit er niet in en zullen ook nog lang niet meteen aan de orde zijn. Maar dat mag geen reden zijn om onze stad en het bestuur ervan on hold te zetten. Ik wil dan ook mijn appreciatie uitdrukken voor de manier, waarop het stadsbestuur ook in deze tijden participatie bovenaan de agenda is blijven zetten en burgers blijft betrekken. En nee, inderdaad, we zullen niet iedere burger bereiken met een online enquête of een digitale toelichting. Maar belangrijk is wel, dat er steeds alternatieven voorzien worden, bv. door een bus-aan-bus-brief of -folder en zelfs gaan we zover, dat er de mogelijkheid wordt geboden om rechtstreeks met een medewerker contact op te nemen om jouw vraag, klacht of suggestie door te geven. En au fond, collega's, is dat toch het belangrijkste. Weten welke bezorgdheden en vragen er leven bij de inwoners en daarmee aan de slag gaan. En die bezorgdheden, die kunnen we op vele wijzen verzamelen. Daarvoor is absoluut geen fysieke bijeenkomst nodig. Collega's, de eerste tekenen van een mogelijke uitweg uit de coronacrisis, die we voorzichtig beginnen zien en waarover we hoopvol mogen zijn, voorspellen dat we in de loop van 2021 min of meer naar ons normale leven terug kunnen gaan. Maar we moeten uiteraard voorzichtig blijven.

Maar die vooruitzichten bieden wel hoop. Het staat als een paal boven water, dat de aanpak van de coronacrisis en de aanpak van de economische en sociale gevolgen ervan ook volgend jaar bovenaan het prioriteitenlijstje zal blijven staan. En ik wil dan ook graag de oproep, die onze fractie reeds in juni deed, nog eens herhalen, nl. we moeten een waakzaamheid hebben en monitoren wat de maatschappelijke en economische heropstart, wat daarvoor nodig is. Want die zijn noodzakelijk. We moeten daadkrachtige keuzes daaraan koppelen en indien nodig bijkomende relancemaatregelen goedkeuren als lokaal bestuur. Maar ook de uitvoering van het meerjarenplan gaat volgend jaar verder. Tijdens de commissiezittingen van de afgelopen 2 weken hebben de burgemeester en schepenen hun belangrijkste plannen en acties voor 2021 toegelicht. Ook onze fractie wil hen hiervoor danken. De toelichtingen gaven alvast aan, dat er ook in 2021 naast corona heel wat op het programma staat. Heel veel realisaties, waar we enorm naar uitkijken en zullen aan meewerken. Beste voorzitter, burgemeester, onze fractie zal dan ook vanavond de tweede aanpassing van het meerjarenplan en het budget van 2021, dat voorligt, zonder enige twijfel en vol vertrouwen goedkeuren. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. En dan geef ik het woord aan de heer Jef Maes van de PVDA. Jef, je hebt het woord.

MAES: Dank u, voorzitter. Ja, ik denk dat het al gezegd is, maar ik wil het toch nog eens beklemtonen. We zitten vandaag in de grootste economische crisis sinds de Tweede Wereldoorlog in ons land. Een economische crisis, die ja, heel veel en heel scherpe gevolgen heeft voor ieder van ons en zeker voor mensen die het minder goed hebben. Sectoren als de horeca, toerisme, de dienstensector, cultuur, evenementensector, ze hebben allemaal zwaar te lijden onder deze coronacrisis en we merken nu al dat de armoede in onze stad toeneemt. Een klein voorbeeldje, we hebben de voorbije weken al onze leden opgebeld om te zien of zij hulp en steun nodig hadden in deze moeilijke tijden. Wel, ik kan u zeggen, als je naar die mensen belt, dan krijg je soms heel schrijnende verhalen te horen. De problemen, de vereenzaming, ja, kinderen van 16 jaar die hun alleenstaande moeder en vader moeten gaan ondersteunen. Dat zijn allemaal dingen, die heel, heel problematisch zijn. En ik ben blij, dat we vorige week zo overal in de bussen deze folder hebben gevonden. Ik hoop dat dat dan effect gaat hebben. Ik weet niet, heb je hem gezien? Dus zeker een positief element. Maar misschien kan het toch ook nog beter. Want ik merk dan bv. dat in Menen men ook deur-aan-deur-bezoeken plant vanuit het OCMW om te kijken of mensen hulp nodig hebben. Ik denk dat dat een belangrijk element is, dat we toch ook onder ogen moeten hebben.

En ik had gedacht dat er meer aanpassingen zouden zijn in deze aangepaste begroting 2021, rekening houdende met het feit dat alle economen ook duidelijk zeggen, dat we daar niet zo maar snel uit die problemen zullen geraken. We zien de aanpassingen in de inkomsten. Inderdaad, we gaan over de periode van deze legislatuur wellicht iets van een 8 miljoen euro minder inkomsten hebben. Maar ik zie eigenlijk zeer weinig langs de kant van de uitgaven. Aanpassingen, projecten die bijgestuurd of anders georiënteerd worden, meer afgestemd op de problemen waar mensen mee te maken hebben. Mensen die hun werk verliezen, zelfstandigen die problemen hebben om hun zaak draaiende te houden, kappers, noem maar op. Daarvan vinden we eigenlijk zeer weinig terug in dit plan. Ik ga beginnen met één punt, dat wij toch wel heel jammer vinden en als indicatie toch wel allé, onbegrijpelijk. En het is al gezegd vandaag door andere collega's, de dotatie van het Zorgpunt Waasland wordt niet geïndexeerd. Tussen 2021 en 2025 gaat hiermee ongeveer 800.000 – 788.000 euro om exact te zijn – minder geïnvesteerd worden in ouderenzorg. Uitgerekend op een signaal, op een moment – een signaal – denk ik, dat echt niet ja, wordt geapprecieerd en dat echt niet op dit moment op zijn plaats is. Want we hebben allemaal geapplaudisseerd voor de mensen in de zorg. We weten dat daar enorme noden zijn. En ja, de federale en Vlaamse overheid hebben een kleine inhaalbeweging gedaan. Ze hebben een aantal ja, loonsverhogingen, premies gegeven. Maar we weten allemaal, dat de noden nog altijd heel groot zijn. Er is nog altijd nood aan meer handen aan de bedden. Enerzijds zal de vergrijzing ook toenemen en anderzijds zullen er ook veel meer andere noden zijn. Ik wil maar zeggen, bv. de verhoging van de thuisverpleging en de thuisverzorging is daar een element van. Dus, de middelen aan het Zorgpunt onttrekken, daarmee zou men bv. drie zaken kunnen doen. Men zou ervoor kunnen zorgen, dat bv. de ligdagprijzen minder snel zouden stijgen. Want vandaag is wat de prijs van een rusthuis, voor heel veel mensen is hun pensioen ontoereikend om dat rusthuis te betalen. Men zou kunnen zeggen, kunnen zien op welke manier de helden van de zorg, hoe men die kan belonen voor de inzet, die ze de voorbije jaren hebben gedaan, maar die ze ook nog de komende maanden gaan moeten doen. Want die crisis en die gezondheids crisis is nog lang niet voorbij. De zorginstellingen van de federale overheid, die krijgen een eindejaarspremie. De zorginstellingen, die onder de Vlaamse instellingen vallen, die krijgen die niet. Dus dat zou iets kunnen zijn, wat we voor deze mensen wel kunnen doen. Want ik lees bv. vandaag dat er een aantal private woonzorgcentra zo een eindejaarspremie hebben gestort naar hun personeel. Dat zou ook iets kunnen zijn, wat je met die middelen doet. Maar je zou ook extra personeel kunnen inzetten om het verblijf van de mensen in de woonzorgcentra beter te verzorgen. Ik ga regelmatig mijn tante van 92 jaar bezoeken.

En als er iets is, wat zij regelmatig opmerkt, dan zegt ze “ja, ik word eigenlijk al voor 19u. in mijn bed gelegd, ik moet al gaan slapen voor 19u., want de late ploeg die is onderbemand om mij later te kunnen laten slapen”. Terwijl dat mens van 92 jaar, dat wil nog naar tv kijken. Dat kan nu niet, want ze moet in haar bed. Wel, als de directeur van het Zorgpunt zegt dat 1/4^e tot 1/3^e van de bewoners weinig of geen bezoek krijgt – dat heeft hij op een commissie vorige week gezegd – wel, dan kunnen we dat misschien toch wel opvangen door meer mensen te voorzien, die ervoor zorgen dat die mensen niet vereenzamen. Daarvoor zijn er middelen nodig en die middelen die zijn goed besteed. Dus wij vinden het dan ook allé, echt onbegrijpelijk, dat in de huidige omstandigheden van coronacrisis men bespaart op ouderenzorg. Maar, zegt u, schepen, daarnet nog, deze middelen worden ingezet op andere domeinen van welzijn. En u verwijst naar de uitbetaling of de extra middelen die u voorziet voor de uitbetaling van de leeflonen. Nu, ik denk dat dat een wettelijke verplichting is. Nu, het is niet alleen zo dat dat zomaar een keuze is, die je als stad kan nemen. Dat is geen beleidsbeslissing. Dat is een wettelijke verplichting. En je kan natuurlijk wel zeggen van wij kunnen, wij kunnen als stad ... Ja, maar dat is nog iets anders. Assepoester is nog iets anders. Dat is iets anders dan de leeflonen. Dat is de aanvullende steun, die daarnet is gezegd. Dat is nog een ander gegeven dan het leefloon, wat een wettelijk recht is, wat mensen eigenlijk hebben. Dus u kan zeggen – en daarop kan ik u begrijpen – dat u zegt van wij krijgen ongeveer 750.000 euro minder van de federale regering. Daar kan ik u, inderdaad een punt. Maar u zit in het federaal parlement. Misschien moet u daar eens even vragen, vragen, zelfs al is het tijdelijk in deze coronacrisis, om ervoor te zorgen dat het niet de steden en de gemeenten zijn, die alleen voor deze kosten moeten opdraaien. Dus en dat is een, waarom moeten we die kosten dragen? Ja, wij zitten in een centrumstad en dat is eigen aan een centrumstad, dat je structurele armoede hebt en dat we mensen niet zo gemakkelijk maar uit de armoede kunnen trekken. Dat is geen verwijt aan het beleid, laat ons daar duidelijk in zijn. Dat is een realiteit in vele centrumsteden. En die structurele armoede, die zal tijdens de coronacrisis nog niet zo snel kunnen opgelost worden, want het zijn voornamelijk de mensen die met lagere scholingsprofielen zitten, die eigenlijk vandaag in deze coronacrisis de grootste klappen krijgen. Maar de stad heeft ook een verantwoordelijkheid. En er is ook daarnet al naar verwezen. De stad is ook een werkgever. En de stad heeft ook op dat vlak een belangrijke taak te vervullen. En we stellen vast, dat er steeds meer taken, die anders in het verleden door de stad werden gedaan, worden afgestoten of worden uitbesteed. We hebben het al gehad vorig jaar over de ophaling van de PMD. We hebben het al gehad daarnet ook over het parkeertoezicht, die wordt in concessie gegeven aan de privé. Over de privatisering van het zwembad ga ik het vandaag niet hebben.

Maar er worden ook heel dikwijls, bijna elke gemeenteraad worden er aanbestedingen gestemd om zaken eigenlijk in, ja, uit te besteden die af en toe goedkoper zouden kunnen gedaan worden door de stad als we die zelf zouden doen. Ik denk dat, de stad heeft dus ook een rol als sociale werkgever. En we mogen dat niet alleen doorschuiven naar de sociale economie, hoewel dat er ook op dat vlak eigenlijk de stad toch ten opzichte van het verleden niet altijd zijn rol blijft spelen. Een tweede element van armoede – en ik heb daar op de vorige bespreking rond het armoedeplan ook al op gewezen – is het duur wonen. Het dure wonen is de tweede belangrijkste oorzaak van structurele armoede. Dus inzetten op sociale woningbouw is een belangrijk element, dat wij in de strijd van tegen de armoede absoluut op de voorgrond moeten zetten. In de begroting 2021 is 1,1 miljoen voorzien voor sociale woningbouw, waarvan dan 100.000 euro voor sociaal beheerrecht. Met amper 6,7 % aan sociale woningen zitten we echt bij de allerslechtsten van de klas. Dus ik denk als we iets willen doen aan die wachtlijsten en er zijn mensen, die soms 10, 11 en soms 15 jaar op die wachtlijst staan, wel, dan moeten we echt een serieus tandje bijsteken. En als we zien dat bv. deze nieuwe vleugel van het stadhuis, dat we daar 11 à 12 miljoen voor uittrekken en als we dan nog een aantal andere plannen - 8,8 miljoen voor de markt en 2 miljoen per jaar in totaliteit iets van een 70 à 75 miljoen gaan spenderen aan het zwembad - dan denk ik dat we ook wel andere accenten moeten gaan leggen. En dan denk ik, als we van alle investeringen die er in deze legislatuur gebeuren – en dan is het cijfer van 180 miljoen gevallen – wel, als we daar 15 % van voorzien, dan komen daar 200 sociale woningen bij en dan kom je in 2024 in totaal aan 530 extra sociale woningen. Dat is een substantieel verschil ten opzichte van de huidige situatie. Nu, voor alle duidelijkheid, wij zijn niet gekant tegen de investeringen, absoluut niet. En sommige investeringen zijn belangrijk. Maar af en toe moet je ook prioriteiten en keuzes kunnen maken. En wij denken, dat de keuze voor sociale woningbouw, die vertrekt van de noden waarin en de problemen waar de mensen in deze stad mee geconfronteerd worden. En wij denken dat dat absoluut een prioriteit moet zijn. Andere prioriteit, dat is op het vlak van milieu, klimaat. Investeren in duurzame energie. Laten we een stedelijk energiebedrijf oprichten en zorgen dat we de klimaatcrisis echt ook op lokaal vlak gaan aanpakken. En ik denk dat we daar via een coöperatieve structuur de burger mee kunnen laten participeren. Als we versneld op de openbare gebouwen en op privégebouwen zonnepanelen kunnen installeren, dan is dat een belangrijke investering naar de toekomst toe voor het klimaat. Investeren in openbaar vervoer – ik ga er straks nog op komen als we het hebben over de stadsbussen – en investeren zelfs in randparkings rond de stad, zodanig dat we gemakkelijke en groene busverbindingen kunnen maken naar het centrum van de stad.

Ik denk dat dat ook prioriteiten zijn, waar we als stadsbestuur zouden moeten kunnen op inzetten. Ik wil nog op een aantal punten ingaan. Een drietal punten. Meer bepaald dan niet direct rond de financiën of het heeft wel te maken met financiën, maar niet direct over het budget. En dat is eerst en vooral asbestveilige stad, ten tweede rond verkeersveiligheid en dan last but not least rond de stadsbussen. Vorig jaar hebben we hier rond de uitbouw van een asbestveilige stad – en wij vinden dat absoluut belangrijk dat dit punt wordt serieus in handen genomen – hebben we besloten om de subsidies, die de stad krijgt, om die door te schuiven naar de MIWA. En de MIWA, die gaat daar een plan mee ontwikkelen, samen met andere gemeenten. Nu, wat is daarrond gebeurd? Ik moet eerlijk zeggen, we hebben daar nog niet veel van gezien. Maar we hebben een initiatief genomen, omdat we daar toch wel dat heel belangrijk vinden. In mei is er een asbestcoach aangeworven bij MIWA en in augustus zijn we gaan praten – ik samen met Pieter Heymans van het asbestcomité – met de directeur van MIWA en met de asbestcoach en we hebben hen alle informatie waar wij vanuit het verleden over beschikken doorgegeven. We hebben ook gepleit voor een aanpak zoals in Nederland, die we daar ook zijn gaan bestuderen in Breda. We hebben ook de wethouder, zoals men dat noemt, uit Nederland naar hier gehaald om ons uit te leggen hoe die groepsaankopen in Nederland zijn gebeurd. En één van de belangrijke elementen daarvan is het maken van een scan van de daken. Een scan van de daken, dat hebben we voorgesteld aan de directeur van MIWA en die zegt “ja, kijk, wij mogen met dat geld dat wij krijgen van OVAM dat niet doen”. Nu, ja, dat verbaast ons ten zeerste, want hoe kan je een doelstelling van groepsaankopen aanpakken, als je niet weet waar de belangrijkste punten, de belangrijkste asbestdaken zich bevinden. Dus, een scan is absoluut een belangrijk gegeven. Nu, ik kan mij toch niet inbeelden, in Breda heeft dat 30.000 euro gekost, als je deze begroting ziet en als je ziet dat bv. een studie voor het verbeteren van de interne communicatie, dat die 30.000 euro kost, evenveel als zo’n scan van de asbestdaken, wel, waarom kan dit niet op het budget van de stad worden genomen als MIWA dat niet mag doen met de middelen van OVAM? De asbestcoach, die gaat inzetten op de uitbouw van een website. Nu, ik weet, allé, er zijn al goeie websites. Asbestinfo.eu, er is een app asbestcheck en dergelijke dingen meer. Dus wij vragen ons af of dat nu echt het punt is waar de mensen op zitten te wachten. Als wij horen waar mensen op zitten te wachten, dan zijn dat drie punten. Eerste punt, de asbestinventaris. Iedereen die zijn huis verkoopt in 2022, die gaat een asbestinventaris moeten maken. Wel, mensen helpen daarbij om zo’n asbestinventaris te maken en op de hoogte brengen. En niet alleen de mensen die hun huis verkopen, want dat is voor iedereen nuttig. Als je weet waar in uw woning zich asbest bevindt, dan kan je ook gaan kijken op welke manier dat je dat kan gaan professioneel laten verwijderen.

Twee, asbestdetectie bij renovatie. Heel wat mensen vragen zich af, ik ga mijn woning, ik ben bezig met renovatie, maar is dat nu asbest of is dat nu niet zo. Wel, blijkbaar is dat iets wat de asbestcoach niet mag doen. Hij verwijst daarvoor naar de mensen van de stad. Ik weet niet of dat klopt, maar ik vind dat toch wel belangrijk dat dat gebeurt. Asbestdetectie bij afbraak. Heel wat mensen stellen vast, dat het niet op een ordentelijke manier gebeurt als er gebouwen worden afgebroken waar zich asbest bevindt. Wel, volgens MIWA kan ook de asbestcoach daar geen rol in spelen en moeten de mensen daarvoor naar de bevoegde ambtenaar van de stad. Oké, ik begrijp dat allemaal, maar dat wil wel zeggen, dat we toch wel moeten zorgen dat er één loket is, waar mensen met al hun problemen en vragen rond asbest terecht kunnen en dat één loket, als dat niet de asbestcoach kan zijn, dan moeten we daar andere stappen voor nemen op welke manier dat kan gebeuren. Vandaag overlijden er nog altijd meer dan 700 mensen aan asbestkanker. Dat is meer dan dat er slachtoffers zijn in het verkeer. Ik denk dat dat belangrijk is, dat we hier in Sint-Niklaas stappen zetten naar die asbestveilige stad en we willen daar absoluut op een belangrijke manier in bijdragen. Tweede punt, verkeersveiligheid. We vinden het belangrijk dat er op vlak van veiligheid wordt ingezet op schoolomgevingen. Maar, vorig jaar, bijna dag op dag een jaar geleden, zei ik hier het volgende “Inrichten van schoolomgevingen is belangrijk, maar toezicht houden op het naleven van de maatregel dat camions niet toegestaan zijn bij het begin- en einduur van de scholen is cruciaal voor de veiligheid van fietsende jongeren”. Dat was een jaar geleden. Ik denk dat we jammer genoeg nu ook vandaag dat nog altijd actueel is. In onze stad zijn er nog altijd heel wat gevaarlijke punten. En ik heb een aantal maanden geleden aan de schepen gevraagd om te kijken of de maatregel, die er in Aalst is genomen, nl. om zwaar verkeer in de stad bij het begin en eind van de scholen te verbieden. De schepen gingen dat onderzoeken. Wel, ik weet niet hoever we nu staan, maar dat punt is toch wel belangrijk. De mensen ergeren zich ook in toenemende mate aan het gigantische, de gigantische vrachtwagens die naar de stad, euh in de stad rondrijden, die er eigenlijk niet moeten zijn. En ik heb die vraag ook gesteld aan de schepen op de commissie. En hij zegt dat Interwaas gaat kijken op welke manier dat dat automatisch kan gedetecteerd worden. Maar het is eigenlijk nog niet duidelijk hoe dat je eigenlijk, hoe de definitie zal zijn van verkeer dat hier niet thuishoort. Wel, ik denk dat dat dan toch wel een heel belangrijk gegeven is, waar de stad samen met de omliggende gemeenten echt de knoop moet doorhakken. En ik denk dat we de komende jaren, wanneer dat nog niet automatisch kan gedetecteerd worden, dat we absoluut naar meer controles moeten gaan. Als je merkt uit de cijfers van de politie, dat 55 % van de gecontroleerde vrachtwagens – en dat zijn er amper 174 over het gehele jaar 2019 – ja, dan wordt er systematisch eigenlijk inbreuken gepleegd.

En daarom zouden we willen aandringen om een grotere en meer frequente controle op te zetten. Ja, dat kost tijd, dat kost een inspanning, maar verkeersveiligheid is dat volgens ons waard. En ik wil afsluiten met een punt, dat toch wel heel belangrijk is. Dat is – en nu ben ik ja, mijn papieren eventjes ... - de stadsbussen. Het verwondert u niet waarschijnlijk, dat ik het erover heb. Want ik ga het even lezen. Vandaag staat er in De Standaard een zeer interessant opiniestuk van 3 mobiliteitsprofessoren. Ene van Brussel, ene van Antwerpen en ene van Gent. Dus je hebt daar het kruim van iedereen, die op vlak van openbaar vervoer en op vlak van busvervoer eigenlijk ja, gespecialiseerd is. En wat zeggen die? “De Lijn heeft momenteel amper zicht op het sociaaleconomische profiel van haar potentiële reizigers en weet dus niet welke lijnen een meer of minder grote rol spelen om de sociale doelstellingen van De Lijn te realiseren. Als we dat merken, ja, dat professoren dat zeggen en dat De Lijn dan eigenlijk de stadsbussen, de 4 stadsbuslijnen wil schrappen, dan zeggen wij “De Lijn heeft geen idee van wat de sociale functie is van die stadsbussen”. Er zijn meer dan 3.000 gebruikers. Dat is belangrijk voor, ook voor onze stad en niet alleen voor het feit dat mensen vervoer nodig hebben, maar ook omwille van de doelstelling die er is in het mobiliteitsplan, nl. minder auto's in de binnenstad. En met één stadslijn denk ik niet dat we dat oplossen. We hebben er al herhaaldelijk op gewezen, dat er verschillende buurten zijn waar de stadsbussen niet meer zouden komen met die ene stadsbuslijn. Om dan nog te zwijgen van het verbeteren van de luchtkwaliteit, die er is wanneer we erin slagen om bussen te laten rijden op elektriciteit bv. in de stad. We kunnen toch niet voorstellen, dat wanneer die nieuwe Grote Markt er zal zijn, dat daar dieselbussen gaan overrijden. Dat daar bussen gaan overrijden met een hoge instap, waar nog altijd moeders of ouderen moeten geholpen worden om in die bussen te stappen. Dus ik denk dat we absoluut vanuit het stadsbestuur nog altijd meer en meer druk moeten zetten op De Lijn om daarop te investeren. En ik zou zeggen, minister Peeters, die verantwoordelijk is voor De Lijn, zou beter inzetten op maximale dienstverlening in plaats van op minimale dienstverlening. Maar als De Lijn dat niet doet, wel, dan vinden wij dat de stad zijn verantwoordelijkheid moet nemen. De stad is daarmee gebaat. De gezondheid van de mensen is daarmee gebaat. De verkeersdrukke gaat daarmee naar beneden. De mobiliteit van onze burgers is daarmee gebaat. Dus dat is wat ons betreft ook een belangrijke investering, die we best in deze legislatuur nog zouden maken.

VOORZITTER: Goed. Ik dank ieder hier van jullie voor jullie bijdragen. En ik stel voor dat wij even een 5-tal minuutjes sanitaire stop doen voor iedereen. Ook thuis misschien een welkome onderbreking.

P A U Z E

VOORZITTER: Goed. Dan heropen ik de zitting van de raad voor maatschappelijk welzijn. En we krijgen nu de antwoorden op alle gestelde vragen en opmerkingen. En dat gaat in de volgende volgorde gebeuren. Dus eerst zal de burgemeester antwoorden, daarna zal schepen Buysrogge antwoorden, dan hebben we schepen De Meester, schepen Somers, schepen Hanssens, schepen De Bruyne, schepen Baeyens, schepen Callaert en schepen Heyrman. Oké? In die volgorde. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, achtbare raadsleden, terecht hebben heel wat fractievoorzitters erop gewezen in welke bijzondere omstandigheden wij nu eigenlijk na 10 maand nog altijd verkeren en hoe onzeker de vooruitzichten nog altijd zijn. In de lente hebben sommige mensen herhaaldelijk gesteld van ja, die coronacrisis dat is een marathon. Dus het is een heel zware inspanning. Ik heb eigenlijk van in het begin gezegd, dat dat eigenlijk een verkeerde beeldspraak is, want als je een marathon loopt, dan weet je waar de meet ligt en hoeveel km je nog moet gaan. Het is inderdaad een heel zware inspanning en het parcours kan golvend zijn. In Vlaanderen is dat natuurlijk minder waarschijnlijk dan elders. Maar het parcours kan heel moeilijk zijn, maar je kent het parcours vooraf. Nu, ik heb de beeldspraak gebruikt en ik blijf ze helaas herhalen, dat de coronacrisis een crisis is, waarbij we in de mist verkeren. We weten niet hoelang we nog in de mist zullen verkeren, of hij dichtert gaat worden, of hij gaat oplossen, welke zichtbare en onzichtbare hindernissen er zijn. En dat maakt voor ons het allemaal heel, heel moeilijk. Persoonlijk, professioneel, in familieverband, in ons sociaal leven en natuurlijk ook voor ons als stadsbestuur. We kunnen eigenlijk maar voor projecten op heel korte termijn kiezen. We mogen niet te veel risico's nemen, want dat heeft dan organisatorische, logistieke, financiële, juridische gevolgen. Dat merken we uiteraard best in de evenementensector, in de cultuur-, jeugd-, sportwereld, waar men ja, kleinschalige initiatieven kan nemen, maar die kunnen van vandaag op morgen ja, geannuleerd moeten worden of geheroriënteerd worden of uitgesteld. Desalniettemin wil ik toch benadrukken, dat wij in Sint-Niklaas met die bijna 80.000 Sint-Niklazenaars toch allemaal de voorbije 10 maanden een fantastische, collectieve prestatie hebben geleverd. We hebben ons leven moeten aanpassen, de ene al meer dan de andere. De ene heeft ook al meer onder de coronacrisis te lijden gehad dan de andere, op het vlak van gezondheid, op het vlak van sociale contacten, op het vlak van inkomen, op het vlak van het familiale leven. Daar moeten we ook, denk ik, oog voor hebben en begrip voor hebben.

En dat mensen onzeker en angstig zijn en in een kramp schieten en dat ons sociaal weefsel aan het uitrafelen is verder en dat mensen overal – sommige mensen – overal spookscenario's zien of heel depressief worden, daar moeten we begrip voor hebben en daar moeten we ook denk ik als overheid proberen aan te werken en ook een andere boodschap te geven. Vandaar dat wij ook in onze stedelijke communicatie ook in de laatste coronafolder als ik hem zo mag noemen, ook een andere toon en een andere stijl zijn gaan hanteren. Want we staan inderdaad nog voor zeer onzekere, een zeer onzekere periode. Als je ziet welke grote evenementen er worden afgeslankt of uitgesteld nog eens tot 2022 – niet alleen in onze stad, maar ook elders – dan moet ons dat toch wel met de neus op de feiten drukken. Collega's, we hebben gedurende 2 uur en 3 kwartier de 7 fracties horen spreken met hun appreciatie of hun kritiek op wat er de voorbije 2 jaar is gebeurd en hoe men de volgende 4 jaar inschat. Ik ben heel tevreden en ook dankbaar, heren fractievoorzitters, voor de toon die daarbij werd aangeslagen. Dus ik denk dat Kris Van der Coelden het ook gezegd heeft. We hebben toch wat een wrange eerste jaar achter de rug gehad en dat is geleidelijk aan denk ik dus inderdaad het laatste half jaar wat gekeerd. De sfeer, de toon is anders geworden. Minder puntig, minder persoonlijk. En we hebben inderdaad vanuit het college en vanuit de meerderheid de voorbije maanden toch echte inspanningen gedaan om in dialoog te gaan rond bepaalde initiatieven met de oppositie. En ik denk dat u allemaal goed weet over welke zaken ik het daarbij heb. We hebben u ook uitvoerig voorzien – sommigen zeggen verzopen, ze hebben dat hier wel niet in de raadzitting gezegd – met informatie, maar dat is altijd het spanningsveld waar wij voor staan. Enerzijds vraagt men alle informatie, maar anderzijds vraagt men ook bevattelijke informatie, die toegankelijk is en die behapbaar is. Maar op die manier, denk ik toch, komt iedereen aan zijn trekken en proberen we zo groot mogelijke transparantie aan de dag te leggen. Ik ga het niet te lang, ik ga niet te lang uitweiden. Ik wil nog ingaan op een aantal zaken. Ten eerste, de kritiek, maar de niet nieuwe kritiek, de herhaalde kritiek over studies, die door het stadsbestuur worden besteld. Collega's, men kan daar natuurlijk een karikatuur van maken, maar ik wil toch aanstippen ten eerste, dat nagenoeg al die studies worden besteld niet op vraag van een schepen of de burgemeester, maar op vraag van onze eigen administratie zelf. En niet omdat ze dat niet willen doen of niet kunnen doen – bij dat laatste soms een voetnoot, maar u zal wel begrijpen waarom – maar we hebben inderdaad heel veel kwaliteit in huis. En het feit dat er studies worden uitbesteed, wil niet zeggen dat dat een – zoals sommige mensen hier aan de tafel hebben gezegd – dat dat eigenlijk een misprijzen is of een miskennen is van de eigen administratie en het eigen personeel. Dat is hoegenaamd niet het geval.

Het is dikwijls, zoals ik daarnet gezegd heb, op vraag van de mensen zelf, omdat zij anders, wanneer zij een bepaalde studie zouden moeten uitvoeren als ambtenaar of met een bepaalde entiteit in de stad, zij hun reguliere taken niet verder kunnen opnemen. Dus dat is een eerste zaak. Twee, er zijn inderdaad een aantal taken, die zodanig gespecialiseerd zijn, dat we die kennis niet in huis hebben, denk ik. Ik ga daar geen percentage opkleven, collega's, maar ik denk dat dat de verantwoording is waarom er een heleboel zaken dus aan studiebureaus worden overgegeven. Het is zeker en vast niet – ik citeer – een hunker naar het aanstellen van bureaus. Ik zou niet weten welke schepen, welk personeelslid een hunker heeft om bureaus te gaan aanstellen. Laat ons dat toch duidelijk stellen. Een tweede, heel korte replek. Daar was een tussenkomst van collega Julien Ghesquière in verband met de niet-indexering van de dotatie aan de politiezone. Ik heb dat ook al benadrukt in de commissie, dat wij zowel voor 2018 als voor 2019 een zeer groot overschot hadden op onze rekening elk jaar. Een overschot, dat natuurlijk wordt opgespaard en die ons toelaat om een aantal investeringen in de nabije toekomst te financieren. Een overschot, dat ook voor een stuk voorspelbaar was – ik heb dat ook toegelicht en de korpschef heeft dat ook toegelicht – omdat wij dus, wanneer wij aanwervingsprocedures starten, ook al zullen die niet in het volgende budgetjaar worden aangesteld, wij toch verplicht zijn om die middelen in te schrijven in het budget. Omdat anders ons budget niet zou worden goedgekeurd. En daardoor bouwen wij noodgedwongen een stuk een artificieel overschot, nee, maar een reëel overschot op, maar op een artificiële manier wordt dat gecreëerd. Dus er was echt geen noodzaak om die indexering voor de politiezone dus voor de nabije toekomst toe te passen. Ja, wat betreft de diversiteit binnen het korps, ja, dat is eenvoudiger gezegd dan gedaan. Dat is zowel de ambitie van de korpschef als van het stadsbestuur. Maar ook daar, collega Ghesquière, hebben wij dus duidelijk gemaakt dat we dat in ieder geval willen nastreven om mensen dus inderdaad te overtuigen om zich kandidaat te stellen voor de politie, in de hoop dus dat zij slagen en dan ook aan de zone Sint-Niklaas worden toegewezen. Ten slotte, collega's, ik eindig waarmee ik ben begonnen. De moeilijke en onzekere coronasituatie en coronavoruitzichten hebben ons niet belet om als organisatie en als stadsbestuur op een soepele manier om te gaan in de verdere beleidsplanning. En onze grote strategische projecten en een heleboel initiatieven, die lopen verder. Wij proberen de zaken ... (overschakelen naar bandopname 2) ... op een andere manier soms aan te pakken. Schriftelijke, digitale consultatie en overleg, maar in ieder geval, wij blijven op koers - dat blijkt ook uit de aanpassing van de meerjarenbegroting – om onze ambitie waar te maken om Sint-Niklaas inderdaad een veilige, levendige, ondernemende, sociale en ecologische stad verder te maken.

VOORZITTER: Dank u wel, burgemeester. Dan geef ik het woord aan schepen Buysrogge. Schepen?

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel, collega's, voor de verschillende tussenkomsten. Ik ga proberen puntsgewijze een aantal vragen, opmerkingen die er geformuleerd zijn een antwoord te verschaffen. Frans, met betrekking tot de stadswinkel, het budget dat altijd maar stijgt, zoals je zei. We hebben daar ook de gegevens nog bezorgd. We hebben eind 2018 het budget vastgesteld en dat budget is sinds dat tijdstip, sinds die aanstelling van dat consortium is dat niet meer gewijzigd. Dus niet meer aangepast, niet meer gestegen. Dus dat is toch wel belangrijk om te beklemtonen, dat dat niet voortdurend maar blijft stijgen. Er is toen een enveloppekost vastgesteld van 11,8 miljoen euro voor het bouwproject stadswinkel/stadsarchief. En we werken nog altijd binnen die budgetten, die daarvoor voorzien zijn. Specifiek met betrekking tot Puyenbeke had je eigenlijk twee opmerkingen. Eerste opmerking is ja, er is nog geen duidelijkheid, maar rond bv. de verwerving van de gronden, maar daar hebben we vorige maand ook al gezegd, dat het de bedoeling is om daarover wel duidelijkheid te kunnen verschaffen tegen de gemeenteraad van februari. Uw opmerking met betrekking tot de ruimtelijke studie, voorafgaand aan de locatiekeuze, die er gebeurd is, die is intern gebeurd. Dus dat wou ik toch nog eventjes verduidelijken. Jos, ge hebt een redenering opgebouwd, die ik niet volledig kan volgen als het gaat over de investeringsenveloppes die we voorhanden hebben. Dus de redenering dat je zegt van vorige bestuursperiode hadden we ongeveer 110 miljoen euro, nu hebben we ongeveer 180 miljoen euro, ja, dat is cijfermatig aantoonbaar dat dat juist is. Maar dan uw vervolgredeenering, dat je zegt dan voor de daaropvolgende bestuursperiode – dus te tellen vanaf 2025-2026 – is daar dan maar ja, ge sprak over – en als ik verkeerd ben, moet je mij corrigeren – maar ik denk dat je sprak over een netto financiële ruimte van 65 miljoen euro ongeveer die er is. Ja, dus ... Dus wat onze redenering is, is dat dat, die redenering volgen wij alleszins niet. Wij weten dat wij op dit moment gezond aan het budgetteren zijn. Ik heb het daarjuist al gezegd, we houden rekening met de corona-effecten voor zover dat ze tot nu toe gekend zijn. Ze worden volledig gerekend in deze meerjarenplanning. Onze autofinancieringsmarge is positief. We leggen ook geen hypotheek op de toekomst door te werken met bulletrekeningen of bulletleningen en dat soort dingen meer. Dat doen we niet. Dus uw stelling, dat de volgende burgemeester, dat die zal geconfronteerd worden met stadsfinanciën die dan mogelijks niet zo gezond zouden zijn, dat klopt alleszins niet. We weten dat we heel conservatief – en dan bedoel ik dat in de zin van heel terughoudend – budgetteren. Dat onze budgetplanning ook op die manier opgesteld is. En dat is toch iets waar ik aan zal blijven vasthouden, dat we dat blijven doen. Soms tot de irritatie van de collega's.

Als het gaat over de studiekosten en ook de budgetten voor communicatie en participatie, daar heeft de burgemeester eigenlijk inhoudelijk al op geantwoord. Cijfermatig wil ik de bedragen, zoals u ze opsomt, wil ik niet minimaliseren. Dat wil ik zeker niet doen. Als je spreekt over 1,1 miljoen euro, het is dan misschien nuttig om dat eens in detail te bekijken over welke dingen dat het gaat. Die 220 weet ik waarover het gaat als het gaat over communicatie en participatie. Dat is ook gespreid over meerdere jaren. Als ge die enveloppes bv. bekijkt - en dan spreekt u in totaal over een budget van 1,3 miljoen euro afgerond – als je weet dat we aan uitgavenzijde jaarlijks ongeveer een 160 miljoen euro uitgeven, dan plaatst dat dan wel in perspectief. Wat niet wil zeggen, dat we nog meer moeten gaan uitbesteden, nog meer studies moeten doen. Dat hoor je mij absoluut niet zeggen. Maar ik wil het wel in perspectief plaatsen. Dat niet ons gans exploitatiebudget naar studies of wat dan ook zou gaan. Lore en ook andere sprekers, maar omdat Lore er nog misschien het meest op inging, specifiek met betrekking tot Zorgpunt – ook andere sprekers zijn erover tussengekomen hé – is het zo, dat voor de financiering van het Zorgpunt, dat we als moederbestuur, als OCMW, dat we jaarlijks een dotatie geven van 7,5 miljoen euro naast een aantal investeringen. En die 7,5 miljoen euro – want sommigen insinueerden dat we er zouden afpakken – die exploitatie, die dotatie die we eraan geven, dat blijft zo. Het is zo dat bij de oprichting van het Zorgpunt, dat was toen een nieuw orgaan dat opgericht werd, waar heel wat onzekerheden bij waren van wat zal dat geven als dat vol operationeel is. En er is toen ook geredeneerd vanuit die 4 moederbesturen, vanuit de 4 OCMW's, ja, dat er voldoende financiële armslag moest zijn om die zaak operationeel te krijgen. Dat er zeker ook voldoende buffer was om ervoor te zorgen, dat dat effectief wel draaiende was. Als zou blijken, dat door efficiëntie-oefeningen, dat er voldoende middelen zouden geweest zijn, dan zou er kunnen gedacht worden aan een teruggave. En daaraan gekoppeld uiteraard ook ons politiek engagement – meerdere sprekers hebben er ook al naar verwezen – om indien dat er efficiëntiewinsten zouden geboekt worden, om die dan te herinvesteren in welzijnsdomeinen. Nu, hetgeen dat hier voorligt, is niet dat we vragen van ja, van die buffer die er in 2019 opgebouwd is van 2,6 miljoen euro – overschot 2019 – van die buffer gaan we nu ineens iets gaan terugvragen. Dat doen we niet. Dus het Zorgpunt behoudt die buffer. Zowel raad van bestuur als de algemene vergadering van het Zorgpunt zijn het unaniem eens geweest met de oplossing, zoals ze hier vandaag ook wordt voorgelegd aan deze raad, om dus die indexering niet toe te passen. Wat betekent dat concreet? Als ge kijkt naar jaarrekening 2019 heeft het Zorgpunt 1,5 miljoen euro over op Zorgpunt West – dus lees Sint-Niklaas – op dus die dotatie van 7,5 miljoen euro. Dus 1,5 miljoen euro overschot op een dotatie van 7,5 miljoen euro. En hiervan vragen we dus niets terug.

Dat betekent dus dat van die dotatie, dat er ongeveer 20 % overschiet en dus zeggen wij in overleg ook met het Zorgpunt “laat ons die indexering de eerstvolgende jaren niet toepassen”. Tegelijkertijd moet je ook weten, dat we investeren in bijkomende uitbouw van ons eigen personeel. Vorig jaar hebben we dat hier goedgekeurd om de maatschappelijke assistenten met 8 personen te laten aangroeien. 4 personen dit jaar, 4 personen volgend jaar die er zullen bijkomen. Daarnaast, er is ook al naar verwezen, naar de extra inspanningen dat we doen in het kader van de leeflonen. In 2020 580.000 euro, in 2021 650.000 euro. Als blijkt dat dat ontoereikend is de jaren daaropvolgend zullen we daar opnieuw ook middelen aan toevoegen. Ook dat engagement heb je van deze bestuursploeg zeker en vast. Julien, als het gaat over ja, het doorschuiven van investeringen, is het doorschuiven van rekeningen hé. Dat is eigenlijk wat uw redenering dat je opbouwt. Ik wil nogmaals beklemtonen, dat het doorschuiven van investeringen geen budgetkeuze is. Dat is geen keuze, die vanuit financiën aangestuurd wordt, waar de verschillende diensten toe gedwongen worden om hun budgetten naar voor te schuiven, omdat dat ineens het ultieme heil zou zijn. Dat is zeker niet het geval. Het doorschuiven van middelen gebeurt op basis van een inschatting van wat de realisatiegraad is, van wat de datum is dat ge de middelen voorhanden moet hebben. Als blijkt dat een project een beetje vertraging oploopt, is het logisch dat ge dat budget naar het jaar nadien verplaatst. Het enige financiële voordeel dat daaruit voortvloeit – maar ik zeg het, dat is een bijwerking, dat is geen doel op zich - maar het heeft wel een positief gevolg voor de budgetten als het gaat over het opnemen van leningen. Het is ook zo, dat het ook een keuze is, Julien, om in eerste instantie investeringen te doen met eigen middelen. Op een boekje brengt het toch niet op. Over effectentaksen hebben we het misschien later nog. Maar dus in die zin redeneren we van laat ons onze eigen middelen, laat ons die aanwenden om investeringen te financieren. Dat heeft een positief gevolg, dat daardoor minder leningen moeten worden opgenomen. Wat dan weer een positief resultaat heeft op onze aflos. Als het gaat over de gecorrigeerde autofinancieringsmarge zeg je van ja, met de hakken over de sloot zit ge daar net positief, wees daar toch voorzichtig. Terechte opmerking. We zijn daar ook voorzichtig. Weet ook, dat dat slechts een norm is. Dat dat geen verplichting is, maar een norm is. En weet ook dat we er bij de goedkeuring, bij de initiële meerjarenplanning, dat we met die gecorrigeerde autofinancieringsmarge, dat we daar nog negatief zaten hé. Ondertussen is die positief. Weliswaar net positief, maar positief. En laat ons hopen, dat die de volgende jaren verder positief blijft en misschien nog aangroeit. Kris, over uw bezorgdheid met betrekking tot de responsabiliseringsbijdrage. Ik deel uw bezorgdheid, maar ik ga u ook een antwoord geven. Dus uw redenering is van ja, maar ABB heeft andere cijfers dan dat wij voorzien. Wat klopt er niet? Wie is er verkeerd?

Dat is eigenlijk uw vraag. Onze stelling is dat de cijfers van ABB, of ze kloppen of niet, ze zijn niet actueel. Wij beschikken over actuelere gegevens naar aanleiding van een studie, gebeurd door de VVSG voor de centrumsteden en ook op basis van een hele operatie met de opstart van het Zorgpunt inkanteling OCMW, die operaties samengeteld. Dus zeggen wij van onze gegevens zijn actueler. We worden daarin gesterkt – want we kunnen wij dat wel stellen, maar als ABB andere cijfers heeft, hebben ze andere cijfers – wij voelen ons gesterkt ook door een mail, die we recentelijk ook nog gekregen hebben van het Agentschap Binnenlands Bestuur, waarin dat ze zeggen van als een bestuur over actuariële – ik zou gewoon zeggen meer actuele – berekeningen of andere informatie beschikt die aantoon dat er geen of substantieel minder responsabiliseringsbijdrage moet worden betaald, dan moet daarmee – en uiteraard ook met overeenstemmende subsidie van de Vlaamse overheid – rekening gehouden worden bij de opmaak van de meerjarenplanning. Dus ze zeggen, als ge zelf over actuele gegevens beschikt, dan moet ge die pakken en niet de onze, zeggen ze. Komt er ook bij, zelfde mail, zeggen ze dan nog eens dat ze toegeven van ja, oké, ge hebt een overeenkomst over het Zorgpunt en dat soort dingen meer. Bij de berekening van de dotatie, hun dotatie aan ons van de Vlaamse tussenkomst, kon dan ook onmogelijk rekening gehouden worden met de in september 2020 afgesloten pensioenovereenkomst met het Zorgpunt. Dus ze zeggen zelf van ja, als dan ja, met die gegevens konden wij nog geen rekening houden. Dus dat sterkt ons wel in ons verhaal, dat wij over die actuelere gegevens beschikken en dat de gegevens, die hier vandaag ter goedkeuring voorliggen, dat dat de juiste zijn. Als ge spreekt over het ja, ge hebt zo'n klein zijsprongetje gemaakt daar rond het bevriezen van personeelsuitgaven, dat klopt natuurlijk niet als ge weet dat we vorig jaar ... Ten opzichte van vorig jaar is hier geen spectaculaire stijging van de budgetten. Dus dat klopt wel. Maar weet wel, dat we vorig jaar bij de opmaak van onze meerjarenplanning ook een volledige formatie goedgekeurd hebben, waarin dat we 35 nieuwe functies gecreëerd hebben en die volle loonkost van die nieuwe functies, van die 35 nieuwe functies, die zit verwerkt in deze budgetten. Jef, ja, een aantal antwoorden, denk ik, heb ik op uw zaak, allé, op uw tussenkomst gegeven. Specifiek ook rond Zorgpunt heb ik daar ook een antwoord gegeven. Dus als ge insinueert dat we – want ge spreekt over het onttrekken van middelen aan het Zorgpunt – ja, ik hoop dat ik hier met mijn tussenkomst aangetoond heb, dat dat alvast niet juist is. Tot daar, voorzitter, mijn punctuele, actuariële tussenkomst.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen Buysrogge. Dan geef ik nu het woord aan schepen De Meester. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik ga proberen bondig te zijn, want het is niet zinvol om vaak hetzelfde te zeggen, al moet ik toegeven dat ik mij daar zelf geregeld schuldig aan maak.

Ik ga dat proberen vanavond niet te doen. En ik betreur, dat de prijsonderhandelingen hier in de publieke zitting worden bediscussieerd. Zelf vind ik dat weinig helpend. Ik betreur ook dat de CD&V-fractie sterk voorbehoud maakt bij de realisatie van een noordelijk stadsrandbos, maar ik ben altijd bereid om naar suggesties en goede raad te luisteren. Dus ik zal onderzoeken welke ruimte de overeenkomst voor de Clementwijk, die één van mijn voorgangers – ik vermoed dat het Marc Heynderickx was – afgesloten heeft om eens te kijken welke ruimte die overeenkomst ons geeft om verder te onderhandelen. Want in die overeenkomst ligt jammer genoeg al heel wat vast, maar ik hoop dat er toch nog ruimte is om over te onderhandelen. Ik ben blij dat raadslid De Meyer de doelstelling van het project ondersteunt, dat ik op de commissie heb voorgesteld rond private tuinen. Een project, waarbij vrijwilligers mensen overtuigen om hun tuin ecologisch en biodiverser in te richten en te helpen de juiste keuzes te maken rond aanplant. Ook het project, dat al in het verleden liep om gratis plantgoed aan onze bewoners aan te bieden, zit in de lijn van het voorstel dat raadslid De Meyer hier vanavond doet. We deden dat al in het verleden, bv. op de Grote Markt en in verschillende wijken. We hebben dit jammer genoeg dit jaar niet kunnen doen om evidente redenen, maar willen dit in de toekomst zeker verderzetten. En ik blijf positief gestemd, dat het actieplan om meer buurtbossen te creëren op een breed draagvlak kan rekenen en dat de keuze, die deze bestuursploeg maakte om dit budget deze bestuursperiode te verdrievoudigen ook breed gesteund wordt. Ik wil gerust in debat gaan - ik heb mij daartoe al geëngageerd – over de manier waarop we die buurtbossen willen realiseren. Aan raadslid Van Gansen wil ik even wat duiding geven over het nieuwe klimaatplan. In de commissie heb ik hier toelichting bijgegeven. Jammer dat u daar niet aanwezig was, maar ik zal een aantal dingen nog even herhalen. U weet als geen ander, dat we in de vorige bestuursperiode echt de voorloper waren in het Waasland met ons klimaatplan en verschillende acties daarin. We waren zeer blij, dat de rest van het Waasland het voorbeeld van Sint-Niklaas volgde en iets later dan Sint-Niklaas ook de burgemeestersconvenant ondertekende. Deze bestuursperiode hebben we de keuze gemaakt om ons volledig in te schrijven in de tijdslijn van Waasland Klimaatland, om zo voluit samen met andere Wase gemeenten ons klimaatplan op te maken. Maar het klopt inderdaad, dat dit niet betekent dat dat onze acties tot, allé, tot de afwerking van het klimaatplan binnen de tijdslijn van Waasland Klimaatland op een lager pitje zou zetten. Ook daar heb ik in de commissie een beeld proberen geven van een aantal zaken. Ik ga er een aantal eventjes overlopen, maar niet te veel in detail gaan. Misschien moeten we dat nog eens op een ander moment doen. Maar onze energiecoaches voor scholen kent u. De andere ondersteuningstrajecten naar het onderwijs, die we, waar we op inzetten. Ons energiecoachingstraject voor handelaars.

De wijkrenovatieprojecten, die verder worden uitgebreid. De acties op vlak van deelmobiliteit, waar we ook komend jaar een extra bijkomende inspanning willen doen. Alles dat we doen rond aankoopbeleid, circulaire economie en nog zoveel meer, vaak in samenwerking tussen heel wat stadsdiensten en ook vaak in samenwerking met collega's. We blijven dus duidelijk in de kopgroep van de klimaatactieve gemeenten. En met die link met andere collega's zie ik al één van die andere collega's hier klaarstaan en die kan dan direct de fakkel van mij overnemen. Dus tot daar. En ik hoop dat ik mijzelf niet herhaald heb.

VOORZITTER: U hebt uzelf overtroffen, schepen. Goed, dank u wel, schepen. Dan geef ik nu als we helemaal ontsmet zijn het woord aan Ine is het normaal. Of is het veranderd? Normaal is het Ine. Ja, voilà, we verwachten schepen Somers. Schepen, u hebt het woord.

SOMERS: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik denk dat er niet zo heel veel punten naar voor zijn gekomen met betrekking tot mijn thema's, maar toch een aantal kleinere aspecten. Ja, terecht heb ik mijnheer Huys horen praten over de vele evenementen, die afgeschaft zijn. Het pessimisme dat daaraan verbonden is. En hij denkt uiteraard dat in 2021 dat pessimisme nog verder noodzakelijk zal zijn of aanwezig zal zijn. Noodzakelijk uiteraard niet, maar aanwezig. Wel, ik kan u zeggen dat 2020 en corona mij enorm als schepen getroffen heeft naar evenementen toe. Maar ik kan u wel stellen, dat vanuit het voltallige college vanaf 2021 in het kader van de mogelijkheden, die de wetgeving toelaten, er geleidelijk aan terug evenementen opgestart worden. En van het ogenblik dat er grote evenementen mogen, dat we deze ook zeker gaan laten aanvangen. Zelfs evenementen, die mogelijks niet tot het standaardprogramma behoren. Dat in het kader van de evenementen. Ik dank ook Karel Noppe voor zijn tussenkomst, omdat hij toch wel het stadsbestuur nog even in de kijker heeft gezet, vooral naar verenigingen, ondernemingen en dergelijke meer en de manier waarop wij hen door deze coronacrisis leiden. Ik vind dat fijn, dat daar toch nog eens op gewezen wordt, want ik denk dat wij allemaal enorm betrokken zijn bij onze inwoners, organisatoren en onze ondernemers. Daarnaast is er ook nog kort ingegaan op de site Heistraat. Ik kan daar verder niet meer over zeggen, dan dat op het moment dat het project toegelicht werd, daar is ook verwezen naar gesprekken met de provincie, mogelijke subsidies en dergelijke meer. Dus ik hoop dan ook in het begin van 2021 dat ik hier een verfijndere situatie naar de commissie kan brengen. In het kader van de sociale economie – en dan denk ik dat wijkwerken daar toch ook onder kan vervat worden – moet ik stellen, dat eigenlijk corona ook hier inhakt en dat eigenlijk de mogelijkheden naar werk daar bemoeilijkt wordt, maar dat wij als stad Sint-Niklaas enorme inspanningen doen om hier effectief tewerkstelling te creëren voor zij die anders moeilijk aan een job geraken.

Ik geef enkele additionele jobs, die wij binnen wijkwerken hebben naar vorgebracht. Het bedelen van de mondkmaskers, toezicht op speelpleinen, huisnummercontrole, opdrachten in het kader van sluikstorten in wijken en dergelijke meer, naast bestaande projecten die wij al lopende hebben. Ik kan u wel zeggen, dat het aantal uren wijkwerken met 40 % gedaald is in vergelijking met 2019, maar dat de stad Sint-Niklaas daar wel de beste leerling van de klas is en dat wij meer dan de helft van de projecten van alle gemeenten en steden verbonden kunnen leveren. Dus ik denk dat wij daar echt nauw op toezien, dat wij zoveel mogelijk uren en ik denk dat het toe nu toe in 2020 een bijna 54.000 uren wijkwerken zijn die via projecten zijn opgestart. Tot hier mijn tussenkomst.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Somers. En dan geef ik nu het woord aan schepen Hanssens.

HANSSENS: Dank u wel, voorzitter. Collega's, het is een open deur intrappen, dat onze realisatiegraad van investeringen niet op het gewenste niveau lag in het verleden. Dit komt deels door een aantal factoren, die we vaak niet in de hand hebben. Afgekeurde ontwerpen, langer participatieproces, ziektes waardoor projecten vertraging opliepen, onverwachte technische problemen, veranderende regelgeving en zelfs al eens een aanpassing op vraag van de oppositie. Maar evenzo heeft dit te maken met onze manier van budgetteren tot voor deze bestuursperiode. En ik wil daar echt nog eens expliciet op terugkomen, omdat de opmerking door verschillende sprekers vanavond is aangehaald over de hoogte van die budgettering of moet ik zeggen de laagte van die budgettering in vergelijking met de projecten, die opgesomd worden. En dan richt ik mij ook specifiek tot Gaspard en zijn specifieke vraag daarover. Door projecten nominatief, dat wil zeggen met de naam van het project, in onze begroting op te nemen en daar budgetten aan toe te wijzen, kan weliswaar een zeer goede budgetopvolging gebeuren en zijn projecten zeker van financiering, maar is het tegelijkertijd een rem op onze realisatiegraad. Je blokkeert je budget indien één van de zaken, die ik net vermeldde, zich voordoen en dan mogelijks voor jaren. Het project Gentstraat/Nauwstraat was in de vorige bestuursperiode 6 keer opgenomen in de begroting voor het volledige bedrag. En telkens doorgeschoven. Kortom, het is leuk te zien dat er budget is voor een bepaald project, maar daarmee wordt het nog niet gerealiseerd. De manier van budgetteren in deze bestuursperiode wil daar een antwoord aan bieden door grosso modo 3 grote budgetposten te creëren voor de domeinen waar ik de opvolging in doe. Projecten openbaar domein, saneringen en rioleringen. De bedoeling is om meer projecten te starten dan er budget is en te putten uit deze budgetten van zodra een project klaar is voor uitvoering. Uit de laatste stand van zaken van verleden week blijkt, dat dit lukt.

100 % van het budget openbaar domein is opgebruikt en 90 % ongeveer van saneringen en rioleringen, vooral door de projecten Puitvoetstraat, Gentstraat/Nauwstraat, die nu wel in uitvoering zijn uiteraard, die bedragen opgebruikt. Deze bedragen zijn vastgelegd voor uitvoering in 2020, mogelijks worden ze wel pas gefactureerd in 2021. Het laat ons toe flexibel te plannen in functie van de status van het dossier, verkeerssituatie of in functie van prioriteiten die op dat moment gelden. Voor volgend jaar staan - en dat kan ik zeggen, want die dossiers zijn hier ook allemaal gepasseerd – Iepenstraat, Tereken, Schoolstraat, kruispunt Eigenlo en hopelijk ook de start van Industriepark-West en het fietspaddossier Dendermondse Steenweg op de agenda. Ondertussen stomen we de andere dossiers zo snel mogelijk klaar voor uitvoering. We kiezen niet zal u zeggen, dat klopt, maar bijna alle dossiers zijn even belangrijk, met misschien een sterretje voor de dossiers waar fietspaden in liggen. Maar de dossiers die klaar zijn, kunnen in deze filosofie en deze manier van werken uitgevoerd worden. Zwaanaarde heb ik al gezegd in mijn commissie is geen fraai verhaal. Ik wil dat best toegeven. Maar het gaat om veel geld en het gaat ook om zoeken naar de beste oplossing. Maar ik kan u verzekeren, ook hier gaan we naar het finale ontwerp toe. Deze manier van werken – en dat wil ik best toegeven – maakt het iets minder makkelijk om hard te maken wanneer wat gaat uitgevoerd worden. En eigenlijk ook om daar een zeker ja, perspectief in te geven. Maar eigenlijk deden we dat vroeger wel. Gaven we perspectief, maar realiseerden we misschien niet. De lijst van dossiers wordt nu continu en transparant op onze website up-to-date gehouden en iedereen die dat wil, kan zijn dossier of zijn straat daar online opvolgen. Diezelfde techniek wordt toegepast op de budgettering van projecten openbaar domein, waarbij er inderdaad enkele strategische projecten zitten zoals de Grote Markt en het H. Heymanplein. Het is geen geheim, want ik heb die informatie zelf aangereikt en ook vorig jaar hebben we dat ook transparant meegegeven, dat inderdaad 70 % van het budget van die ambities is ingeschreven. Niet alleen die strategische projecten openbaar domein zitten daarin, maar ook de realisatie van de winkelwandellus, vergroeningsprojecten, sporten op openbaar domein, enz... Wil dat zeggen dat er ondergeraamd is? Maar nee, er is correct geraamd, maar het wordt evalueren en bijhouden van jaar na jaar zoals u aangeeft, mijnheer Van der Coelden, dat deze manier van budgetteren ons de soepelheid – dat stond gewoon in mijn tekst, mijnheer Van der Coelden, dat was nu niet echt ... ja, ja, het stond gewoon in mijn tekst – deze manier van budgetteren geeft ons de soepelheid om ambities waar te maken, die niet alleen maar in projecten wordt uitgedrukt, maar ook in betere waterbeheersing, vergroening, kwaliteitsinjectie in openbaar domein, kansen op ontmoeting, enz... En dat brengt ons naadloos tot het project Grote Markt, collega's.

De participatie, Frans, ja, is er een ideale tijd om een bevraging te organiseren, vraag ik mij af. Het kan zijn dat net vandaag een goed moment is om na te denken over het concept van het ontwerpteam. De bevolking heeft zich al via verschillende bronnen kunnen informeren. Er is al een breed debat bezig met de bevolking, waarvoor we zelf niets moesten doen of toch heel weinig. En we zijn daar heel dankbaar voor. De mensen zijn thuis misschien in deze vakantieperiode die er aankomt en hebben misschien net tijd om dit nu op een rustige, gestructureerde manier te bekijken. Jos, ik wil het debat van de vorige gemeenteraad niet overdoen, want u hebt een aantal punten aangehaald rond de Grote Markt, die ook in de vorige gemeenteraad naar voor zijn gekomen. Ik heb daar denk ik weinig nieuwe elementen in gehoord. Maar ik wil toch dat volgende nog eens benadrukken, dat participatie in deze is niet om complexe vragen te reduceren tot een ja/nee-vraag. Wat willen we realiseren? Wat wil de bevolking gerealiseerd zien? Bereikbaarheid vanuit het noorden van die stad, dat is belangrijk voor de mensen. En komen we dan tegemoet aan die vraag? Daar peilen we vandaag naar via de bevraging en dat tot het einde van de maand. Maar dat zijn vragen, die meer verdienen dan enkel een simpele keuze te moeten maken. Ik begrijp dat er onzekerheid is over bepaalde keuzes, die moeten gemaakt worden nu in hoofde van heel veel belangengroepen, belanghebbenden, maar ook van heel wat bewoners. En we zullen die keuzes maken, maar altijd met respect voor de doelstellingen van het project en goed luisteren naar wat echt belangrijk is. Wat willen de mensen gerealiseerd zien? Niet in functie van welke boom waar staat, maar hoe willen ze die markt beleven en kunnen gebruiken. Dat is de belangrijkste vraag. En wat is het antwoord dat we daarop gaan doen. Ik ben ervan overtuigd, dat de keuzes die we gaan maken ook de juiste zullen zijn. Op het budget, ook over het budget volg ik u niet, maar dat heb je vorige keer al gezien. We hadden 8 miljoen voorzien. De raming is nu 8,8 miljoen voor 10 % meer oppervlakte. Ook Frans wijst erop dat budgetten soms uit de hand lopen en eigenlijk had ik, mocht ik er niets over zeggen van Peter, omdat ik te lang ging spreken, maar de Paterskerk, u verwijst naar de 800 – maar luisteren doe ik niet nee – maar voor de Paterskerk verwijst u naar de 830.000 euro softkost zoals dat staat in de tabel, die ik voorzien heb voor het project. Maar ik wil er wel op wijzen, dat dat niet allemaal pure studiekosten zijn. Wat zit daarin? De verzekeringspolis, stabiliteitswerken, voorbereidende ... De masterplanfase zat er nog in, ik spreek al over 5 jaar geleden, die voorafgegaan is aan de studie, aan dit project. En ook de projectkosten die we betalen aan Interwaas. Geen studiebureau, maar de intercommunale als projectregisseur. Veel kosten, die ook in een andere constellatie moeten gemaakt worden. Voor Groot-Kloosterland dan, daar starten we inderdaad terug in 2021. Dat was misschien een beetje begraven in de zin van dat dat heeft stilgelegen van denk ik begin 2018.

Dus dat is toch wel al een hele tijd. Ondertussen is daar de mobiliteitsstudie Groot-Kloosterland gebeurd en we willen die graag afronden - dat heb ik de vorige keer ook al gezegd - met een terugkoppeling naar de bevolking. We zullen dat nu op papier proberen te doen en ook in deze gemeenteraad, wel gemeenteraadscommissie die terugkoppeling te doen als een ja, ik zou zeggen een voorproefje of voorsmaak van wat we moeten gaan beginnen voor Groot-Kloosterland. Hoe we dat willen doen en met welke middelen dat we duidelijkheid gaan scheppen en duidelijkheid is de bedoeling van een nieuw ja, een nieuwe visie voor Groot-Kloosterland en daar kunnen we vandaag inderdaad veel minder over zeggen. Dan kom ik naar verkeersveilige stad. Verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid zijn de twee belangrijkste doelstellingen van ons mobiliteitsplan. Alles wat we doen op het vlak van mobiliteit, maar echt alles wat we doen op het vlak van mobiliteit, wat we doen op openbaar domein, wat we doen zelfs in rioleringsprojecten, als we kijken naar de bovengrond, die zijn in functie van die verkeersveiligheid. Maar ook alle softmaatregelen. Snelheidsbeperkingen, tonnagebeperkingen, enz... Dat doen we in functie tot het vergroten van de verkeersveiligheid. Vandaag is er een hang - en ik begrijp dat heel goed - een hang naar de nulrisicomaatschappij. En we moeten allemaal streven naar nul verkeersslachtoffers. Maar dat er simpele oplossingen zijn, dat er simpele manieren zijn om tot die nul te komen, dat weten we allemaal, dat is er niet. We moeten verder werken waar we op bezig zijn. We moeten uitvoeren wat we naar voor hebben geschoven en in sommige gevallen moeten we de focus inderdaad een beetje verplaatsen of moeten we in andere dingen wat sneller zijn. We gaan daar duidelijkheid over creëren over wat onze prioriteiten zijn, hoe we dat gaan aanpakken. Zoals ik heb beloofd, zoals de burgemeester heeft beloofd trouwens. En op 18 januari in de commissie van de burgemeester of op 26 januari een aparte dag als de commissie van de burgemeester te zwaarbeladen is, zullen we een commissie verkeersveiligheid houden, helemaal gewijd aan het thema verkeersveiligheid. En kunnen we dieper ingaan op de verschillende aspecten, zoals bv. zwaar vervoer zoals u hebt aangehaald. Over stadsbussen hebben we het al uitgebreid gehad. Ik denk dat er nu heel veel puzzelstukjes op tafel liggen. We hebben het nog over een aantal puzzelstukken gehad in november met mekaar. Die puzzelstukken moeten nu één grote puzzel vormen en moeten we gaan kijken welke stukjes dat daaruit ontbreken en of we die aanvaardbaar vinden of niet. Het kan zijn, maar ik wil daar niet op vooruitlopen, het kan zijn dat we het niet eens zullen zijn over welke puzzelstukjes ontbreken. Het kan zijn hé. Maar ik wil er niet op vooruitlopen.

We naderen stilaan het einde van het begin - ook voor projecten openbaar domein en de voorbereidingen - en staan klaar voor de hoofdmoot, knopen doorhakken, projecten uitvoeren voor betere waterbeheersing, meer verkeersveiligheid, gezelligere en groenere verblijfsruimte in onze stad. Het is al gezegd, geen prestigeprojecten, maar noodzakelijke projecten. We hebben een prachtige stad, met prachtige mensen en nu ook projecten om naar uit te kijken. Deze begroting, het werk dat al gedaan is, het werk dat onze medewerkers hebben gedaan - met de hulp soms van stevige en deskundige bureaus - hebben de machine in gang gezet die ons een stukje uit die grijze middenmoot moet trekken in de richting van een nieuw elan voor onze stad, waar we niet op het vlak van openbaar domein en mobiliteit een meeloper zijn die achter de feiten aanlopen, maar zelfzekere stad die de koe bij de horens vat en waar we niet een flauwere flectie willen zijn van in Antwerpen of Gent, maar een eigen Sint-Niklaas verhaal aan het schrijven zijn. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. En dan komen we aan schepen De Bruyne. Schepen, u hebt het woord.

DE BRUYNE: Ja, dank u, voorzitter. Ik zal ook geheel volgens het concept van de avond kort zijn, beloofd. Eerst en vooral met betrekking tot participatie. Mijnheer Wymeersch, ja, het staat nu wel vast, het zal nooit een grote liefde van u worden. U had het over het participatietraject naar aanleiding van de werf Grote Markt. Daar ben ik het uiteraard niet eens met uw beweringen. Dit is een breed participatietraject, waar we zoveel mogelijk inwoners, gebruikers, belanghebbenden en experts willen betrekken in de aanloop naar het ontwerpplan. Daartoe nemen we 4 initiatieven, die allemaal ja, ressorteren onder participatie. Een publieksbrochure met een reactieformulier, een online inspiratietool, de adviesgesprekken die momenteel gaande zijn met experts, de Picto-play die zich voornamelijk richten tot jongeren. De bedoeling is, dat tot eind december aandachtspunten en suggesties kunnen meegegeven worden aan de ontwerpers, die dan vervolgens daarmee aan de slag zullen gaan en uiteindelijk in de lente met een voorontwerp op de proppen zullen komen. En dan opnieuw zal er een breed participatietraject gevoerd worden over het voorontwerp om dan uiteindelijk finaal naar een definitief ontwerp in het najaar 2021 te gaan. Daarnaast willen we ook een infopunt oprichten op de Grote Markt, waar al onze inwoners voortdurend informatie krijgen over de gang van de werken en alles wat zij willen weten over die nieuwe Grote Markt. Dus, wij zijn echt wel van mening, dat dat een kwalitatief participatietraject is. Met betrekking tot de opmerkingen van Jos en Kris, want die lagen min of meer in dezelfde lijn, daar kan ik het volgende op zeggen. Het feit dat we een aantal zaken uitbesteden aan externe bureaus, nu, waar we dat met personele bezetting kunnen, ja, zullen we zelf trajecten trekken.

Zoals het traject inderdaad van de Breedstraat, dat door jullie positief werd ervaren, waarvoor dank. Maar daar waar het onze draagkracht overstijgt, zullen we blijven beroep doen op externe bureaus, die ook telkens heel wat expertise en ook nieuwe inzichten binnenbrengen in onze eigen organisatie. En dus zullen we blijven streven naar die goeie mix tussen enerzijds de inbreng van participatiebureaus en anderzijds onze eigen werkkraft, die we hierin kunnen brengen en om zo tot kwalitatieve en doordachte trajecten, participatietrajecten te komen niet alleen in onze grote werven, maar ook in al onze toekomstige projecten. Ik dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen De Bruyne. En dan geef ik het woord – het zal via de computer zijn – aan schepen Baeyens. Filip, u hebt het woord. Schepen?

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Ja, cultuur is het bijzonder hard. Door heel veel lockdown heeft het er ook bijzonder hard op ingehakt, ook een stuk hoop en dat is eigenlijk ook wel binnen de diensten van de stad natuurlijk heel hard te merken geweest. Maar vooral ook voor iedereen met een hart voor cultuur. Die tweede lockdown hakt er echt wel hard in en zeker de hoop, die dan weggenomen is, is eigenlijk heel lastig om mee te leven. Daar is natuurlijk, we hadden vanavond ook niet de gemeenteraad kunnen doen, maar CC Variété kunnen doen. Het Cultuurcentrum recht toch zijn rug en zal ook donderdag op onze 2e gemeenteraad actief zijn, maar ook volgende week en daar nodig ik jullie allemaal hartelijk op uit om CC Variété af te stemmen op jullie PC voor volgende week. Ik denk dat er aan mijn adres 3 zeer punctuele vragen waren. Dat is Julien Ghesquière rond het recyclagepark in Belsele. Ik denk dat we daar eigenlijk het debat al volledig gevoerd hebben vorig jaar. We kunnen dat herhalen. Dus alle parken werden opengesteld voor alle inwoners van MIWA. Dat heeft ervoor gezorgd, dat er toch wel een spreiding kwam. En wat Belsele betreft tussen Vlyminckshoek en Waasmunster. Zelfs nu dat in Waasmunster de Neerstraat openligt, merken we toch dat er eigenlijk geen overloop is aan mensen en zien we door het nieuwe recyclagepark op Vlyminckshoek ook geen file meer staan. En dat was ook de ambitie en dat is toch wel vrij goed gelukt. En dat zorgt ervoor dat zeker in Belsele de mensen niet verder dan 5 km van hun recyclagepark wonen. En dat is eigenlijk ook de ambitie en de doelstelling van OVAM. Ik denk dat je ten westen van Sint-Niklaas ergens in wijk Zwaanaarde verder dan 5 km van een recyclagepark woont, maar ook daar hoor ik zeer weinig opmerkingen daarrond. Dus nee, dat extra park is er niet te verantwoorden om daar de kost voor te maken. Ik denk dat de spreiding van die 6 parken, die we vandaag hebben binnen MIWA, zeer goed werken. Een tweede, zeer punctueel punt, was het bufferbekken dat Gaspard aanhaalde langs de Mechelen/Terneuzenwegel. Daarvan kunnen we, de stand is vandaag in ieder geval zo, dat het ontwerp goedgekeurd is door het college en dat er een omgevingsvergunning aangevraagd wordt voor het bufferbekken.

En we hopen daar toch inderdaad schot in de zaak te krijgen. En dan tot slot het asbestverhaal van Jef. Ja, wel ontgoochelend zijn tussenkomst, vind ik, absoluut ontgoochelend. Ik denk dat we echt pionier zijn wat de asbestcoach betreft. Ik denk dat we de eerste zijn in Vlaanderen, die op een zeer gestructureerde manier iemand voltijds in dienst heeft om rond asbest een echte werking te maken, een echt kenniscentrum te bouwen, een echt punt te maken waar burgers terecht zullen kunnen. Dat daar een website voor nodig is en daar smalend over doen, begrijp ik al helemaal niet. Als we een echt asbestpunt willen worden, waar alle raad en daad kan verkregen worden lokaal, denk ik dat een website daar een zeer goeie stap is. En ja, Jef, het is zeer normaal dat MIWA of de nieuwe asbestcoach geen vaststellingen mag doen hé. Dat is inderdaad geen politie, dat is juist. Dus als er asbestdetectie moet zijn, zal dat door de milieu-politie moeten gebeuren. Ik denk dat dat een vanzelfsprekendheid is. Het is ontgoochelend, vind ik, dat je vanuit het asbestverhaal daar niet de sterkte van ziet en eigenlijk amper wil meedenken. Maar dit volledig ter zijde.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Dan geef ik nu het woord aan schepen Callaert, ook online. Schepen?

CALLAERT: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik zal mij in de traditie van vorige, van mijn collega's ook zeer kort proberen zijn. Maar er waren ook zeer weinig vragen of opmerkingen aan mijn adres. Frans ...

VOORZITTER: Schepen, wij hoorden u even niet. Dus misschien nog even terug ...

CALLAERT: Geen probleem. Dus ik heb, Frans en Jef hebben enkele vragen gesteld of hebben een vraag/opmerking gemaakt over de wachtlijsten en de tekorten op de sociale woningmarkt. Ja, ik verwijs daarbij naar mijn tussenkomst in de gemeenteraad van november over het armoedeplan. Daar hebben we het uitgebreid over gehad, ook over de taskforce sociaal wonen dan. Mevrouw Luyckx, twee puntjes. Eén, de controle van eigendommen in het buitenland voor huurders van sociale woningen verwijs ik ook naar mijn antwoord op de gemeenteraad van vorige maand. Daar zijn geen nieuwe elementen in onze stad bijgekomen voor dat standpunt te veranderen. Het tweede, het meldpunt discriminatie waar u ja, toch wel vrij laatdunkend over was. Dat is geen meldpunt van Unia, dat is een meldpunt van de stad dat zal opgericht worden vanaf 1 januari volgend jaar. Dat is in samenwerking met Unia. En de reden, allé, één van de redenen dat we dat oprichten, is omdat dat een verplichting is met het instappen in het intergemeentelijk samenwerkingsverband. Moeten wij zo'n meldpunt discriminatie oprichten. Wij doen dat ook zeer graag. Dat is zowel voor huurders als voor verhuurders die klachten hebben, die kunnen daar terecht. En bij deze, voorzitter, heb ik de paar korte vragen of opmerkingen beantwoord.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Callaert en dan geef ik ook nog het woord aan schepen Heyrman. Sofie, u hebt het woord.

HEYRMAN: Ja, goeienavond. Ja, dank u voor alle tussenkomsten en de constructiviteit daarvan. Als dat al een werkwoord is dat klopt of een woord dat klopt. Nee, dat is geen werkwoord hé. Enfin, sorry daarvoor. Frans, ja, gij had cijfers over het bijzonder comité en de dossiers, die vooral, de cijfers rond nationaliteit en vooral rond afkomst. Nu ja, de cijfers die wij geven in juni, dat is altijd, dat zijn altijd de cijfers die we kunnen trekken. Dus daar was Belgische nationaliteit 60 % en dan andere nationaliteit 40 %. Bij die Belgische nationaliteit zitten daar natuurlijk ook mensen van andere afkomst. Nu, het is bijzonder dat jullie er toch cijfers hebben kunnen uittrekken, want jullie zien eigenlijk alleen maar ja, een soort van code. Dus ook wij, als wij daar al iets over zouden willen zeggen, moeten we dossier per dossier vastpakken. Dus op zich zijn die daar niet. Nu, eigenlijk is het gewoon onze bedoeling om iedereen te bereiken. En ja, dat blijft een werkpunt. Er zijn ook verschillende sprekers op tussengekomen. We hebben bv. de informatiecampagne – waar ook Jef over heeft gesproken – van vorige week. We hebben heel lang gediscussieerd over hoe die folder er moest uitzien. We hebben hem heel simpel gehouden. Via intermediair. Dat blijft ook een hele belangrijke. Ik denk dat één van uw raadsleden één van de belangrijke intermediairen is van de stad om mensen naar het Welzijnshuis door te verwijzen. Outreachers, dus ja, we moeten er blijven op inzetten. De veelheid van organisaties is een rijkdom. Ik kan mij voorstellen, dat ge soms door het bos de bomen niet ziet, ook al hebben we net een hele rits samenwerkingsovereenkomsten gehad de voorbije maanden en hebben we ook intern gepland, staan er ook verschillende ja, organisaties waar we mee samenwerken. Ja, ik zal in de loop van het voorjaar waarschijnlijk nog eens op een commissie gewoon al die samenwerkingsovereenkomsten, die we hebben, nog eens kort toelichten. Ja, dan heel het verhaal van rechten en plichten en kansen geven en kansen grijpen. Ik denk eigenlijk dat iedereen, alle fracties vinden dat men kansen moet geven en dat kansen ook gegrepen moeten worden. Alleen is in mijn nog niet zo lange ervaring in het OCMW, maar daarvoor ook met welzijn, zie je gewoon dat ge sommige mensen heel veel kansen moet geven. Dat cliënteel van het OCMW en ook het bijzonder comité vaak een kwetsbaarheid heeft en een probleem soms om kansen te grijpen. En men stoot zich soms wel eens twee of veel meer keren aan dezelfde steen en dan moeten wij er toch telkens zijn. Nu, doen alsof dat dan, het is niet zo dat mensen gewoon geld krijgen en dat er geen begeleidingstraject is of dat er niets tegenover staat. Ik blijf het herhalen, als mensen mij dat vragen. Want soms denken mensen ah ja, ge krijgt dan gewoon leefloon en voor de rest van uw leven gebeurt er dan niets anders. Nee, er zit een begeleidingstraject op.

Wij zetten hard in op activering. Waar dat kan naar gewone tewerkstelling, waar dat niet kan en dat is ook wel een steeds groter wordende groep, ook een beetje door afbouw van de zorg, bv. afbouw van de psychiatrie merken we dat er steeds meer mensen zijn, waarvoor dat betaalde activiteit geen, ja, geen haalbare doelstelling niet meer is. Maar we hebben een hele, hele reeks programma's, trainingen voor trajecten, die we dan toch proberen doen. Ik denk dat uw aandacht voor de zorg, dat siert u, dat is schoon en dat is een blijvend aandachtspunt, ook voor velen in de raad. Dat delen we. Wat dan voldoende personeelsinzet is, dat blijft moeilijk te bepalen, zoals Tjeu al vroeger heeft toegelicht. We blijven wel boven de norm zitten, maar ja, is dat dan, wat dan juist genoeg is, dat is heel moeilijk. Ik sluit alleen niet aan bij het feit dat ge zegt van ja, kwaliteit dat lijkt niet belangrijk. Als ge de missie en de visie van 't Zorgpunt erop naleest, dan staat dat er echt heel hard in en ik geloof daar ook heel hard in, dat alle mensen die voor 't Zorgpunt werken, dat dat bij hen bovenaan op de prioriteitenlijst staat. Ik ben eens aan het kijken, want er is al veel door voorgaande sprekers gezegd. Ja, Kris, ik denk zo actief en ambitieus welzijnsbeleid en beleid dichtbij de mensen, ik denk dat we dat zeker allemaal willen en dat daar uitdagingen inzitten, zeer zeker. De gebieden, die ge opnoemt, domeinen waar er tekorten zijn, wij proberen die tekorten aan te vullen. Bv. – en dat zal ook in januari nog op de gemeenteraad komen – extra middelen voor Toontjeshuizen en De Klok. Dat zijn de voorzieningen voor personen met een beperking. De samenwerkingsovereenkomst met GGZ, die een beetje vertraging oploopt, die komt eraan. TEJO, het CLB hebben we ook extra middelen gegeven voor traumahulpverlening of psychische bijstand. En ik vond het wel een schoon, ja euh, een schoon idee dat de aanvullende steun Assepoester is. Dat blijft zo, dat we die moeten ja, moeten bekendmaken, verder bekendmaken. Ik volgde alleen niet juist in die metafoer, want die trouwt dan, dat is dan iets met een pompoen en een koets en een prins. Ja, dat eindigt goed en dan komt er een hele schone prins. Dus ik ben wel benieuwd hoe we dat verhaal kunnen vertellen en wie dat dan de prins is. Dus daar ben ik eigenlijk heel blij mee met dat Assepoester-verhaal. Ja, die fantasie moet stoppen, inderdaad. Jef, de folder, ja, ik hoop ook dat die effect zal hebben. Ik denk dat we al een paar keer, men zegt altijd dat ge iets 7 keer moet herhalen vooraleer dat mensen dat weten, dus ik denk in alle coronafolders hebben we ons regelmatig herhaald van kom naar 't Welzijnshuis, kom naar 't Welzijnshuis. Ook die folder zegt dat. Ge verwijst dan naar Menen. We hebben het al verschillende keren over deur-aan-deur gehad. Voor mij is een deur-aan-deur niet efficiënt. Toch niet iedere deur in Sint-Niklaas. In sommige buurten en inzetten op outreachers en het verhaal van die intermediaire, zeer zeker. Ja, over die 650.000 meer voor leefloon, ge kunt zeggen het is een verplichting. Andere besturen schuiven dan budgetten door.

Er zitten heel veel dingen in onze begroting, waar we zelf de keuze maken om echt extra middelen vrij te maken. Dus ik denk wel dat onze begroting ook een heel sociaal gelaat heeft. Ja, sorry en ik heb weer niets gezegd over de tussenkomsten van de meerderheid, maar bedankt.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Heyrman. Dan ik ga gewoon één opmerking, die hier op de chat gekomen is, dat mevrouw Luyckx niet laatdunkend over het meldpunt an sich, maar wel bedenkingen had op de samenwerking met Unia. Goed. Dan geef ik het woord nu ... Respecteren we dezelfde volgorde of ... Ja, oké. Dan geef ik eerst het woord aan mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik zal proberen vrij kort te zijn. Mevrouw de schepen, ik zal met u beginnen, omdat u daarjuist geëindigd bent. Ik vind het leuk en goed en tof, dat u zegt van kijk, het is niet alleen ze passeren langs de kassa en daarmee is voor ons de kous af. Er worden bepaalde mogelijke, waarin trajectbegeleiding en noem maar op. Ik zou willen vragen aan u of ge in de loop van de eerstvolgende maanden eens met uw commissie kunt uitleggen hoe die trajectbegeleiding en al wat ermee te maken heeft juist in de praktijk in zijn werk gaat. Rekening houdende met de signalen, die wij krijgen, dat het verloop van de sociale assistenten binnen het OCMW nog altijd vrij groot is, is dat geen onbelangrijk detail en zou ik toch graag weten, hoe zit die werking juist in mekaar en wat is de effectiviteit ervan? Eén.

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Dat maakt niet uit dat dat op dat comité komt, dat komt toch bij mij terecht, dat weet ge. Voilà. Wel, ... (geen opname) ... daarmee. Waar zat ik nu? Ah ja, goed. Dan kom ik bij Zorgpunt. En ge kunt ervan zeggen wat ge wilt, mevrouw de schepen en kwaliteit zal inderdaad wel hoog in het vaandel van Zorgpunt staan, maar kwaliteit schrijven of kwaliteit geven, is toch een groot verschil. En de kwaliteit kan altijd beter. Wat ik dus niet snap – en we hebben hier de discussie gehad – waarom is de toelage aan Zorgpunt niet geïndexeerd? Kort samengevat – het is misschien kort door de bocht, mijnheer de schepen van financiën – ze hadden het niet nodig, want ze hebben een buffer. Mijn eerste uitgangspunt blijft nog altijd zorg mag geld kosten en twee, als instelling, als Zorgpunt een financiële buffer heeft van anderhalf miljoen, dan vraag ik mij af wat staat die buffer daar te doen? Met die anderhalf miljoen die ze hebben opgebouwd op 2 jaar tijd kunnen ze toch inspanningen leveren omwille van de zorg. Ze kunnen de dienstverlening verbeteren, kunnen personeel aanwerven, ze kunnen het aanbod in de keuken ... Weet ik veel wat. Maar anderhalf miljoen in een zorginstelling, die zo onder druk staat die woonzorgcentra, dat is toch onverantwoord.

En dat gij dan zegt oké of dat het college zegt, dat de meerderheid zegt van we moeten die indexeren, dat is een logische uitleg natuurlijk, maar uw uitleg als college en als meerderheid zou moeten zijn “hela, mannekes van Zorgpunt, Zorgpunt dat is geen spaarkas hé, dat geld moet rollen, dat geld moet geïnvesteerd worden onmiddellijk, dat moet ge niet opzijzetten als een buffer”. Dat is mijn kritiek wat dat betreft. En ik wil nog één keer tussenkomen over het aanknopingspunt bij hetgeen dat collega Noppe terecht heeft gezegd en daar is te weinig aandacht aan besteed. Hij is één van de enigste die gezegd heeft kijk, we gaan naar de 80.000^e inwoner. En hij heeft daar direct op gezegd “dat betekent dat we als stad moeten investeren, want we moeten dat en dat en dat kunnen aanbieden aan onze inwoners”. Helemaal correct. Maar wat men dan vergeet en ik heb dat hier ook al een paar keer gezegd in het verleden, hoe groter de stad wordt, hoe groter het cliënteel wordt. Ook het openbaar domein breidt uit, de groenvoorziening, ... Alles en daar zie ik in het personeelsbestand geen overeenkomstige aangroei. Ge kunt niet een grotere stad met een groter aantal inwoners blijven bedienen met hetzelfde aantal personeelsleden. Dat is onmogelijk. En wij hebben het natuurlijk dan niet in deze omstandigheden over het binnenpersoneel, maar vooral bij de buitendiensten die instaan voor het dagelijks onderhoud van wegenis, groen en noem maar op. En ik denk, mijnheer de schepen van personeel, dat ge die oefening eens moet maken, want uiteindelijk – en ik zie het al gebeuren zoals in het OCMW van vroeger – gaan we dus hier zitten met een grote omgekeerde piramide, waar ge dus een zwaar hoofd hebt en een smalle basis. Nee, ons personeelsbestand moet een sterke en brede basis hebben en een smallere top. Dus ik denk dat ge rekening houdend met het feit inderdaad, dat ge een groter aanbod hebt, dat ge dus ook uw personeelsbestand aan uw aanbod moet aanpassen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord aan de heer Huys.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, ik heb hier vanavond een paar dingen gehoord en waar ik toch eventjes op zou willen terugkomen. Om te beginnen, studie- en adviesbureaus. Vanuit mijn professionele bezigheid zie ik of heb ik een inkijk in boekhoudingen van bepaalde grote bedrijven. En wat mij de laatste jaren er zeer duidelijk is in geworden, dat daar de hoeveelheid facturen aan studie- en adviesbureaus daar zeker niet veel minder is dan hier in de stad. Langs de andere kant is het inderdaad een feit – en dat hebben we hier ook al geregeld in commissies gehoord – dat we problemen ondervinden in het vinden van gespecialiseerd personeel. Dat we architecten moeten uitbesteden, omdat we geen architecten in dienst kunnen nemen. Dat we ICT-ers moeten uitbesteden, omdat we geen ICT-ers in dienst kunnen nemen. Dus dat is een structureel probleem. Jos, je zei dat het inderdaad in ons programma stond dat er een tweede inrit zou komen op de markt, dat klopt.

Maar, soms gebeurt het dat wij andere inzichten krijgen. Soms gebeurt dat al eens door de oppositie, dat is ook al eens gebeurd. Maar deze keer is dat gebeurd door de mensen, die het visieproject hebben opgemaakt. En ze hebben ons daarvan kunnen overtuigen en – althans, mij toch kunnen overtuigen en ik denk de mensen van de andere partijen ook – en uiteindelijk het project van de Grote Markt staat nog zeer pril in gans zijn gebeuren, in gans zijn participatie. En ik denk dat we daar nog, dat we een groot verschil gaan zien of een belangrijk verschil gaan zien tussen het originele visieplan en de uiteindelijke uitvoering. Wat betreft de investeringen. Ik denk moesten we niet onze capaciteit aan investeringen uitvoeren, dat men ons van gierigheid zou verwijten. Want uiteindelijk, er zijn heel veel problemen in onze stad en die moeten aangepakt worden. En daar proberen wij hier antwoorden aan te geven. En door die investeringen te doen, denken we dat we daar de goede zaak mee dienen. En uiteindelijk, als we het dan bekijken, stel dat we het dan niet zouden doen en overschotten zouden realiseren, dan gaat ons dat ook nog meer geld kosten, want geld op een rekening kost geld. Julien verwees naar het doorschuiven van de investeringen. De schepen heeft er al op gealludeerd, maar dat is een jammerlijk feit van al jarenlang. En wij hebben in ieder geval de ambitie om die uitvoeringsgraad te verhogen en zo min mogelijk dossiers door te schuiven. Jef, ik hoor het je graag zeggen, meer mensen, meer zorg aan het bed. Eigenlijk ben ik daarmee akkoord. Ik kan daar met jou daarover akkoord gaan. Maar, het jammerlijke is, 2019 is er geen enkele verpleegkundige afgestudeerd, omdat ze van 3 naar 4 jaar gingen in de opleiding. Zowel, we hebben het gehoord van Tjeu, maar ook in het ziekenhuis horen we dat, dat verpleegkundigen vandaag de dag vinden, het is een knelpuntberoep geworden hé. Dus nu mogen we daar vacatures voor openschrijven, ik vrees – en ik vind dat een zeer jammerlijk feit – maar ik vrees, zelfs de budgetten die vanuit federaal zijn vrijgemaakt voor extra verpleegkundigen, dat ze gewoonweg ook nog niet zullen ingevuld geraken. Dus allé, ik denk dat dat een belangrijke nuance is, dat het niet alleen niet van niet willen is, maar vaak van niet kunnen. Ik vind het wel belangrijk, Jef, dat ge het veel belangrijker vindt om in sociale woningen te investeren dan in meer zwemwater of een bibliotheek, laat staan voor een project in de Heistraat. Ik heb daar akte van genomen. En ook een opvallendheid is, dat je sprak over mensen die betrappt worden bij een controle op tonnageverbod, maar tegelijkertijd ook zegt dat er geen tonnageverbod is en dat er een tonnageverbod zou moeten komen. Dus maar goed. Het laatste puntje is het Zorgpunt. Ik heb gehoord van de schepen, dat het unaniem is goedgekeurd. We hebben een gewoonte om ook de oppositie te betrekken in de raad van bestuur en de algemene vergaderingen. Het is mij dan ook zeer opvallend, dat ze daar de begroting goedkeuren en hier dan zwaar oppositie voeren. Waarvoor dank.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Huys. Dan geef ik het woord aan de heer De Meyer. Jos, ge hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, ik dank de burgemeester en de meeste schepenen voor hun antwoord. In vogelvlucht, de studies, we hebben zeker niet de bedoeling om dit op flessen te trekken. We hebben uitdrukkelijk – en ik verwijs ook naar wat collega Van der Coelden zegt – sommige studies zijn zinvol. Er is zelfs gezegd wat betreft de architecten en uiteraard sommige zaken voor ICT kunnen heel zinvol zijn. We vinden alleen dat er overdreven wordt. En ik heb het voor mij meest frappante voorbeeld gegeven, Kloosterland. Tot nog toe 280.000 euro studies en er moet nog uitzonderlijk veel gebeuren. Twee, investeringsvolume volgende legislatuur, schepen. Ik heb hierover een gesprek gehad met de belangrijkste financiële ambtenaar en het is eigenlijk na dit gesprek dat ik tot die conclusie gekomen ben. Ik heb ook meestal gezegd wat mijn conclusie was, want alle cijfergegevens die ik geciteerd heb, heb ik dubbel gecheckt en gevraagd als mijn interpretatie juist was. Dit geef ik u alleen maar mee. Zorgpunt niet-indexering als antwoord op de vraag van collega Baeten. Schepen, u heeft ons daarmee niet overtuigd. Wij hadden liever een meer ambitieus en meer voluntaristisch beleid gezien. Vier, schepen De Meester, ik ga u het in alle oprechtheid zeggen. Gij bevestigt nogmaals wat ik gezegd heb. Alstublieft, probeer uw egelstelling, uw defensieve egelstelling te verlaten. Blijkbaar is het – ik weet het niet – is het karakterieel, is het ideologisch onmogelijk voor u als wij een suggestie doen om te zeggen dat ze waardevol is. Wij proberen alleen maar een positieve inbreng te geven. Wat betreft het schattingsverslag, u hebt daar niet op geantwoord, dus ik ga ervanuit dat er geen is. Dat is zeer merkwaardig als ge gaat onderhandelen over prijzen, dat er geen schattingsverslag is. En het moet voldoende recent zijn. Mocht dat toch het geval zijn, dan ga ik ervanuit dat de stadsdirecteur mij dat zal bezorgen of mij toch minstens laten weten dat het er niet is. Voor alle duidelijkheid, ik heb heel wat schattingsverslagen gelezen. Zelfs in mijn fractie spreek ik daar niet over, laat staan dat ik één prijs uitspreek die in het schattingsverslag staat van sommige dossiers, want dit is deontologisch voor raadsleden verboden en dat is mij totaal bekend. Ik weet welke cijfers ik mag noemen en welke niet. Het aanbod, dat jullie doen van prijs vanuit het college, die is overigens niet belangrijk. De prijs, die belangrijk is, dat is de prijs die betaald is in Sinaai voor een soortgelijke transactie. U verwijst naar de vroegere plannen van de Clementwijk. Schepen, ik wil u erop wijzen dat bij de vroegere ontwikkelingen 2 ha park voorzien zijn. Dat er ook plannen waren voor een groene corridor en uitbreidingen op termijn. U verwijst naar schepen Heynderickx. Mag ik u erop wijzen, dat Groen al enige tijd in het schepencollege zit. En het verrast mij ook altijd als ge zo meewarig doet over vroegere colleges.

Mag ik u erop wijzen, dat uw gerespecteerde collega Sofie Heyrman daar ook inzat. Maar mogelijks zijt ge dat vergeten. Ten slotte, schepen, ons voorstel in verband met bomen en struiken in tuinen gaat veel verder dan de acties, die ge tot nog toe gedaan hebt. Bedankt, schepen Hanssens, voor uw antwoord. Wij interpreteren duidelijk een aantal gegevens op een verschillende wijze. Ik wil nog even zeggen, voor ons is een aangename, meer groene markt belangrijk, maar hij moet ook bereikbaar blijven en het stadshart moet bereikbaar blijven. Een aantal foliekes van het studiebureau mogen zeker geschrapt worden. Als ik het in één zin moet samenvatten, dan zeg ik “niet alleen een mooi prentje is belangrijk, maar ook een bruikbare Grote Markt”. Schepen De Bruyne, hetzelfde eigenlijk als voor de studies. We zeggen niet dat het nooit mag van externe bureaus aan te spreken voor participatie. Maar alstublieft, overdrijf niet. Wij gaan begin januari spreken over de beslissingen uitzonderingen dagelijks bestuur. En voor ons moeten daar een aantal participatie-initiatieven, die ge in de toekomst neemt, ook naar de gemeenteraad komen. Dus we gaan zeker van gedachten daar kunnen over wisselen op termijn. Schepen Huys, studiebureaus, ik heb daarnet reeds gezegd hoe wij dat zien. Collega Huys – ik wou hem gelukkig maken, ik wou hem gelukkig maken – collega Huys, over studiebureaus heb ik het reeds gehad. En dan nog iets belangrijk. Als u zegt wij zijn overtuigd dat de tweede inrit en uitrit van de parking onder de markt niet moet, dan heb ik niet gezegd dat we niet overtuigbaar zijn. Maar, wat nu het alternatief is, dit is voor ons totaal onvoldoende en dit lost de problemen op geen enkele manier op. Sorry dat ik een paar seconden over mijn tijd ben. Voorzitter, u weet dat de raadsleden het laatste woord hebben en dat we straks mogelijks nog heel kort zullen repliceren op de schepen.

VOORZITTER: Goed, dank u. Dank u, mijnheer De Meyer. Ik zie dat mevrouw Geerts het woord vraagt, maar als het goed is, ... Ja, mevrouw Geerts, dan geef ik u het woord nadat Kris, uw fractieleider ... Mijnheer Baeck heeft gezegd, dat hij niet wil tussenkomen. Dus eerst mijnheer Van der Coelden en dan aansluitend mevrouw Geerts.

VAN DER COELDEN: Ja, twee korte reflecties achter de replieken. Ten eerste, Peter, over de responsabiliseringsbijdrage, allé, ik zou zeggen the proof of the pudding is in the eating. In ieder geval, Vlaanderen heeft het blijkbaar nog gepresteerd om nog dit jaar 1,4 miljoen euro te storten op de rekening van de stad als subsidie voor de responsabiliseringsbijdrage van het OCMW. Dus in ieder geval, zij hanteren blijkbaar tot nog niet zolang geleden nog altijd hun eigen tabellen. Dus allé, ik denk toch dat die zaak eens moet uitgeklaard worden. In wiens voor- of nadeel dat het zal spelen, dat zullen we dan wel zien. Twee, wat studiebureaus en participatie betreft. Burgemeester, u hebt gezegd, de meeste van die voorstellen om externen aan te stellen, komen vanuit de administratie.

Nu, ik vind dat nogal flauwtjes, want uiteindelijk is het wel het college of de gemeenteraad die ze uiteindelijk aanstelt. En ik zou alleen maar zeggen, blijf dan ook kritisch zijn voor dat soort voorstellen en vraag u toch altijd af of de mensen het zelf niet kunnen doen en wat de meerwaarde is van het betrekken van die externen. Twee, meer ten gronde. Allé, ik heb een subjectief en een objectief probleem met sommige of de betrokkenheid van sommige van die externen. Subjectief, ik heb het soms lastig als ik bv. naar het stadsgesprek ga in 2019 of ik ga op 16 september naar de presentatie of de infomarkt over het zwembad, dan word ik daar ontvangen, dan krijg ik daar toelichting en dan word ik daar buiten geleid door mensen die ik niet ken en die ook geen – allé, toch voor een groot deel – die ook geen voeling hebben met de stad en die ook niet het stadsbestuur vertegenwoordigen. Maar ik zeg het, dat is subjectief. Maar ik heb het daar lastig mee. En objectief dan, ik denk dat we – allé, ik wil dat niet dramatiseren hé, ik wil dat ook dossier per dossier bekijken – maar ik denk dat we ons er moeten bewust van zijn, dat die externen soms echt wel impact hebben op de besluitvorming. Neem nu het zwembaddossier, allé, ik kan mij niet van de indruk ontdoen – en ik spreek daar geen waardeoordeel over uit – maar dat het juridisch bureau dat we aangesteld hebben zeer, een zeer grote rol zal spelen bij het selecteren van de kandidaat, die uiteindelijk hier het zwembad gaat bouwen omwille van de expertise die zij inbrengen. Dat zijn ook mensen – en ik heb het nu niet over dat bureau, maar in het algemeen – die externen zijn ook mensen, die ge achteraf niet ter verantwoording kunt roepen. Allé, die doen hier hun job, die komen hier, die gaan hier. Ja, als er achteraf discussies zijn over weet ik veel wat, ja, dan zijn die weg. Dat ligt anders met een schepen of een ambtenaar, ja, die hier blijft en die altijd ter verantwoording kan worden geroepen. En ten slotte en niet in het minst belangrijk, allé, en ik zeg het, ik wil het zeker niet veralgemenen, maar we moeten ons bewust zijn, dat die mensen ondanks hun professionaliteit en ondanks de onafhankelijkheid die die inderdaad meestal wel zullen hebben, ja, dat dat toch niet altijd of automatisch een garantie is, die onafhankelijkheid. En allé, ik vond het toch nogal op het randje bv. met de Grote Markt en het feit dat die bijkomende toegang vanuit het noorden niet voorzien was. Ja, als de stad dan voor zichzelf wil uitmaken of dat een verantwoorde keuze is of niet, dat het onderzoek en de parkeertelling die ermee gepaard gaat, ja, dat die dan gebeurt door de ontwerper zelf of een studiebureau dat gelieerd is met de ontwerper. En eerlijk gezegd, schepen Hanssens, ik heb die studie grondig doorgenomen en allé, ik vond die parkeertellingen en die parkeerstudie die daar uitgevoerd is, vond ik niet ernstig. Er werden dingen over het hoofd gezien. Er werden zaken geminimaliseerd om uiteindelijk dan uit te komen bij wat vrij voorspelbaar was, nl. de eigen keuze van het bureau. En dan nog iets eerder naar schepen De Bruyne over participatie.

Allé, wat mij daar vooral stoort, is dat uiteindelijk – en of dat nu zwembad is of markt, maar over de grond van de zaak, nl. waar komt dat zwembad en hoe groot zal dat zijn en wat willen we doen met onze markt en hoe zal het verkeer op de markt in de toekomst zijn – in feite wordt die fundamentele vraag niet gesteld aan de mensen. En het doet mij een beetje denken aan mijn eigen geschiedenis. Als ik mijn dochter wilde meekrijgen naar een museum, dan zei ik dat ze achteraf een pakje paprikachips kon eten. En dat kind dat trapte erin, die ging mee en die kreeg haar chips, maar uiteindelijk kwam het er wel op neer, dat pa een hele namiddag zijn goesting had gedaan. Allé, dat is een beetje het beeld van de participatie gelijk dat het mij soms voorstaat vandaag.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van der Coelden. Ja, ik geef even het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, ik wou even reageren op de sneer, die collega Huys uitdeelde. En ik was eigenlijk niet van plan van tussen te komen, omdat ik mijn bekommernis in de commissie had gezegd, maar ik wil het nu wel doen. Eén, ik ben niet aangesteld door de meerderheid, dus ik heb gelukkig wel free speech. Twee, ik heb het gezegd op de commissie, maar ik wil het hier nog wel eens herhalen, ik heb inderdaad op het niveau van Zorgpunt wel meegestemd. Er zijn een aantal, er zijn een aantal motiveringen. Ik denk moest het in niet-coronatijden zijn, dat ik misschien al eens vaker een kritisch punt zou aangebracht hebben naar Zorgpunt toe, maar ik zie daar een organisatie voor heel veel mensen keihard hun best doen. Dus ik wil ze op dat vlak zeker het voordeel van de twijfel geven. Ten tweede, allé, zij koken met de middelen die ze krijgen. Die ze krijgen van de stad. En eigenlijk is de boodschap, die nu gezegd is door de directeur, die ongetwijfeld zeer goed op de centen let – dat is ook nodig – is gezegd van kijk, ze hebben eigenlijk middelen genoeg, ze kunnen hun ding doen. De schepen van welzijn, die zei zelfs langs haar neus eens op de commissie ja, moesten ze nog iets nodig hebben, dan kunnen ze dat vragen of dan kunnen ze dat krijgen. Oké, dus dat waren wat redenen dat ik dacht, ik ga daar geen grote fuss rond maken, maar één, ik vind dat niet wijs om in tijden waar zoveel noden zijn, waar iedereen roept om die ouderenzorg te versterken, vind ik dat niet wijs dat ge dat bedrag niet indexeert. Ten tweede, allé, ik ga nu wel heel kort door de bocht. Ik hoor nu heel die problematiek zowat verschuiven naar ja, we willen, we zouden misschien wel meer verpleegkundigen willen aannemen, maar die zijn er niet. Dat is natuurlijk, allé, met alle respect ...

VOORZITTER: Ja, mevrouw Geerts, wil je wel afronden, want het persoonlijk feit ...

GEERTS: Ja, dat is ... (onverstaanbaar). Had mijnheer Huys niets gezegd, was ik niet tussengekomen.

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, ik wil ook nog een tussenkomst houden. Ik wil ook nog een tussenkomst houden, want ik ... (?) en Jef heeft ook nog een half uur spreektijd.

GEERTS: Voor één keer vanavond wil ik nu wel ...

VOORZITTER: Ja, ...

GEERTS: Ik wil zeggen, dat dat heel kort door de bocht is. Er zijn boeken – en ik kan ze u tonen en ik wil ze u zelfs bezorgen – met honderden interessante ideeën voor de ouderenzorg. En daar zullen nu geen middelen voor zijn en dat ...

WYMEERSCH: Mevrouw Geerts, gaat u ...

GEERTS: En daar zijn wij als gemeenteraad verantwoordelijk voor.

WYMEERSCH: Ge had in het debat moeten tussenkomen en niet in de repliek.

VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef nu het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik zal heel kort zijn. Ik wil de schepen van financiën, schepen Buysrogge, bedanken voor een aantal verduidelijkingen, die hij heeft gegeven en ook het perspectief, het grote woord “studiebureaus”, dat hier vanavond al meermaals is gevallen, het perspectief waarin dat dat staat tegenover het totale budget, wil dat zeggen dat we inderdaad – zoals u aangaf – we moeten daar geen carte blanche in geven, maar zoals collega Kris Van der Coelden ook opriep, we moeten daar kritisch mee omgaan. Ik denk dat dat gebeurt. En ik denk dat we die lijn moeten doortrekken. En als in de toekomst die vragen over studiebureaus uit die richting komen, dan zal ik die met veel plezier ondersteunen, maar ik hoop dat we ook eens kunnen afstappen van het fetisj van zodra dat er nog maar een studiebureau wordt genoemd, dat de haren komen recht te staan en dat het al niet meer kan. Ik denk dat we daar een goeie balans moeten in vinden allemaal samen. En tot slot wou ik gewoon nog schepen Hanssens in zijn conclusie – ik denk toch dat het uw conclusie was – wil ik u volledig bijtreden. U heeft het eigenlijk heel mooi verwoord, dat we geen grijze muis mogen zijn. Dat we ons eigen beleid moeten voeren. Dat we eens moeten durven ook af en toe om verder te gaan en verschillende zaken te verzoenen. Verkeersveiligheid, een groenere omgeving en dergelijke meer. Ik vind dat u het ambitieniveau daar hoog stelt en dat is exact inderdaad wat we met deze meerderheid willen doen. Dus daar heeft u altijd onze volledige steun om dat zo te doen.

VOORZITTER: Ik dank u wel, mijnheer Noppe. Ik geef het woord aan de heer Maes.

MAES: Dank u, voorzitter. Ik ga in 5 minuten proberen op 5 schepenen eventjes te antwoorden. Eén, schepen Buysrogge, u zegt dat door de efficiëntiewinst die er is geboekt in het Zorgpunt, dat daardoor het niet nodig is om die indexering toe te passen. Nu, ik moet eigenlijk zeggen als ik efficiëntie in winst en zorg in één zin hoor, dan beginnen mijn tenen te krullen.

Want als er iets is, wat eigenlijk niet zou moeten primeren in zorg, dan is het winst en efficiëntie. En ik wil toch even ingaan op wat collega Huys zegt over de problemen met te weinig personeel en te weinig verpleegsters. Dat klopt, maar ik heb in mijn familie in de brede context twee mensen, die uit de zorg zijn gestapt. Waarom? Omwille van de hoge druk, die er op de verplegers rust in de ziekenhuizen. Dankzij die efficiëntiewinst is dat de voorbije jaren de realiteit geworden. En ik hoop, dat we door die efficiëntie-, allé of door het anders te gaan benaderen, dat we terug meer mensen kunnen aantrekken in de zorg. Twee, ik vind het jammer dat schepen De Meester zo kort is geweest, want hij heeft niet geantwoord op ons voorstel om een stedelijk energiebedrijf te ... Dus ik, misschien dat we dan in een volgende gemeenteraad daar nog eens op kunnen terugkomen. Drie, verkeersveiligheid. Schepen Hanssens, ik vind het goed dat u een commissie in het vooruitzicht stelt daarrond, dat dat prioritair is. Maar ik zou toch willen voorstellen om daar een aparte commissie voor te doen en dat niet te combineren met de algemene commissie, omdat wij toch al de ervaring hebben dat dat vaak uitloopt. En als we dat belangrijk vinden, dan vind ik het ook de moeite waard om daar een specifieke commissie aan te wijden. Twee, wat betreft De Lijn, ja, we zullen zien waar de puzzels allemaal zullen vallen. De kans is inderdaad groot, dat we het daar niet over eens zullen zijn. Ik hoop wel, dat u zoveel mogelijk druk kunt zetten op De Lijn om te realiseren wat ons aller doelstelling eigenlijk is, nl. meer openbaar vervoer en minder auto's in de stad. En dan heeft u daar niet op geantwoord van mocht die druk op De Lijn niet resulteren in een bevredigend antwoord, dan vinden wij dat de stad daar zelf in moet investeren. En de vraag is nog altijd aan u, denkt u dat we in 2021 of 2022 op het moment dat er duidelijkheid is, dat de stad daarin kan of moet investeren? En vijf, op schepen Baeyens, ik weet niet of ik u goed heb begrepen, maar op het einde zei u, dat wij amper willen meewerken aan het plan om Sint-Niklaas een asbestvrije stad of -veilige stad te maken. Als ik dat goed heb begrepen, dan vind ik dat wel heel raar. Want waarom zou ik dat punt hier vandaag op de vergadering van de gemeenteraad brengen? Dat is omdat wij daar zeer om bekommerd zijn. Waarom vragen wij een specifiek onderhoud met de asbestcoach en de voorzitter van de MIWA? Net om dat te bespreken. En ik vind het ook heel raar, dat u niet ingaat op het voorstel, dat ik daarnet heb gedaan. Een heel positief en belangrijk voorstel als we willen naar groepsaankopen gaan op vlak van verwijdering van asbest, dat is een scan van de daken in onze stad. 30.000 euro, evenveel als een studie door een extern studiebureau, maar dat is dan uiteindelijk wel iets wat een aanzet vormt om effectief te weten waar bevinden zich de grootste asbestdaken en wie zijn dat en op welke manier kunnen we die mensen benaderen.

Dus ik denk, allé, ik vind het wel raar dat u zo reageert op dat voorstel en dat u er ook niet op antwoordt. Voilà, ik heb het binnen de 4 minuten gedaan.

VOORZITTER: Dank u wel, Jef. Dat is indrukwekkend, ja. Goed. Dan zijn we gekomen aan de stemming, dan zijn we gekomen aan de stemming van de punten voor de raad voor maatschappelijk welzijn. Punt 1, meerjarenplan Zorgpunt Waasland, aanpassing, goedkeuring. We gaan over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen?

BURGEMEESTER: Zijn er leden, die anders wensen te stemmen ...

VOORZITTER: Ah, excuseer. Excuseer. Ik had ... Ja. De meerderheid en sp.a. Als er raadsleden zijn, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft, moeten die dat aangeven. Wie stemt tegen? Dat is CD&V en Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 2, meerjarenplan 2020-2025 voor stad en OCMW, aanpassing nr. 2, lijst nominatieve subsidies, goedkeuring. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is CD&V en Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. En sp.a heeft ook tegengestemd. Dat was een beetje ... Had ge dat gezien, Joké? Ah ja. Punt 3, meerjarenplan 2020-2025 voor stad en OCMW, aanpassing nr. 2 en vaststelling kredieten 2021, aandeel OCMW, goedkeuring. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de hele oppositie. Punt 4, verrichtingen die niet worden beschouwd als zijnde van dagelijks bestuur, boekjaar 2021, goedkeuring. Daar wil ik de opmerking over maken, dat voor wie thuis zit of voor de gemeenteraadsleden, dat er maandag een fractieleidersoverleg over is geweest en dat daar is gezegd, dat we in januari de lijst nog eens goed bekijken en bespreken, aanvullen en/of schrappen. En dat het dan terug naar de gemeenteraad gaat en dat we voorlopig de voorstellen zoals ze nu zijn zouden aanhouden. Dat ligt ter stemming. Oké?

DE MEYER: Dit wordt mede genotuleerd?

VOORZITTER: Ja, dat staat in het ... Het is al veranderd in het ... Goed? Dan gaan we over tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en CD&V en sp.a. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat zijn PVDA en Vlaams Belang. Dan ga ik meteen de raad voor maatschappelijk welzijn afsluiten en open ik de gemeenteraad van 15 december.

---ooOoo---